

Nová knihovna a centrum pro vzdělávání a volný čas

V nových prostorách třetího nadzemního podlaží KD Halenkovice vzniklo zázemí pro kulturu a vzdělávání. Jedná se o dvě funkční plochy, které jsou propojené prosklenou stěnou a mohou fungovat nezávisle na sobě. Tyto prostory jsou přístupné po schodišti nebo bezbariérově novým proskleným výtahem.

MULTIMEDIÁLNÍ CENTRUM

Prvním ze zmíněných prostorů je Centrum pro vzdělávání a volný čas. Jak už název napovídá, jedná se o místo, které má být zázemím pro konání kulturně vzdělávacích akcí menšího charakteru, přednášek, výukových kurzů, ale také pro vernisáže, konference, jednání apod. V konceptu vzdělávacího centra je podtržena především flexibilita. Různými úpravami

Pokračování na str. 22

ZPRAVODAJ VYCHÁZÍ OD ROKU 1995

Držíte v rukou něco, na co před šestadvaceti lety asi nikdo nepomyslel: sté číslo Halenkovického zpravodaje. Nebyl jsem u začátku vydávání tohoto periodika. To byste museli zajít za PaedDr. Marií Kašíkovou, v současné době ředitelkou naší ZŠ. Byla to odvaha. Se skromnými prostředky se pustit do podobného díla. Kdo to nikdy v nějaké podobě nezkusil, tak to nepochopí. Víím, o čem mluvím. Přibližně v té době jsme začali s Jendou Kalivodou vydávat HAFANA, čili halenkovické farní noviny. Chvilí jsme zkoušeli dávat dohromady i Hafánka, který byl určen pro menší děti, ale nešlo to

utáhnout. Zůstal jen ten Hafan, jehož předchůdcem byly formace, které začal vydávat P. Miroslav Strnad v rozsahu jedné přeložené A4. Hafan začínal na osmi stranách jednou za měsíc plus vánoční speciál. Časem se rozrostl na 16 stran formátu A5 a rychle se „zabarvil“. Podobnou cestou šel i Halenkovický zpravodaj (dále HZ). Z původních osmi černobílých stran se od čísla 41 rovněž zabarvil a rozrostl až k dnešním více než 60 stranám na křídovém papíře. Samozřejmě si vzpomínám, jak jsme jeli tři v malém fiátku na napajedelskou faru za P. Mertou s dotazem, zda můžeme vydávat farní časopis. Jeho

Pokračování na str. 2

JUBILEJNÍ VYDÁNÍ HALENKOVICKÉHO ZPRAVODAJE

Pokračování ze str. 1

jediný dotaz byl: „Kolik to bude stát?“ Když jsem ho ujistil, že nic, protože si papíry koupíme sami, tak to povolil. Zakladatelé Zpravodaje to měli snazší. Obec to financování brala jako samozřejmost. S klidným svědomím Vám všem můžu sdělit, že náš HZ nám všichni z obcí v okolí Halenkovic závidí. Kvalitní papír a z toho plynoucí i vysoká kvalita fotografií, přímo neskutečný rozsah a také nedokáží pochopit, že naše obec zatím nepožaduje, aby si HZ občané platili. To opravdu v okolí moc zvykem není. Zastupitelé naší obce to zatím berou jako dar občanům. Všichni víme, že zadarmo to není, že je to placené z rozpočtu obce, čili částečně i z obecních poplatků, které my jako občané platíme, ale není to prostě přímá platba navíc. Dnešní podoba HZ krystalizovala celých těch 25 let a jeho struktura je daná. Hned po vydání nového čísla HZ dostanou všechny spolky, škola, farnost, OÚ a jednotlivci, kteří přispívají samostatně, informaci o tom, kdy je uzávěrka dalšího čísla a tedy termín dodání materiálů, které jednotlivé oslovené subjekty chtějí zveřejnit. Pak nastane práce pro Pavlínu Bieberlovou a Ivetu Hladilovou, které všechny příspěvky seřadí, zkorigují, „učesou“ a doplní fotkami, které dodali samotní autoři příspěvků nebo seženou fotografie ilustrační. Víím, co to obnáší a rozhodně jim tu práci a stres s tím spojený nezávidím. Tady by o tom měly psát spíš Pavlína s Ivetou. Rozumí tomu lépe než já. Stejně tak jako o počátcích vydávání HZ by měli psát ti, kteří u toho byli. Já sám mám doma s výjimkou čísla 25 úplně kompletní vydání všech HZ. Před pár měsíci jsem

všechna čísla pročítal a je tam spousta článků, které stojí za opětovné přečtení. Je to vlastně svědectví o tom, čím naše obec před více než dvaceti lety žila. Díky článkům pana Antonína Slaníka zde můžeme zabrousit do úplných počátků vzniku Halenkovic. Obdivoval jsem i práci Tondy Stratila o rodu Rottalů. To musela být hrozná práce! Bohužel nemůžu zde vypisovat všechny autory příspěvků, které popisovaly všechny aspekty obyčejného vesnického života, a které nám přibližovaly krásné turistické cíle v okolí Halenkovic. A že bylo o čem psát! Halenkovice jsou krásné. I ty kopce, na které jsem vždycky jako cyklista brblal, že jsou moc vysoké. Máme svou historii a važme si všech, kteří nás díky svým vzpomínkám v rámci HZ provázeli krásami, zvyky, přírodou naší obce. Já už toho nejspíš moc nenapišu. Měl jsem začít dřív, ale stalo se. Snad ti, co přijdou po nás, ocení všechno to, co desítky lidí shromáždili během těch let do HZ. A obecně, měli bychom ocenit i ty, kteří vlastně vytvářeli dějiny Halenkovic. Ať už v rolích starostů, učitelů anebo prostých občanů. Je na co vzpomínat! A i když ne všechny události by zasluhovaly zlaté písmo v kronice, toho kladného je určitě víc. Mám obavy, kdo po nás tu štafetu převeze. Nevím, jestli lze vytvořit kroniku z SMS zpráv. Vždyť někteří už ani neumějí číst nebo psát. To trochu přeháním, ale fakt tato situace může nastat. Ti naši mladí samozřejmě číst a psát umějí, ale málokdo má tu odvahu nebo chuť se o své myšlenky a zážitky podělit.

Josef Tomašík

Silvestr v Halenkovicích, foto: Dušan Chlud

Halenkovické noviny slaví výročí

Právě vychází jubilejní již sté číslo Halenkovického zpravodaje a já jsem byla při této příležitosti požádána, abych zavzpomínala na úplné začátky, kdy se začaly noviny vydávat.

O tom, že v naší obci budou pravidelně vycházet obecní noviny, rozhodla nově zvolená rada obce na sklonku roku 1994. Hlavním iniciátorem této myšlenky byl tehdejší starosta pan Jaroslav Ulica. Rada rozhodla, že noviny budou vycházet čtyřikrát ročně. Posláním čtvrtletníku bylo pravidelně informovat o práci obecní rady, zastupitelstva obce, o kulturním a společenském životě v obci, o sportovních aktivitách, o práci škol, ale i o aktivitách místních spolků. V novinách se vytvořil také prostor pro informace z matriky, to je o narozených, zemřelých, svatbách a jubilantech. Tehdejší rada obce jmenovala šéfredaktorkou Halenkovického zpravodaje PaedDr. Marii Kašíkovou, která si do svého týmu zvolila další členy redakční rady: byli to Václav Kalivoda, Marie Mihálová, Vlasta Gabrhelíková.

Do prvního čtvrtletníku, který vyšel v březnu roku 1995, přispěli svými články tito autoři: Jaroslav Ulica, Josef Janeček, Anna Horková, Mgr. Vojtěch Tělupil, Mgr. Hana Huťková, Břetislav Kašík, Vincenc Gajdošík a samozřejmě členové redakční rady. Kromě jiných zpráv obsahovalo 1. číslo Zpravodaje krátké životopisy nejstarších halenkovických občanů: Marie Gajdošíkové ze Zlámance (95 let) a Josefa Gajdošíka ze Zádřinovic (88 let). Noviny byly pouze čtyřstránkové v hnědém tisku a s nákladem 700 kusů. Vydávání povolil referát kultury Okresního úřadu ve Zlíně dne 1. 3. 1985, sazba a tisk HARTpress Otrokovice. Na první straně mohli čtenáři najít článek s názvem *Slovo úvodem...* Dovolím si citovat z tohoto úvodníku několik slov, které dle mého názoru jsou aktuální i pro současný Zpravodaj a redakční radu: „*Přejeme vám i sobě, aby se noviny líbily, aby byly vždy pestré a zajímavé, abyste i vy v nich nacházeli potřebné informace, podněty a nápady, abyste si je zamilovali. Novinám přejeme dlouhé trvání, dobrou úroveň a vaši stálou přízeň. Nám, redakci přejeme pěknou a příjemnou práci, dostatek zajímavých příspěvků a dobrých nápadů i radostný pocit z dobře vykonané práce.*“

Noviny se v tehdejší době vytvářely jinak než v současnosti. Příspěvky od autorů většinou v papírové podobě bylo třeba přepsat do počítače, nahrát na disketu a zavést do tiskárny. Zde fungovala skvělá spolupráce mezi redakční radou a p. Trvajovou, později slečnou Janečkovou /Bieberlovou/ a p. Blažkovou, které tyto texty přepisovaly, nahrávaly fotografie a další práce.

Do konce roku 1995 vyšla čtyři čísla s osmistránkovým textem. Záměr toho, že noviny budou vycházet čtyřikrát do roka /březen, červenec, říjen, prosinec/ byl vždy dodržen. Vzpomínám si na to, jak pan starosta Ulica se mnohokrát dotazoval, zda už je číslo připraveno k tisku, aby obsahovalo například aktuální přání na dovolenou či k Vánocům.

Pro úplnost informací je však třeba se zmínit o tom, že tato tradice byla jednou porušena, a to v roce 1997, kdy červnové číslo doslova „uplavalo“. Jak k tomu přišlo? Koncem června byly noviny připraveny, disketa s příslušnými texty červencového čísla byla odvezena do otrokovické tiskárny HARTpress se sídlem na Štěrkovišti v Otrokovcích. 3. července provedla šéfredaktorka korekturu textů s tím, že 7., nejpozději 8. července bude čtvrtletník připraven k distribuci. Jenže Otrokovice se po intenzivních deštích změnily v obrovské jezero a vodní hladina se mimo jiné zavřela i nad tiskárnou a našimi novinami.

Postupem času se noviny rozšířily na 12 stran (prosinec 1998) nebo na 14 stran (prosinec 1999). V dubnu roku 2000 vyšlo 20. číslo s dvaceti stranami textu. Pro lepší čitelnost byl barevný text včetně fotografií změněn na černobílý. Barevné zůstaly pouze nadpisy jednotlivých článků.

V dubnu 2003 měly noviny 16 stran a připravovala je nová redakční rada ve složení: PaedDr. Marie Kašíková (šéfredaktorka), Pavlína Janečková, Marie Mihálová, Vlasta Gabrhelíková, Mgr. Vojtěch Tělupil, Anna Kašpárková.

Postupem času se Halenkovický zpravodaj rozšířil až na 24 stran. Redakční rada se vždy snažila, aby občané našli v novinách informace o aktuálním dění v obci.

Autor: Jana Barbora Baránková, 7. třída

Možná někteří z vás máte uložena všechna čísla v rodinném archivu, a tak zavzpomínáte společně se mnou na příspěvky o významných událostech v obci. Připomenu některé z nich: schválení obecního znaku Poslaneckou sněmovnou 15. 7. 1993, 100. výročí od založení hasičského sboru v Halenkovicích (červen 1995), sesuv nové silnice z Pláňav na Dolinu (červenec 1997), obnovení masopustu v Halenkovicích po 25 letech (jaro 1998), otevření nové hasičské zbrojnice (srpen 2003), větrná smršť v naší obci (červenec 2003), kulturní události spojené s oslavami 370. výročí od založení Halenkovic (srpen 2004), 250 let od vzniku kapličky Na Kopci (září 2005), primice P. Pavla Kašky (červen 2006), rekonstrukce školních budov a mnoho dalších událostí.

Poslední 46. číslo, které jsem vedla jako šéfredaktorka, mělo 20 stran a vyšlo v říjnu 2006. Jsem moc ráda, že se našli obětaví a šikovní lidé, kteří v naší práci pokračovali a pokračují, a tak Zpravodaj může oslavit už

sté narozeniny. Noviny jsou dnes mnohem rozsáhlejší, tisknuté na kvalitním papíře s barevnými fotografiemi a obsahují mnoho zajímavých informací.

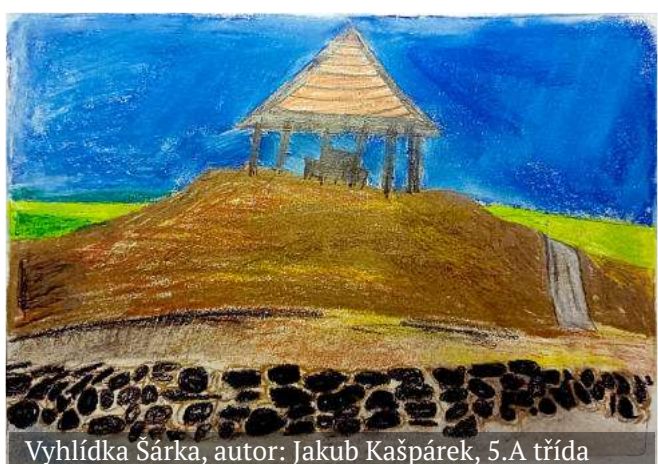
Vím z vlastní zkušenosti, že příprava obecních novin není vůbec snadná a je spojená s desítkami hodin úmorné práce. A i když už je Zpravodaj téměř připraven k tisku, čeká redakční radu korektura textu, což rozhodně nepatří mezi snadné úkoly.

Moc děkuji bývalé i současné redakční radě halenkovických novin za jejich nelehkou práci, které si moc vážím. Zároveň všem přeji hodně trpělivosti, dobrých nápadů, vytrvalosti, spokojenosti a přízně místních i přespolečných čtenářů, kteří se na noviny vždy moc těší. Halenkovickému zpravodaji přeji do další stovky dobrou úroveň, dostatek pěkných příspěvků a dobrých nápadů a hlavně hodně obětavých a šikovných lidí, kteří budou ochotni v této nelehké práci i v budoucnu pokračovat.

Marie Kašíková

Slovo starosty

Vážený čtenáři, dostává se Ti do rukou sté vydání Halenkovického zpravodaje. Za téměř tři desítky let, co vychází, jsi měl možnost seznámit se na jeho stránkách s novinkami a zajímavostmi z naší obce. Za tu dobu také prošel zpravodaj mnohými změnami. Myslím si, že každá z nich byla krůčkem k nějakému vylepšení. Vznikaly nové rubriky a zapojovali se noví přispěvatelé. Lepší se celkový design i kvalita papíru až po dnešní plnobarevný tisk. Nemáme se za co stydět, ba přímo naopak, zpravodaj se stále těší zájmu našich i přespolečných čtenářů. Je celobarevný, na křídovém papíře, nezaměnitelné grafiky. Obsahově je čtivý, mapuje dění v naší obci, ve školství, ve sportu, činnost spolků, farnosti, kroužků a zmiňuje zajímavé osobnosti a taky naši historii a jiné, třeba i osobní postřehy našich pisatelů. Je zasílaný našim rodákům a seniorům v domovech. Přes rodinné příslušníky se dostává i za hranice obce. I odtud máme zpětnou vazbu, že i v širokém okolí je ceněný.

Vyhledka Šárka, autor: Jakub Kašpárek, 5.A třída

Vydává se v počtu tisíc výtisků a z tohoto množství nám nezůstává ani kus. Základní myšlenka, která stála u jeho zrodu, byla vždy dostat informaci až ke čtenáři, a to nejen formou psanou, ale i obrazovou. Zpravodaj plní také i jakousi funkci další podpůrné a podrobnější kroniky, neboť co se nám do kroniky nevejde, či se do ní nepíše (má svá zavedená pravidla), tak se ve zpravodaji určitě objeví.

Co říct závěrem? Máme zpravodaj, který je informativní, poučný, zábavný, prostě celkově zajímavý, a to nejen zprávami z Halenkovic, ale i dalšími naučnými články o věcech různých, na který můžeme být patřičně hrdí. Proto mně, milý čtenáři, dovolu, abych poděkoval tehdejšímu zakladateli Halenkovického zpravodaje, to je vedení obce v čele s tehdejší starostou p. Jaroslavem Ulicou, redakční radě pod vedením PaedDr. Marie Kašíkové, že se do vydávání novin v roce 1995 s vervou pustili. Také Mgr. Jarmile Tělučilové, která vedla redakční radu od roku 2006 do roku 2014, i současné radě pod vedením Pavlínky Bieberlové. Práci rady je zpravodaj sestavit, jednotlivé články redigovat, opatřit fotkami, kontrolovat pravopis či noviny dále dotvářet.

Dále děkuji pracovníkům obce Zdeně Trvajové, Pavlíně Bieberlové, Bohdaně Blažkové, které příspěvky pisatelů mnoho let převáděly do elektronické podoby a také často samy přispívaly a přispívají. Šárce Hrubanové, která rozjela naši vlastní sazbu novin a Ivetě Hladilové, která v této práci pokračuje nyní. Hlavní poděkování však náleží našim stálým i občasným dopisovatelům. Bez jejich příspěvků by nebylo zpravodaje. Věřím, že jim vydrží zájem a síly dále do našich novin přispívat.

Děkuji.

Jaromír Blažek

Z jednání zastupitelstva a rady obce

**ŘÍJEN 2021
AŽ LEDEN 2022**

RO projednala

- možnosti využití prostoru bývalé knihovny – částečné rozšíření horního přísálí + kancelář/sklad
- a postupuje stížnost na podezření porušení občanského soužití (chov koní na Dolině) na přestupkové oddělení MěÚ v Napajedlích
- a postupuje na ZO rozhodnutí o pověření kontrolního a finančního výboru o provedení kontroly spolků a organizací v rámci poskytnutých dotací 2021
- žádost p. Vavruši o vyjádření k napojení dešťových vod u stavby přístřešku. RO souhlasí za předpokladu dodržení napojení do retenční nádrže, jak je uvedeno v PD
- a předkládá ZO ke schválení cenovou mapou pozemků v obci Halenkovice na rok 2022
- a předkládá ZO ke schválení nabídku na odkup pozemku 137 m² od firmy Fagus Invest pod sběrným dvorem Dolina

RO se seznámila

- se stavem smluv na dodávky energií, elektřina + plyn pro obec a ZŠ – blokace cen je na období 2021-2023
- s nabídkou Malovaná cyklomapa – Ing. Imramovská – zájem o 1 ks oboustranné mapy v případě, že cena bude do 30 tis. Kč

RO neschválila

- návrh smlouvy o poskytnutí finančních prostředků na úhradu nákladů spojených s revizí, údržbou a opravou společného majetku v rámci projektu „Stezky na území napajedelských emirátů ve volné krajině“

RO vzala na vědomí

- výroční zprávu ZŠ a MŠ Halenkovice za školní rok 2020/2021
- zprávu o přezkoumání hospodaření obce za 1. až 3. čtvrtletí roku 2021

RO schválila

- smlouvu o zřízení věcného břemene vedení sítě „Halenkovice, Mihál, Kabel NN“ s EG.D a. s., č. OT-014330065438/001-ADS
- smlouvu o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene vedení sítě „Kabel NN, pilíř na pozemku 936/6 smyčka NN“ s EG.D a.s., č. OT-001030070373/001-PERF
- zřízení věcného břemene na pozemku p.č. 3592/64 pro P. a M. Hrudovy pro zřízení přístupu a příjezdu
- nákup plachty na zakrytí kontejnerů při odvozu odpadů
- nabídku f. inTechna s.r.o. na nákup 2 ks klimatizací do multimediálního centra za cenu 43 354 Kč/ks vč. DPH
- nákup 350 ks kalendářů, část cca 30 ks bude určeno pro prodej za cenu 80 Kč/ks s DPH
- operační plán zimní údržby na zimní sezonu 2021/2022
- odpuštění poplatku za stočné 2021 pro:

- Marta Krčmová, Halenkovice 611, z důvodu dlouhodobé hospitalizace, více jak 6 měsíců
- Marie Riedlová, Halenkovice 152, z důvodu dlouhodobého pobytu na jiném čísle popisném
- Alena Velecká, Halenkovice 401, David Černoch, Halenkovice 79, z důvodu studia a dlouhodobého pobytu mimo obec
- Martin Marholt, Maxim Marholt, Lenka Marholtová, Halenkovice 410; Ondřej Tělužil, Halenkovice 617; Jiří Janiš, Halenkovice 585; Miroslav Tomášek, Halenkovice 694; Jaroslav Kašpar, Halenkovice 405; Michael Aster, Halenkovice 109; Petr Kašpárek, Matyáš Kašpárek, Ema Kašpárková, Halenkovice 80; Simona Kulíšková, Sandra Kulíšková, Halenkovice 347; Lucie Vlková, Halenkovice 522; Romana Žáková, Halenkovice 455; Dagmar Štipčáková, Lukáš Štipčák, Martin Štipčák, Halenkovice 544; Hana Přecechtělová, Halenkovice 553; Štěpán Říha, Halenkovice 7; Lucie Kulíšková a Ema Umysová, Halenkovice 347; Tomáš Velech, Halenkovice 633; Jan Jurásek, Halenkovice 208; Anna Fischerová, Halenkovice 184; Monika Vitásková, Halenkovice 557; Barbora Janečková, Halenkovice 570; Nikola Janálová, Halenkovice 93; Aleš Pospíšil, Halenkovice 275; David Zámečník, Eliška Zámečníková, Adéla Zámečníková, Halenkovice 7; Šárka Vávrová, Irena Vávrová, Halenkovice 478; Martina Hrdá a Martin Lhotský, Halenkovice 277, z důvodu dlouhodobého pobytu mimo obec
- znění smlouvy o bezúplatném převodu vlastnického práva k nemovité věci č. UZSVM/BZL/6832/2020-BZLM na pozemek p.č. 270/71 od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
- přijetí daru od Města Otrokovice – 600 ks antigenních testů pro ZŠ a MŠ
- změnu rozpočtu dle rozpočtového opatření rady obce č. 3/RO/2021
- dodatek smlouvy č.1 ke smlouvě „Halenkovice oprava MK 2021“ s f. SWIETELSKY stavební na navýšení ceny díla z důvodu zvýšeného množství spotřebovaného kameniva a plochy nástřiku
- podání žádosti o dotaci na akci „Oprava místní komunikace Katernice I, v obci Halenkovice“ u Ministerstva pro místní rozvoj z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova 2022, dotační titul 117D8210A – Podpora obnovy místních komunikací
- plán ročních inventur majetku obce od 15.11.2021 do 31.1.2022 dle přiloženého plánu
- žádost paní Renaty Valentové, Halenkovice 75 - výpověď z nájmu nebytových prostor místnost č. 27, ke dni 31.12.2021
- pořízení GPS monitoringu ONI system do nákl. vozidla VOLVO (GPS, kniha jízdy...) za cenu 6 725 Kč pořízení + 350 Kč měsíční poplatek od společnosti NAM systém, a.s.

Z jednání zastupitelstva a rady obce —

**ŘÍJEN 2021
AŽ LEDEN 2022**

- dodatek č. 1 k pojistné smlouvě č. C550005843 pojištění majetku u Allianz pojišťovna a.s. – navýšení ceny pojištěného majetku s ročním poplatkem 95 968 Kč
- žádost ZŠ a MŠ Halenkovice o použití fondu investic ve výši 942 996 Kč na opravu budovy 1. stupně ZŠ a MŠ
- finanční odměnu 5000 Kč pro p. Libora Pavelku jako ocenění dárce krve
- program pro 22. zasedání ZO – datum konání 16.12.2021
- odpuštění nájmu za místnost č. 27 - masáže pro paní Renatu Valentovou za období 11-12/2021 z důvodu nemoci a nemožnosti vykonávat služby
- návrh rozpočtu ZŠ a MŠ Halenkovice na rok 2022, který bude projednán na ZO
- nájemní smlouvu mezi ZŠ a MŠ Halenkovice a CETIN a.s. o nájmu prostor v budově ZŠ pro telekomunikační zařízení s platností od 1.1.2022 a cenou nájmu ve výši 80 000 Kč/rok
- schválila vyúčtování dotací pro spolky a organizace za rok 2021:

Oceněný Libor Pavelka - dárce krve

Organizace	Dotace 2021	Číslo VPS	Vyúčtování ze dne
SENIOR Otrokovice	33 000	4/2021	1.12.2021
Domov pro seniory	40 000	5/2021	15.12.2021
Oblastní spolek ČČK Zlín - ter. pracovníci	8 000	6/2021	10.12.2021
Charita Otrokovice	10 000	7/2021	15.12.2021
Charita Kroměříž	2 000	8/2021	6.12.2021
Tělovýchovná jednota Halenkovice	126 000	9/2021	15.12.2021
Klub biatlonu - provozní dotace	42 600	10/2021	13.12.2021
Český svaz zahrádkářů ZO Halenkovice	52 500	11/2021	9.12.2021
Pečovatelská služba Napajedla	18 000	12/2021	15.12.2021
SDH Halenkovice	48 000	13/2021	14.12.2021
Doležalík Jiří - rybářský kroužek, Halenkovice	10 000	14/2021	29.11.2021
Jaroslav Jurásek - florbal	10 000	15/2021	10.12.2021
Český svaz včelařů	16 200	16/2021	8.12.2021
Klub vojáků v záloze	7 200	17/2021	21.11.2021
Divadelní spolek Haleny	6 600	18/2021	18.12.2021
Sociální služby pro osoby se zdravotním postižením, Fryšták	10 000	19/2021	8.11.2021
SDH Halenkovice - oslavy	60 000	21/2021	21.11.2021
Myslivecké sdružení Podlesí - Halenkovice	9 000	22/2021	29.11.2021

Z jednání zastupitelstva a rady obce

**ŘÍJEN 2021
AŽ LEDEN 2022**

RO dále schválila

- program pro 23. zasedání ZO – datum konání 27.1.2022
- střednědobý výhled rozpočtu ZŠ a MŠ Halenkovice na rok 2024
- odpisový plán ZŠ a MŠ Halenkovice na rok 2022
- přijetí daru 550 ks antigenních testů pro ZŠ a MŠ Halenkovice od města Otrokovice
- žádost Dity Ceroni, Halenkovice 409, na přenechání části nemovitosti k dočasnému užívání – místnost č. 27, 16 m² k provozování masérských služeb za podmínky: poplatek za pronájem 6 000 Kč/rok (splatný ve dvou splátkách k 30.6. a 31.12. kal. roku) a dohoda na dobu určitou do 31.12.2022
- konání Tříkrálové sbírky 2022 formou umístění 5 ks kasiček v obci (kostel sv. Josefa, obchod Anička, obchod COOP, Pošta partner, kancelář OÚ Halenkovice)
- nový ceník TSO na svoz a odstraňování komunálního odpadu na rok 2022
- úhradu soudního poplatku za náklady obhajoby p. Kníchala pro Okresní soud ve Zlíně ve výši 4 916 Kč

ZO vzalo na vědomí

- kontrolu plnění usnesení z minulého zasedání zastupitelstva obce
- zprávu o činnosti Rady obce Halenkovice za uplynulé období
- Zápis č. 99/2021/EKO z dílčího přezkoumání hospodaření obce Halenkovice za rok 2021

ZO schválilo

- program 22. zasedání Zastupitelstva obce Halenkovice v předloženém znění
- složení návrhové komise a ověřovatele zápisu
- rozpočet Obce Halenkovice na rok 2022 jako schodkový, kdy schodek rozpočtu je krytý zůstatky účtů 231 a 251, příjmy ve výši 32 000 000 Kč, výdaje ve výši 37 000 000 Kč a třída financování ve výši 5 000 000 Kč. Jako závazné ukazatele rozpočtu stanovuje u daňových příjmů položky, nedaňových příjmů paragrafy. Jako závazný ukazatel rozpočtu stanovuje u výdajů paragrafy, s výjimkou u poskytnutých transferů položku.
- změnu rozpočtu obce 3/ZO/2021 v předloženém znění
- doplnit spolek ČČK Halenkovice do seznamu podporovaných spolků v Halenkovcích
- záměr prodeje pozemku ve vlastnictví obce parcel. č. 1535/3 v k.ú. Halenkovice. Na dalším zasedání zastupitelstva obce budou stanoveny podmínky prodeje
- prodej pozemku parcel. č. 75/5 v k.ú.

Halenkovice za cenu 10 080 Kč bez DPH

- příkazní smlouvu č. SML-Z-M-21-925 a příkazní smlouvu č. SML-Z-M 21-924 v předloženém znění
- Cenovou mapu pozemků 2022 v předloženém znění
- záměr prodat část pozemku parcel. č. 285/4 v k. ú. Halenkovice
- plán financování na obnovu kanalizace a vodovodu ve vlastnictví obce
- finanční odměnu 1600 Kč pro p. Elišku Černochovou za práci při vítání občánků
- při narovnání vlastnických vztahů u pozemků vlastníků – žadatelů, že Obec Halenkovice zajistí vytvoření geometrického plánu a veškeré právní služby s tím spojené. Vzniklé náklady uhradí žadatel
- prodloužení termínu vyúčtování dotace poskytnuté na základě veřejnoprávní smlouvy č. 2/2021 pro Klub biatlonu Halenkovice do 31.1.2022
- výsadbu stromů na pozemku obce Halenkovice parcel. č. 3773/1
- termíny zasedání zastupitelstva obce v roce 2022: Zasedání budou: 27. 1. 2022, 24. 3. 2022, 23. 6. 2022 a 15. 9. 2022

ZO neschválilo

- prodej pozemku par. č. 2593/103 v k.ú. Halenkovice

ZO pověřilo

- finanční a kontrolní výbor provedením kontroly financování dotací poskytnutých v roce 2021 na základě veřejnoprávních smluv u spolku Klub biatlonu Halenkovice, TJ Halenkovice a Klub vojáků v záloze Halenkovice

Autor: Matěj Vičánek, 5. A třída

MATEŘSKÁ ŠKOLA

Třída nejmladších dětí - KRTEČCI

Třída starších dětí - JEŽEČCI

Třída předškoláků - ŽABIČKY

Exkurze do pálenice

"Jablíčko se kutálelo, vůbec ho to nebolelo, podívej se, jak se koulí, nemá ani jednu bouli!" Podzimní čas nám přikutálem hromadu jablíček, hruštiček, švestiček, oříšků a spousty dalších dobrot. Ale co s nimi všemi dělat? Jak zpracovat různé druhy podzimního ovoce nám poradili v místní pálenici. Z jablíček se dá udělat nejenom výborný mošt, jehož přípravu jsme viděli na vlastní oči (a slyšeli na vlastní uši), ale také báječná sladká povidla. A ta se dají dělat i z hrušek, švestiček a představte si, že i z čokolády – mňam. A co se stane s jablíčky, ze kterých se vymačká všechna šťáva? Jablečnou drť se nakrmí zvědavé ovečky, které nás celou dobu, co jsme mlsali, pozorovaly zvědavě za plotem.

Ilona Plisková

Nezbedníci a zpívající lev

Ve školce nás navštívilo Hoffmannovo divadlo s premiérou pohádky Nezbedníci a zpívající lev. Pohádka nás zavedla do prostředí zoologické zahrady, kde nás přivítal pyšný lev, který si o sobě myslel, že je ten nejlepší zpěvák na světě a že je mu zoologická zahrada příliš malá. Lev se tedy vydal na zkušenou do světa, kde ale zjistil, že na sobě musí ještě hodně pracovat a že doma je prostě nejlíp. A tak po návratu do zoo naučil zpívat nejenom všechna zvířátka, ale i nás děti: do-re-mi-fa-.....

Ilona Plisková

Podzimáčci

Prý je podzim smutný a uplakaný. Někdy možná, ale určitě ne u nás ve školce. Tady je podzim veselý, hravý a barevný. A protože nikdo si nehraje tak rád jako děti, měly děti domácí hravý úkol – vyrobit doma s maminkami a s tatínky podzimní bytůstek z podzimních přírodních materiálů: **Podzimáčka**.

Povedli se jim úplně neuvěřitelně a díky šikovnosti našich dětí a rodičů jsme měli celý podzim nádherně vyzdobenou školku.

Ilona Plisková

Solná jeskyně

Od října začala třída Ježečků pravidelně jezdit do solné jeskyně v Otrokovicích. Pobyt v jeskyni pozitivně působí na široké spektrum zdravotních problémů. Účinky haloterapie, neboli léčby solí, jsou prospěšné především při onemocnění dýchacích cest, trávicího traktu, kožních onemocnění. Stejně blahodárny efekt byl ale zjištěn i při neurózách a psychickém stresu, vyčerpanosti a depresích.

Nikdo se nemusí bát, že by pobyt v solné jeskyni byl nudnou záležitostí. Děti si hrají s hračkami v soli, jakoby si hrály v písku. Dokonce mají k dispozici i malou skluzavku, na které mohou jezdit. A tak děti ani neví, že pro sebe dělají něco zdravotně dobrého a prospěšného.

Ilona Plisková

Halloweenský den

Mít strach není dobrá věc, ale někdy se tak trošičku vesele bát společně s kamarády, to se čas od času může. Školka se proměnila ve strašidelné doupě plné vlkodlaků, čarodějnic, kostlivců, bubáků, strašidylek a všelijakých kouzelných bytostí.

Nejdřív strašidla řádila ve školce, ale pak už pro nás školka byla příliš malá, a tak jsme se přemístili na obecní úřad do knihovny, kde pro nás byla připravena strašidelná stezka plná úkolů. Museli jsme třeba prolézt pavučinou, rychle najít česnek pro upíra (dřív, než nás stihne vysát), zamotat rozmotanou mumii, říct strašidelné

zaklínadlo, které nám úplně zamotalo jazyk, poskládat rozpadlého kostlivce, najít zombíkovo vypadlé oko, společně s vlkodlakem výt na měsíc, rozehnat balonky sraz duchů a taky najít jednu zatoulanou dýni. Když jsme to všechno zvládli (a my jsme to zvládli jako nic!) stali se z nás **PŘEMOŽITELÉ STRAŠIDEL!**

Takže kdepak, milý strachu, my už se strašidel nebojíme, od této chvíle se všechna strašidla budou bát nás!!!

Ilona Plisková

Uspávání broučků

Cinkylinky, cinkylinky, všichni broučci do postýlky...

Aby se všem broučkům před zimou krásně sladce spalo, vydaly se je školkové děti společně se svými rodiči a sourozenci uspat. Museli jsme počkat na tmou, až broučci půjdou spát a pak jsme se vydali po jejich stopách. Cestu nám označovaly svítící lucerňičky a děti si svítily kouzelnými lampíčky, aby se nám nikde po cestě neztratily. Zářivá stezka nás zavedla od

školky směrem k Větráku a pak oklikou zase zpět.

Ani jsme netušili, kolik broučků se tady kde v trávě ukrývá. Třeba mravenci, kterým jsme pomohli zalepit díry v mraveništi, brouček roháč a tesařík, kteří se zapomněli schovat před zimou, a tak jsme je zahrabali do kamínků a klacíků, vosám jsme zazpívali, aby se jim dobře spalo, s kobylkou jsme si vesele poskočili, s housenkou jsme se zakuklili do čepičky, ale kolem zlé Chrapomyši jsme procházeli potmě a potichoučku, abychom ji nevzbudili.

Na konci cesty na nás čekala odměna! Nejenom, že jsme uspali broučky, kteří díky nám nezmrznou, ale také jsme dostali diplom pro nejlepší uspávacíky a samozřejmě něco sladkého, pro sladké sny a krásné dny.

Cinkylinky, cinkylinky, zavřít pusy, rychle spát, krásné sny nás budou hřát!

Ilona Plisková

Kouzelné jablíčko

Dřív než listopadový vítr sfouká všechna jablíčka ze stromů, vydali jsme se na výpravu na Dolinu k Hrbáčkům, jestli ještě nějaké krásné jablíčko někde na stromě najdeme.

Strýc Hrbáčků pro nás jedno sladké jablíčko na jablůnce opatroval, a tak jsme je mohli společně utrhnout. Jablíčko jsme uložili do košíčku, kde bude čekat na svoji velkou chvíli. Ta nastane o Vánocích, kdy jablíčko ve školce rozkrojíme a budeme doufat, že uvnitř nalezneme hvězdičku, která nám všem přinese zdraví a štěstí do dalšího roku.

Ilona Plisková

Kouzelník

Simsala – bim – čáry – máry – fuk – do školky nám přišel kouzelnický kluk.

On to vlastně nebyl kluk, ale dospělý pán, který byl ale tak legrační, že v něm rošťárny a klukoviny jenom hrály. Přinesl s sebou nejen hromadu kouzelnických věcí – kouzelný pytel, ve kterém všechno mizí, pizzu, která tu chvíli je a pak je najednou pryč, legrační neposedné zvířátko Rockyho, které tropilo skoro tolik lumpáren jako děti, kouzelnické karty, barevné květiny a mnoho dalšího, ale hlavně s sebou přinesl spoustu a spoustu dobré nálady a smíchu.

Taková představení bychom si nejraději přikouzlili každý den.

Ilona Plisková

ADVENT VE ŠKOLCE

Adventní čas je časem těšení se a příprav na Vánoce. A nikdo se na Vánoce netěší tolik, jako malé děti. Proto jsme se na ně museli ve školce náležitě připravit.

Všechno začalo příchodem trošku obávané návštěvy. Přišel totiž Mikuláš s andělem a s čertem. Ale my našťestí ve školce máme samé šikovné a hodné děti, a tak si čert nikoho neodnesl. Kdepak! My bychom mu ani nikoho nedali! Naopak – ještě jsme od Mikuláše každý dostali sladkou odměnu. Aby nám sladký čas hezky pokračoval, provoněli jsme celou školku perníčkovými vůněmi, když jsme společně vykrajovali, pekli a mlsali dobroučké perníčky.

Samozřejmě jsme nezapomněli ani na vánoční stromček, který jsme si společně ozdobili. Tak jako světýlka na stroměčku, tak i nám zářila naše dětská očka v očekávání těch překrásných vánočních chvil.

A pak už byly Vánoce za dveřmi a jednoho dne, když jsme se vrátili z procházky, byla pod stroměčkem kupa dárků. To bylo překvapení! Kéž by každý den byl tak krásný. Ale kdepak, to může být jen o Vánocích.

O Vánocích má totiž být každý šťastný, veselý a spokojený. Trošku té radosti jsme se snažili předávat dál, a tak jsme pro naše blízké vytvořili líbivá přáníčka a taky dáreček pro maminky a tatínky pod stroměček. Ti se divili, co jsme pro ně dokázali vyrobit!

Přáníčka jsme poslední den před vánočními prázdninami roznesli po Halenkovicích. Kde jsme mohli, tam jsme hezky zazpívali a pak už nezbyvalo nic jiného, než si popřát: Šťastné a veselé Vánoce!

Ilona Plisková

Tři králové

Jako každý rok jsme i letos na svátek Tří králů vyrazili na exkurzi do místního kostela. Pan farář si pro děti připravil příběh o narození Ježíška, o putování Marie a Josefa do města Betléma a samozřejmě o tom, kdo byli oni tři králové, o kterých si dodnes povídáme.

Dětem se nejvíce líbil krásný velký betlém se spoustou vyřezávaných zvířátek a také s líbivými anděly, z nichž jeden dětem vždy vlídně pokynul hlavou pokaždé, když mu do pokladničky hodily malý penízek.

Ilona Plisková

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Prospěch a chování za 1. pololetí školního roku 2021/2022

ŠKOLNÍ DRUŽINA: 49

1. oddělení: vychovatelka **Blanka Stuchlíková:** 25 dětí (1. třída – 15 dětí, 2. třída – 10 dětí)

2. oddělení: vychovatelka **Mgr. Pavla Kašpárková:** 24 dětí (2. třída – 12 dětí, 3. třída – 10 dětí, 4. třída – 2 děti)

Ranní družina: celkem 31 dětí.

1. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Hana Čechová

Počet žáků: 17 (6 chlapců, 11 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 17

Samé jedničky: Jiří Čevela, Sofie Daňková, Eliška Drábková, Eliška Mészáros, Sofie Hamerníková, Lucie Hubáčková, Diana Chochulová, Zuzana Janušková, Jan Kučera, Tomáš Mihál, Matěj Mišurec, Amálie Navrátilová, Marianna Pavelka, Klára Prachařová, Jiří Sudolský, Radek Šurmánek, Lenka Zapletalová

Panel cti:

Matěj Mišurec – za kamarádské chování a vynikající prospěch

Marianna Pavelka – za pomoc třídní učitelce, práci pro třídu, výborný prospěch

Amálie Navrátilová – za krásný prospěch, pečlivost při plnění úkolů, pěkné chování

2. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Tereza Abrahamová

Asistent pedagoga: Marta Moučková

Počet žáků: 23 (12 chlapců, 11 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 22

Samé jedničky: Daniel Flora, Sofie Fürstová, Daniel Hanáček, Sára Horková, Vojtěch Hubáček, Petr Huleja, Bronislav Timon Chytil, Michal Janko, Edita Jánošíková, Sofie Kašparová, Lucie Kedrová, David Kocourek, Marek Machala, Lucie Mészáros, Eva Pechtorová, Aneta Talašová, Eliška Trvajová, Zlata Trvajová, Tomáš Urban, Alex Vachuta, Ela Vičánková

Prospěl: 1

Panel cti:

Edita Jánošíková – za výborný prospěch, vzorné chování

3. TŘÍDA

Třídní učitel: Marta Skýpalová

Počet žáků: 16 (6 chlapců, 10 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 15

Samé jedničky: Jakub Čányi, Liliana Chludová, Eliška Kašpárková, Nela Nekorancová, Anna Pavelka, Šimon Pliska, Emily Sůkupová, Viola Vysloužilová, Sára Zapletalová

Prospěl: 1

Panel cti:

Viola Vysloužilová – za výborný prospěch a plnění školních povinností

4. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Petra Barcuchová

Počet žáků: 20 (14 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 18

Samé jedničky: Filip Dundálek, Noemi Frolíková, Samuel Hanáček, Vladimír Hladil, Aneta Jánošíková, Adam Karbowiak, Valdemar Kovalovský, Samanta Petrášová, František Rusek, Tobias Kocáb

Prospěli: 2

Panel cti:

Tobias Kocáb – za pěkné chování i prospěch, svědomité plnění školních povinností

5. A TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Pavla Svitáková

Asistent pedagoga: Veronika Miklášová

Počet žáků: 16 (10 chlapců, 6 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 10

Samé jedničky: Roman Slezák

Prospěli: 6

Panel cti:

Petr Gabrhelík – za práci ve vyučování a pro kolektiv

5. B TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Marcela Palúchová

Počet žáků: 15 (6 chlapců, 9 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 11

Samé jedničky: Pavlína Fürstová, Kristián Kocáb, Zuzana Surá, Veronika Vičánková

Prospěli: 4

Panel cti:

Zuzana Surá – za výborný prospěch a vzorné chování

6. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Libor Lízal

Asistent pedagoga: Blanka Stuchlíková

Počet žáků: 25 (10 chlapců, 15 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 14

Samé jedničky: Johana Hladilová, Šárka Juřenová, Rostislav Trvaj

Prospěli: 11

Panel cti:

Johana Hladilová – za výborný prospěch a vzorné chování

7. TŘÍDA

Třídní učitel: Mgr. Monika Urbancová

Počet žáků: 26 (19 chlapců, 7 dívek)

Prospěch: prospěli s vyznamenáním: 11

Samé jedničky: Tobiáš Pliska

Prospěli: 13

Neprospěli: 2

Panel cti:

Petr Kvapil – za výborný prospěch

8. TŘÍDA**Třídní učitel:** Mgr. Pavla Manová**Počet žáků:** 25 (14 chlapců, 11 dívek)**Prospěch:** prospěli s vyznamenáním: 8**Samé jedničky:** Leona Prokopová, Roman Vašíček**Prospěli:** 16**Neprospěli:** 1**Panel cti:** *Amálie Hankusová* – za snahu, pílí a výrazné zlepšení studijních výsledků**9. TŘÍDA****Třídní učitel:** Mgr. Bohdana Ambrožová**Počet žáků:** 19 (8 chlapců, 11 dívek)**Prospěch:** prospěli s vyznamenáním: 7**Samé jedničky:** Barbora Bařinková, Klára Valentíková**Prospěli:** 12**Panel cti:** *Lukáš Juřena* – za výrazné zlepšení prospěchu a kladný přístup ke vzdělávání*Autor: Adam Zdráhal, 8. třída***CHOVÁNÍ ŽÁKŮ:**

Za první pololetí bylo na prvním a druhém stupni celkem uděleno: 12 napomenutí třídního učitele, 11 důtek třídního učitele, 2 důtky ředitele školy a 1 dvojka z chování. A to za: nekázeň o přestávkách, za nekázeň a vyrušování při výuce, za neplnění školních povinností, za podvod, za hrubé porušování školního řádu a za neomluvené hodiny.

*Olga Idesová***Šablony III**

1. ledna 2021 zahájila ZŠ a MŠ Halenkovice realizaci projektu z výzvy č. 02_18_063 pro Šablony III – MMR v prioritní ose 3 OP Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání s názvem prioritní osy „*Rovný přístup ke kvalitnímu předškolnímu, primárnímu a sekundárnímu vzdělávání*“.

Název projektu: Veselá škola III**Registrační číslo projektu:** CZ.02.3.X/0.0/0.0/20_080/0019296**Realizace:** 1. 1. 2021 – 31. 12. 2022**Celkové výdaje projektu:** 791 116,- Kč

Z toho:

Evropský sociální fond: 672 448,58 Kč

Národní veřejné zdroje: 118 667,42 Kč

Příjemce projektu: ZŠ a MŠ Halenkovice, okres Zlín, příspěvková organizace, Pláňavy 550, Halenkovice

Aktivity projektu:

- Klub pro žáky ZŠ
- Doučování žáků ohrožených školním neúspěchem v ZŠ
- Projektový den ve výuce v ZŠ /povinná aktivita/
- Projektový den mimo školu v ZŠ
- Využití ICT ve vzdělávání v ZŠ
- Chůva – personální podpora v MŠ
- Projektový den mimo školu v MŠ
- Projektový den ve škole v MŠ /povinná aktivita/

*Marie Kašíková**ředitelka ZŠ a MŠ Halenkovice*

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

HALLOWEEN VE 3. TŘÍDĚ

V úterý 26. října 2021 (těsně před podzimními prázdninami) proběhlo u třetáků halloweenská dopoledne. Děti přišly v kostýmech, v krabičkách měly z domu připravené úžasné svačiny a celý den se nesl ve znamení tohoto svátku.

Během dopoledne toho stihly opravdu hodně: plnily různé úkoly, pracovaly ve skupinkách, počítaly zapeklité příklady, sestavovaly strašidelný jídelníček, zahrály si hru „Co sis zapamatoval?“, míchaly lektvar čarodějnice Čaromůry, pomohly duchovi v bludišti najít správnou cestu k dýním, skládaly puzzle, poslechly si anglické halloweenské písničky a také si vyrobily zápichy do květináčů v podobě duchů.

A jak na tento den vzpomínají žáci? Co se jim líbilo?

"Mně se líbilo úplně všechno a hlavně svačiny."
Liliana Chludová

"Že jsme hráli různé hry a že jsme se naučili."
Nelinka Nekorancová

"Měli jsme míň vyučování. A krásné svačiny a masky."
Emily Sukupová

"Jak jsme dělali pracovní listy. Bylo to nejlepší." Pavlík Chochul

"Líbilo se mi, že jsme mohli lízat lízátko v hodině."
Anička Pavelka

"Jak jsme malovali. Byla sranda." Kubík Macků

"Mě se líbilo, jak jsme byli ve skupině a jak všichni byli v maskách." Eliška Kašpárková.

Marta Skýpalová

V Brně bylo fajn

V pondělí 1. listopadu 2021 se žáci páté a šesté třídy vydali na exkurzi do Brna. Cesta po dálnici pěkně ubíhala a po chvíli jsme se ocitli u Hvězdárny a planetária na Kraví hoře v Brně.

Ještě před návštěvou hvězdárny si žáci mohli projít vědeckou stezku, kde se nachází exponáty jako je krasohled, kaleidoskop, planetární siloměr nebo pixelová stěna. V 10.30 hod. byl pro nás připraven zhruba hodinový program na téma Cesta Sluneční soustavy. Na hvězdné obloze nám byly představeny vesmírné objekty, souhvězdí, planety a měsíce. Mnozí si také na památku v astronomickém obchůdku koupili nějaké suvenýry.

Po krátké přestávce na svačinu nás ještě čekala procházka kolem hradu Špilberk. Počasí nám poměrně přálo a odměnou za výstup do kopce byl nádherný výhled na město Brno. Poté, co jsme si prohlédli nádvoří a všechna zákoutí hradu, nás čekal autobus, kterým jsme se vrátili zpět domů.

M. Palúchová, P. Gabrielová, L. Lízal

Angličtina s rodilým mluvčím

Naše škola je třetím rokem zapojena do projektu MAP Otrokovice Rozvoj jazykových dovedností, v rámci kterého k nám do školy dochází jedenkrát týdně rodilý mluvčí na hodiny konverzace se žáky 2. stupně.

Angličan Lee, který u nás učil v uplynulých dvou letech, ukončil působení v projektu.

Od letošního roku se žáci 2. stupně setkávají s Enricem původem z dalekých Filipín. Enrico si naše žáky velmi pochvaluje.

Dagmar Dudíková

Beseda „Svět drog“

Pondělní mikulášské dopoledne přiválo kromě sněhu žákům 8. a 9. ročníku naší školy také besedu.

S metodikem prevence z Krajské pedagogicko-psychologické poradny ve Zlíně si povídali o tom, jak to vypadá v drogovém světě, s jakými návykovými látkami se můžou žáci setkat, jaký vliv drogy mají na lidské tělo a mysl a jak mohou drogy ovlivnit životní cesty a osudy lidí. Oba ročníky absolvovaly tyto přednášky jednotlivě.

Žáci se aktivně zapojili do diskuze a sdíleli vzájemně své názory a dosavadní znalosti, dozvěděli se mnoho zajímavého i poučného, jak o návykových látkách, tak o následcích jejich užívání a možnostech prevence.

Pavla Manová

ADAPTAČNÍ VYCHÁZKA TŘEŘÁKŮ

Čas letí a první čtvrtletí nám ve škole uteklo jako voda. Stihli jsme toho opravdu hodně. Mimo jiné i adaptační vycházku, kdy jsme společně prožili příjemné odpoledne venku. Zázemí nám poskytli také myslivci na jejich chatě (a my jim za to moc děkujeme).

Zde jsme se mohli občerstvit, posvačit, zahrát si hry na spolupráci i na posílení dobrých vztahů v kolektivu.

"*Libila se mi myslivecká chata.*" Matýsek Kubičik

"*Libilo se mi, jak jsme byli vevnitř v chatě a jak jsme hráli hry. A moc mě to bavilo.*" Nelinka Kylarová

"*Jak jsme dělali úkoly a běhali.*" Davídek Staněk

"*Mně se líbilo, jak jsme malovali křídami na cestu.*" Violka Vysloužilová

"*Hráli jsme hry venku a vevnitř. A popovídali si, bylo to moc super.*" Nelinka Nekorancová

Marta Skýpalová

Krokusy a šoa (holokaust)

I letošní školní rok ovlivňuje pandemie. A přece se naši deváťáci zapojili do projektu, který připomíná, k čemu všemu zlému může vést zášť a zloba a pocit výjimečnosti, spadne-li do klína jedinému mocnáři.

Není to sice ještě sto let, ale není už ani tolik těch, kteří by o zlobě, nenávisti, hrůzách třicátých a čtyřicátých let minulého století snad mohli ještě vyprávět. Abychom ale nezapomněli a dejme tomu se i poučili, je třeba si ony děsivé příběhy s většinou smutným koncem stále vyprávět. A vyprávět je za nás budou třeba i žluté krokusy, které nám nejen dětské oběti holocaustu mají připomínat.

Kvůli letos již chladnému listopadovému počasí jsme se rozhodli nevysadit krokusy ven jako v minulých letech, ale zasadit je do květináčů, které budou do jara zdobit parapety učebny IX. ročníku.

Pavla Manová

27. ledna
Mezinárodní den
památky obětí holocaustu

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

ZŠ a MŠ Halenkovice

PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
VE STŘEDU 29. ZÁŘÍ 2021 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

5 388 Kč

VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ
PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU
PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKÝ
NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ
VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVÍŠŤ.

www.cdpr.cz • www.lpr.cz

DĚKUJEME !

**Český den proti
rakovině 2021**

Za pořadatele sbírky:

Michaela Fridrichová
MUDr. Michaela Fridrichová

Za organizátora sbírky:

Jana Mauleová
Mgr. Jana Mauleová

Slavnostní předávání Slabikářů

Do světa fantazie a místních pověstí vstoupili žáci 1. ročníku společně s průvodkyní Pavlínou Bieberlovou. Putování nebylo lehké, žáci museli společnými silami plnit připravené úkoly. Současně také ukázali, že již umí

číst písmena, slabiky a první slova. Odměnou jim bylo objevení velkého pokladu – Slabikáře, čtenářského deníku a drobných sladkostí. Všechny děti si kouzelné dopoledne v prostředí nové knihovny velmi užily!

Hana Čechová

Navštívil nás Mikuláš

V pátek 3. prosince 2021 navštívil ZŠ i MŠ Halenkovice Mikuláš se svou družinou. V jednotlivých třídách mu pomohla kouzelná kniha hříchů k tomu, aby byli odhaleni největší hříšníci, kteří slíbili do dalšího období zlepšení.

Všechny děti z mateřské školy i žáci základní školy byli obdarováni mikulášskými balíčky s ovocem a sladkostmi. Ředitelství ZŠ a MŠ vyslovuje poděkování SRPŠ za finanční prostředky pro nákup dárků do balíčků a mikulášské družině za pěkně připravený program v průběhu celého dopoledne.

Marie Kašíková

Den otevřených laboratoří na SPŠ Otrokovice

11. listopadu 2021 navštívili žáci 9. ročníku laboratoře na SPŠ Otrokovice. Deváťáci měli možnost si vyzkoušet spoustu zajímavých chemických pokusů, kterými je provedli studenti průmyslové školy.

Olga Idesová

Projektový den ROBOTIKA

V pátek 28. ledna 2022 proběhl v 5. ročníku projektový den na téma Robotika. Pan lektor Tomáš nejdříve představil dětem malé roboty – **Ozoboty**. Děti pak pomocí barevných kódů řešily zábavné úkoly tak, aby je robot „poslouchal“, tedy pohyboval se správným směrem a rychlostí, svítil zvolenou barvou a podobně.

Děti se též dozvěděly něco o využití robotů v praxi. Pochopily, že roboty dokáží zastat mnoho těžké a únavné lidské práce.

Velký zážitek pro děti byla ukázka programovatelného dronu. Létal, jak jsme si přáli, uměl hledat kódy, poslouchal jak pejsek a dokonce i tancoval. V závěru si páťáci vyzkoušeli ovládání dronu pomocí simulátoru na tabletu.

Myslím, že mezi žáky nebyl nikdo, komu by se program nelíbil. Přestože jej děti vnímaly jako zábavu, dozvěděly se mnoho užitečného o robotice, oboru, který má velkou budoucnost.

Libor Lízal

Školní kolo dějepisné olympiády

V prvních lednových dnech proběhlo v 8. a 9. třídě školní kolo dějepisné olympiády.

Z žáků se na nejlepší pozici umístil **Lukáš Juřena** z 9. třídy se 40 body, v těsném závěsu s 37 body pak **Jana Berzedyová**, taktéž z 9. ročníku a dva chlapci se stejným počtem bodů z ročníku osmého, **Adam Zdráhal** a **Michal Kučera**. Letošním tématem byla „Šlechta v proměnách času“.

Postupujícím do okresního kola, které proběhne distančně 22. března 2022, blahopřejeme.

Pavla Manová

Vánoční turnaj v přehazované

Po roční odmlce jsme se opět vrátili k dlouhé tradici vánočních turnajů v přehazované.

Ve středu 15. prosince 2021 dívky a také nejmladší chlapci sehráli turnaj v přehazované. V bouřlivé atmosféře družstva bojovala ze všech sil. Vítězství získala podle očekávání nejstarší děvčata, i když o překvapivé výsledky se postarali i šestáci.

To však nebylo to nejdůležitější. Hlavní byl perfektní přístup, bojovnost a zaujetí všech hráček a hráčů. Zvláštní poděkování patří Anetce, která pořídila perfektní fotodokumentaci.

Libor Lízal

Turnaj v basketbalu

- Tradiční předvánoční klání chlapců z druhého stupně v basketbalu se letos uskutečnilo 17. prosince 2022.

- Výborné výkony podali a vítězství si tentokrát těsně vybojovali Ostraváci z Plzně, družstvo tvořené chlapci z VIII. třídy. Nutno ale podotknout, že týmy tvořené mladšími hochy bojovaly velmi srdatě a i přes určité zklamání si mohou říci, že za rok to budou zase oni, kteří stanou na stupních vítězů.

Libor Lízal

Monika Železníková finalistkou Zlatého oříšku 2021

Trofej pro vítěze
zdroj: www.zlaty-orisek.cz

Zlatý oříšek je celostátní soutěž pro talentované děti do 14 let a koná se v České republice více než 20 let. Tradičně vždy 1. ledna probíhá finále, které přenáší Česká televize.

Do této soutěže (nejdříve do krajského kola) přihlásila Moniku Železníkovou třídní paní učitelka. Monika v krajském kole uspěla a při vyhlášení výsledků, které proběhlo 10. října 2021 na zámku v Holešově, patřila mezi tři nejúspěšnější děti, a ty postoupily do celorepublikového kola soutěže.

Dohromady se do 23. ročníku přihlásilo 152 dětí a dětských kolektivů ze všech koutů České republiky. Do finále se probojovalo 21 jednotlivců a kolektivů z celé republiky. Z nich na přelomu roku vybrala odborná komise sedm vítězů. Ti si kromě ocenění v podobě sošky ptáčka se zlatým oříškem v zobáčku odnesli i finanční odměnu 20 tisíc korun na podporu jejich talentu.

K naší velké radosti jeden z těchto sedmi zlatých oříšků získala právě **Monika Železníková** z Babic u Uherského Hradiště, která je členkou Klubu biatlonu Halenkovice. Monika je nadaná a úspěšná třináctiletá atletka, biatlonistka a běžkyně, která ráda soutěží. Doma už má přes dvě stě medailí.

V letním biatlonu si váží získání titulu Mistra ČR v roce 2018, a také se stala vicemistryní v letech 2019 a 2021. Monika je úspěšná také v atletice, vyhrála například 1. místo na mistrovství ČR v přespolním běhu v roce 2021 a v létě 2021 získala 3. místo za starší žákyň v běhu na 1500 metrů /i když stále ještě patří mezi mladší žákyň/.

Ve studiu s moderátory přenosu a s tenistkou Lucíí Šafářovou, patronkou Zlatého oříšku 2021.

Také letošní rok začal velmi úspěšně. Monika obsadila 1. místo v závodu na 1500 m v Přeboru Zlínského a Olomouckého kraje, který proběhl v Ostravě Vítkovicích; 1. místo v závodu na 3000 m na Mistrovství Moravy a Slezska v Ostravě Vítkovicích a 1. místo a titul Mistra ČR v běhu na 3000 m v Praze v hale Otakara Jandery.

V únoru 2022 se jí splnil sen a setkala se se svým vzorem – Kristinou Maki, se kterou si popovídala a také potrénovala.

A další velká očekávání má Monika Železníková v letní biatlonové sezóně, která začíná začátkem května a na kterou se velmi těší.

Této mladé atletické hvězdičce a nadané biatlonistce a běžkyni děkujeme za krásnou reprezentaci našeho kraje a do dalších let přejeme hodně závodního štěstí, pevné zdraví a splnění všech – nejen sportovních snů.

Iveta Hladilová

Mistryně ČR v běhu na 3 000 m.

Vítězové Zlatého oříšku 2021, napravo Monika Železníková.

Z OBCE

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2022

V sobotu 8. ledna proběhla ve většině obcí v působnosti Charity Otrokovice tradiční tříkrálová sbírka. Lidé se tak po roční pauze mohli těšit na osobní setkání se skupinkami koledníků, kteří do jejich domovů přišli popřát do nového roku 2022. Jen ve třech místech (Komárov, Halenkovice, Kvítkovice) koledování nebylo možné.

Obec	Vybraná částka
Halenkovice	23 425
Žlutava	46 093
Pohořelice	38 336
Oldřichovice	16 879
Tlumačov	71 214
Komárov	9 170
Napajedla	166 837
Spytihněv	71 144
Otrokovice	294 607
Vítar Zlín	1 123
CELKEM	738 828

Právě tam, ale i v ostatních obcích Charita po loňské zkušenosti rozmístila statické pokladničky. "Další ročník sbírky je úspěšně za námi. Jsme moc rádi, že tentokrát naši koledníci mohli vyrazit do terénu a tváří v tvář se setkat s našimi dárci," uvedl za otrokovickou Charitu

koordinátor sbírky Jan Žalčík.

Z tváří všech koledníků i jejich vedoucích bylo patrné, že lidé jejich návštěvu přivítali s radostí. Svou štedrostí pak potvrdili známou pravdu, že právě v časech těžkých se dokážeme více semknout a pomáhat si.

To dokládají i výsledky letošní sbírky. Celková částka vystoupala na **738 828 Kč**. Je důležité říct, že podle pevně daného klíče zůstane 65 % z této částky přímo v Charitě Otrokovice. Tyto prostředky budou využity na přímou pomoc konkrétním žadatelům z Otrokovic a okolí a na některé projekty služeb Charity.

I nadále, a to po celý rok, je možné podpořit tříkrálovou sbírku formou online koledy na webu www.trikralovasbirka.cz.

„Děkujeme všem našim dárcům za jejich přízeň, koledníkům i jejich vedoucím za účast i všem ostatním dobrovolníkům, kteří nám jakkoli pomáhali,“ dodal na závěr Žalčík.

Děkujeme, že pomáháte s námi! Každá koruna pomáhá.

Vladana Trvajová
fundraiser, Charita Otrokovice

V naší obci měla na starost rozmístění a vyzvednutí pokladniček paní Anna Horková a spolu s účetní obecního úřadu paní Petrou Rozsypalovou po skončení sbírky provedly sečtení a předání výsledné částky Charitě Otrokovice. Děkujeme vám.

ČESKÁ POŠTA - NOVÁ PLATNÁ OTEVÍRACÍ DOBA OD 1. 4. 2022

PONDĚLÍ	8:00 – 12:00	13:00 – 16:30
ÚTERÝ	8:00 – 12:00	13:00 – 15:30
STŘEDA	8:00 – 12:00	13:00 – 16:30
ČTVRTEK	8:00 – 12:00	13:00 – 15:30
PÁTEK	8:00 – 12:00	-

Pošta Partner
Halenkovice 76
PSČ 763 63

Tel.: 732 430 080

Naše poslední povídání v roce 2021

V neděli zapálíme na adventním svícnu už třetí svíci. Ať chceme nebo ne, vánoční čas se pomalu blíží. Ten, kdo přišel na poslední povídání na faře (25. listopadu 2021), tedy právě před počátkem adventní doby, se mohl lehce dotknout Vánoc, jak jsou slaveny v rodinách u našich pravoslavných bratří. Obdobně jako u nás katolíků i v pravoslavném náboženství jsou Vánoce po Velikonocích nejvýznamnějším církevním svátkem.

O slavení Štědrého dne nám povídala paní Oryslava, která své dětství prožila na Ukrajině. Vánoce se zde slaví 6. a 7. ledna. Půst končí velikou slavnostní bohoslužbou a potom už nastává samotná oslava Vánoc. Paní Oryslava nám nazdobila tradiční štědrovečerní stůl a vysvětlila, že všechny věci, které jsou na něm umístěné, mají určité místo a také svůj význam.

My prožíváme adventní čas, a to čtyři týdny před Štědrým dnem, kdy se máme připravovat na Vánoce. V pravoslavných rodinách je dodržován předvánoční čtyřicetidenní půst, který začíná 28. listopadu. Maso je nahrazováno pokrmy z luštěnin, hub a vaří se různé kaše. Štědrovečerní večeře je připravována bez masových pokrmů, tedy v postním duchu.

Hospodáři vždy ráno uklízeli v maštali a hospodyně zase začaly s přípravou pokrmů pro štědrovečerní večeři. Dle místních zvyklostí se vydávají rodiny na návštěvu hřbitova, kde na hrobě svých nebohých zapalují svíce. Pouze děti od rána vyhlížely první hvězdu, neboť ta oznamovala čas sváteční večeře.

I na faře byl připraven štědrovečerní stůl. Byl pokryt bílým ubrusem a vyšíványmi prostírkami, uprostřed hořela svíce, symbol světla, která se nechala hořet po celý čas večeře a nezhášela se. Podle tradice byla pod ubrusem rozprostřena sláma, stejně tak by měla být i roztroušena pod stolem. Čím více, tím lépe.

Hospodyně vždy do ní ukrývaly mince, které děti po večeři hledaly. Hospodář přinesl do chalupy snop obilí, kterým povínoval a hospodyně jej vložila do vázy na svátečně prostřeném stole. V každém rohu stolu byl umístěn česnek. U prostřeného stolu byla místa pro

všechny členy rodiny a v případě, že tento rok byl povolán na věčnost některý člen rodiny, i on měl zde své prostře-

místo. Od stolu se mohla vzdálit pouze hospodyně, která přinášela na stůl připravené sváteční pokrmy nebo odnášela prázdné nádoby. Na svátečním stole bylo místo pro chléb, který hospodyně pekly, měl uvnitř díru, do které se umísťovala svíce, někdy byl sváteční chléb nahrazen velkou pletenkou.

Celkem bylo připraveno dvanáct chodů. Mezi nimi nechyběl boršč, kaše z obilí, oslazená medem, s rozinkami, ořechy a mákem, kompot ze sušeného ovoce, různé druhy ryb byly upraveny podle zvyklostí každé rodiny, následovaly pokrmy z hub, různé druhy zavařených zeleniny, ovoce, koblíhy, sladké pamlsky.

Po večeři děti hledaly ve slámě skryté poklady – mince, a následně se vydaly koledovat po sousedech. Vždy zaklepaly na okno a zazpívaly koledy, hospodář je počastoval drobným penízem. Vedle dětí přišli po koledě i sousedé, a tak společně strávili večer. Když se hodiny blížily k půlnoci, odcházely rodiny na noční sváteční bohoslužbu. Ta je oproti naší mši svaté delší a trvala často i čtyři hodiny.

Než jsme se rozešli do svých domovů, vyslechli jsme krásné ukrajinské koledy, ochutnali jsme dobroty ze svátečního stolu a také jsme si povídali o tom, jak slavíme v našich rodinách Štědrý den my.

(ml)

zdroj: www.farnosthalenkovice.eu

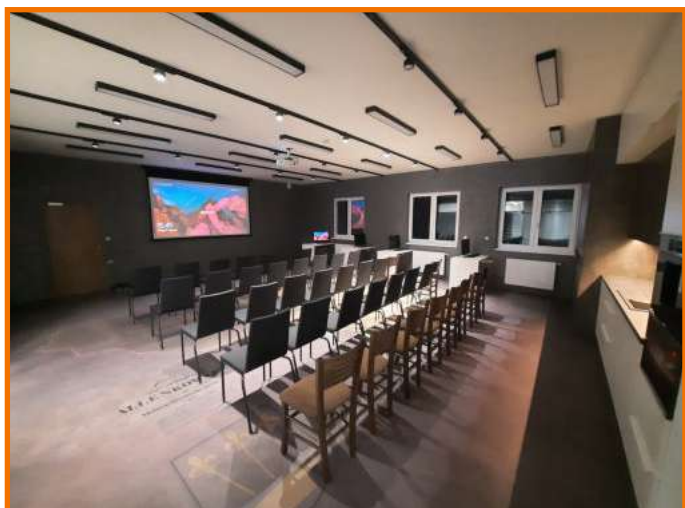
Pravoslavné Vánoce nám přiblížila paní Oryslava

Nová knihovna a centrum pro vzdělávání a volný čas

Pokračování ze str. 1

volně stojícího nábytku a volbou vhodného osvětlení se dá prostor jednoduše přeorganizovat z kapacitně naplněné přednáškové místnosti na skromnější jazykovou učebnu, ale také na prázdnou místnost pro výstavu fotografií s intimním nasvícením. Fotografie/obrazy se dají umístit na panely zavěšené do stropních lišt. Místnost je vybavena velkorysým vestavným nábytkem, kde je umístěna malá kuchyňka s integrovanými spotřebiči, a především úložný prostor, který slouží pro momentální potřeby uskladnění volně stojícího nábytku a vybavení.

Čisté tvary, jednoduchost a barevná neutrálnost dávají možnost přetváření vzdělávacího centra potřebám uživatelů – na základě charakteru konané akce. K důstojnosti, reprezentaci a důkazu o historické stopě naší obce, byla do podlahy promítnuta první katastrální mapa v tlumených tónech s okolním tmavým betonovým nádechem, který navazuje na designové stěrky na stěnách.

KNIHOVNA

Nová knihovna vzniká z několika potřeb. Jednou z nich je nedostatek funkčního prostoru a zázemí knihovny, dále pak potřeba vytvoření příjemnějšího prostředí a možnosti trávení volného času v zákoutích knihovny a v neposlední řadě je to také potřeba rozšíření horního sezení o prostor knihovny za účelem zvětšení kapacity kulturního sálu. Hlavním vstupem do knihovny je návštěvník okamžitě vtažen do prostoru knih, ze kterého také vidí na obsluhu knihovny. Prostor je otevřený – ale vymezený na několik funkčních zón. Je to hlavní plocha knihovny s vystavenými knihami, jsou to sedací zákoutí kolem proskleného výtahu, u stěn, klidová zóna na vyvýšeném stupni podlahy, kde čtenář usedne do pohodlných židlí a může si s knihou vypít kafe a přitom se dívat na protější horizont obce. Velký důraz byl kladen na zónu pro nejmenší čtenáře. Ta je z praktického důvodu umístěna v blízkosti a návaznosti na hlavní pult. Tato část je navržena pro děti – hravě, funkčně, přehledně, a především pro jejich pohodlí. Ve tvaru křivek je v rohu dětského oddělení umístěn sedací kout, uprostřed snížené kruhové regály, které vymezují pohyb dětí a kterým ve vnitřní ploše dominuje strom. Strom se stal symbolem knihovny. Hlavní myšlenkou bylo podvědomě propojit návaznosti: strom → dřevo → papír → kniha. Strom je zhotoven z dubového dřeva, navržen jako poloviční kmen, který ale z pohledu příchozího návštěvníka vypadá jako celistvý. Pokud se díváme z pohledu dětského koutu, vidíme velkou TV obrazovku, která je umístěna na rovné ploše kmenu. Strom plní nejen hravě a designově – ale také funkční opodstatnění. Uvnitř něj se totiž nachází vstup vzduchotechniky. Další velmi významnou a hlavní částí je přední (zadní) část knihovny, kde se nachází pult knihovnice. Pult byl navržen v liniích tak, aby zakryl rušící prvky za ním (monitory, pracovní potřeby na stole apod.) – ale zároveň aby poskytl odkládací plochu pro půjčení/vrácení knih. Do čelní dřevěné stěny pultu bylo umístěno led nasvícení rozdělující linii horizontů Halenkovice. Obec je ve zkratce situována mezi tři horizonty při pohledu na řez územím od východu k západu (Obecnice, Pláňavy, Hradská). Tato linie má znázorňovat rozlehlost a rozmanitost obce se středobodem centra obce na prostředním horizontu, kde se všichni rádi scházíme. Osvětlení knihovny bylo navrženo s respektem pro danou zónu. Každý funkční prostor se dá nasvítit zvlášť nezávisle na provozu celé knihovny. Knihovna je nejen místo pro setkávání, čtení knih, ale je to také jeden z reprezentativních vnitřních prostorů obce, kde se nabízí pro-

mítnout kus historické stopy, kterou obec bezesporu má.

Zvláštní pozornost při návrhu byla věnována podlahám. Ty jsou navrženy jako stěrkované v imitaci betonu. Podlaha nese historický nádech. Jsou zde promítnuty listy Halenkovického zpravodaje a dobové fotografie, které mapují zaniklý folklor, kulturní akce, spolky a aktivity občanů minulé doby. Jako symbol bohaté historie byla na přední stěnu knihovny doslova vtištěna obecní pečeť, kterou obec získala z Národního archivu ČR. Knihovna bude dále doplňována interiérovými dekoracemi a bude dotažena myšlenka zadní stěny, která by měla poskytovat další výstavní a reprezentativní plochu pro potřeby obce a příležitostných vernisáží.

*Zuzana Šalášková
autorka designového návrhu*

MÍSTNÍ KNIHOVNA OBCE HALENKOVICE

a multimediální centrum pro vzdělávání
a volný čas

PROVOZNÍ DOBA

PONDĚLÍ	8:00 – 11:00	12:00 – 17:00
ÚTERÝ		12:00 – 15:00
STŘEDA	8:00 – 11:00	12:00 – 19:00
ČTVRTEK		12:00 – 16:00
PÁTEK	8:00 – 11:00	12:00 – 15:00

V průběhu otevírací doby knihovny můžete
využít veřejný internet.

Kontakty:

Mobil: 605 209 974

www.knihovna.halenkovice.cz

e-mail: knihovna@halenkovice.cz

STARTUJEME

To, co v roce 2017 započalo opravou havarijního stavu střechy budovy kulturního domu, se pomaloučku rodilo. Až do soboty **16. října 2021**, kdy zamýšlený posun společenského života v naší obci odstartoval. Naším největším přáním bylo, aby vybudovaný nově zrozený prostor mohl co nejdříve sloužit pro potřeby našich obyvatel. Také z důvodu nejasností kolem pandemie jsme s otevřením nové halenkovické knihovny a

KNIHOVNA

multi-centra pro vzdělávání a volný čas nemohli dále otálet. Oslovení halenkovičtí žáci z výtvarného oboru Základní umělecké školy Rudolfa Fírkušného Napajedla (dále jen ZUŠ) s paní učitelkou Mgr. Janou Šnédarovou se skvěle ujali svého úkolu a připravili překrásné pozvánky s motivem stromu. Symbolizuje propojení múzických umění stejně jako tomu bude v naší knihovně. Kromě četby a vzdělávání se tu nově nabízí plocha pro výtvarné umění, a to formou výstav v letních měsících anebo třeba pro dramatické kusy v podobě komorních divadelních představení. Strom je také ústřední dominantou halenkovické knihovny. Ještě v týdnu před vypuknutím oslav probíhaly intenzivní stolařské práce pana Tomáše Viktory, stěhovaly se poslední knihy do regálů, odprašovalo se, mylo a leštilo. Pro tuto zvláštní příležitost jsme se pokusili zorganizovat víkendový kulturní maraton.

Jak tedy vypadal „onen“ říjnový víkend?

V předvečer významné události maraton započal divadelní spolek P. O. Krok z Kroměříže detektivní komedií „PŘÍPAD ČESTNÉ NEVĚSTKY“. V sobotu již prostor nové knihovny a vzdělávacího multicentra zaplnili nejprve pořadatelé. Kolem čtvrté hodiny se objevily žákyně 9. ročníku Základní školy Halenkovice s tématem „Bavíme se v knihovně“, které vedla Mgr. Bohdana Ambrožová. Zájem o prohlídku druhého patra byl ovšem tak veliký, že jsme přikročili rovnou ke kulturnímu programu. Na dolním příslání byla instalována výstavka prací dětí z výtvarného oboru ZUŠ a prezentace fotografií stavby knihovny v digitální úpravě pana Dušana Chluda. Pro labužníky byl připraven moderní raut z kuchařské dílny paní Adélky ze Starého Města. V bývalé knihovně jsme vytvořili zkušebnu

pro studenty ZUŠ a jejich pedagogy. Na horním příslání se v tvořivé dílně nejmenších hostů s úsměvem ujímal děvčata Hanička Machalová a Johanka Hladilová. Slečny dětem pomáhaly s výrobou vlastní „funkční“ záložky do knihy.

Slavnostní program skladbou na piano zahájila Iveta Hladilová, kolegyňka z práce, která má na starosti halenkovická média. Na okamžik jsme se pokusili ještě jednou celý prostor uvolnit, ale to už šlo stěží. Pásku v obecních barvách se stříbrným nápisem přestříhli společně starosta obce Jaromír Blažek a autorka designového návrhu Ing. arch. Zuzana Šalášková. Celým pořadem vtipně provázel rodák z Halenkovic Zbyněk Strašák, herec ve společnosti Hoffmannovo divadlo Uherské Hradiště a Divadlo Scéna Zlín. Rozbor díla z úst pana starosty a paní inženýrky podtrhla kytarová sóla Amálky Sudkové, žákyně 4. ročníku I. stupně a Šárky Juřenové, žákyně 5. ročníku I. stupně ZUŠ.

Vzácným hostem, jenž přijal pozvání na autorské čtení, byl spisovatel, výtvarník, sochař, básník Jaroslav Kovanda. S láskou dětem přečetl básničky ze své sbírky *Moje přítelkyně žízala* a představil svoji novou sbírku *Básně pro Tondu*.

Bohužel nemoc zasáhla i do našeho slavnostního programu. Nemohli jsme uskutečnit křest knihy paní Kláry Janečkové, na který se mnozí z vás těšili. Bylo nám ctí přivítat spisovatele a novináře pana Mgr. Jiřího Jilíka. Přečetl ukázkou ze své knihy *U nás na Slovácku*. Je to dílo, které se vymyká z jeho tvorby, kterou je žánr literatury faktu. U nás na Slovácku je knížka humo-ristická, v níž se autor vrací do svých kantorských let, kdy učil na slovácké vesnici.

Na zobcovou flétnu zahrála Anna Sedláčková z Napajedla s kytarovým doprovodem paní učitelky Hany Kunertové. Flétnistka je žákyní 1. ročníku II. stupně ZUŠ.

Slavnostního přípitku se ujali starosta Jaromír Blažek, architektka Zuzana Šalášková, kronikářka obce Marie Kašíková a spisovatelé Jaroslav Kovanda a Jiří Jilík. Hudebního vyvrcholení této významné události se ujal Žesťový kvintet pod vedením Alexandra Kunerta opět ze Základní umělecké školy Napajedla.

Kulturní maraton pokračoval v neděli 17. října, kdy náš Divadelní spolek HALENY, zahrál poučnou pohádku

ZVÍŘÁTKA NA LETIŠTI... ANEB LIŠ(KA) MÁ KRÁTKÉ NOHY v režii Marcely Palúchové.

Velice povedenou bajkou jsme se rozloučili a vydali vsříc všedním dnům. Nesmírně si vážíme každého hosta, který nás přišel podpořit v průběhu víkendového maratonu a zůstává s námi nadále.

Velké poděkování patří jak účinkujícím, tak všem hostům za účast na této slavnosti a mnohaletou podporu, členům rady a zastupitelům obce, všem spolupracovníkům současným i minulým za pomoc, ochotu, trpělivost a vstřícnost... A že seznam jmen je dlouhý. Bez pomoci a ochoty všech dobrých lidí by pro vás vaše knihovna a multicentrum v Halenkovících nestály.

S úctou vaše knihovnice

NEBOJTE SE KNIHOVNY! CO NA VÁS ČEKÁ?

Besedy se spisovatelem a cestovatelem. Zpočátku rozběhneme jazykové kurzy angličtiny a němčiny. Zájemcům připravíme kurz základů práce na PC a budeme reagovat na aktuální poptávku. Budeme pokračovat v televizním setkávání Po setmění. Rozjede se opět country zpěv s Jirkou Veselým. A už teď se těšíme na léto, kdy se prostor multicentra změní na výstavní sál a budete si moci prohlédnout třeba

velkoformátové fotografie z míst známých i neznámých. Pokud máte sami možnost a zájem uspořádat přednášku nebo výstavu pro veřejnost, neváhejte nás kontaktovat.

Nebojte se a přijďte, když už ne za knihou, tak na chvíli posedět a odpočinout si. Vždyť si to zasloužíte a nová knihovna je tu v tomto duchu právě pro Vás, nejen čtenáře. 😊

NOVÉ KNIHY

Strašidelné besedování

Na přelomu října a listopadu nás po návratu ze školení čekalo překvapení. Na stromě uprostřed knihovny se usídlili duchové. Po celém prostoru knihovny a multicentra se rozprostíralo pak dalších osm výukových stanovišť pro malé odvážlivce. Na potměšilé stezce odvahy nejvíce ocenili úkol vytí na měsíc. Plnili jej z plných plic. Na dobrodružnou stezku se nebáli vyrazit ani nejmenší účastníci ze třídy Krtečci. Poděkování paním učitelkám z mateřské školy za dokonalé využití prostoru od dvou čarodějnic.

Beseda o anglických zahradách a parcích v novém multicentru

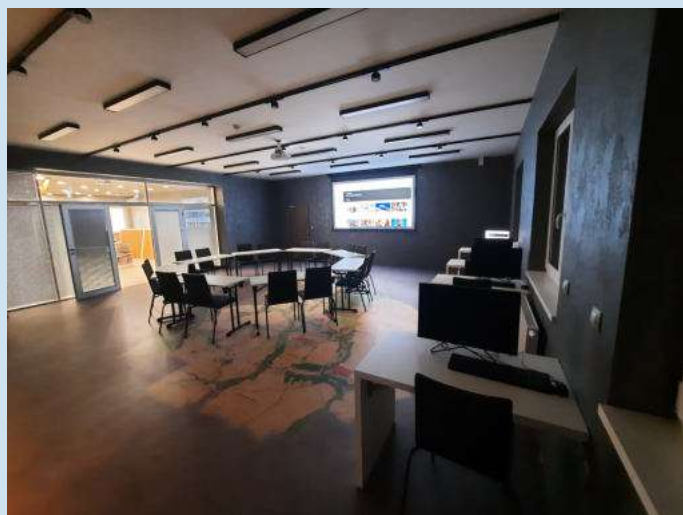
Navazuje na povídání o květinové výstavě v Chelsea, kterou jsme prožili v lednu 2020. Paní Vlastě Hrózové mimo jiné patří velké poděkování za trpělivost a odvalu. Mohli jsme tak společně „na ostro“ vyzkoušet funkčnost nové výpočetní techniky. Počítače s dataprojektorem byly instalovány těsně před jejím vystoupením.

Procházky po anglických parcích a zahradách promítané v novém multicentru tak byly ještě jasnější a zářivější. Během listopadového podvečeru jsme společně sdíleli přes tři stovky pečlivě vybraných fotografií, které jejich autorka doplnila bohatým komentářem.

Ještě jednou děkujeme.

Technické zázemí je připraveno pro besedy a semináře

- **Neváhejte ozvat se, pokud máte zájem podělit se např. o své zážitky z cestování a připravenou fotoreportáž.**
- **Můžeme společně uspořádat školicí kurzy dle zájmu a potřeb občanů.**

SLAVNOST SLABIKÁŘŮ

Letošní „Slavnost Slabikářů“, jak si ji nazvaly samy děti, byla výjimečná. Poprvé se odehrála v prostředí nové knihovny.

Symbolickým propojením se světem pověstí o loupežnících na Budačíně je paní Alenka Bruntálská, která za halenkovickými prvňáčky každoročně přijíždí. Pozvání opět láskyplně přijala. Vydala se na dlouhé putování časem. Truhla, se kterou cestovala, však byla odcizena. Poté, co malí průzkumníci splnili všechny úkoly a získali indicie, odkrylo se jim tajemství o zmizelém Alenčině pokladu.

Naši objevitelé tak mohli rozesmutnělou hraběnku nasměrovat podle získaných stop. Společně její ztracené bohatství našli v nové knihovně pod stromem! 😊

Doufáme, že rozzářené oči, které jsme v tu chvíli s paní Alenkou, paní učitelkou Hankou Čechovou a paní ředitelkou Marií Kašíkovou viděli, jim zůstanou při každém čtení ze slavného Slabikáře. Budoucí čtenáři teď při studiu potřebují obrovskou trpělivost, aby se jim mohl rozkrýt nekonečný svět fantazie zachycený v knihách. Proto za ně o pořádnou dávku trpělivosti prosíme. Velké poděkování všem za pomoc a podporu při této akci.

Beseda nad knihami pro nevidomé

Do světa pro nevidomé zavedla žáky 5. A a 5. B naší základní školy paní Radmila Viceníková, knihovnice z knihovny Boženy Benešové Napajedla.

Na úvod přečetla dojemný příběh o malém francouzském chlapci Louisi Braillovi, jehož tatínek byl sedlák. Louis si v dětství poranil oko šídlem. Později díky zranění a rozšíření infekce oslepl na obě oči. Jako patnáctiletý mladík zdokonalil již zastaralé nepoužívané vojenské hmatové písmo, které bylo určeno pro čtení zpráv v noci. Vzniklo tak dodnes užívané Braillovo písmo. Paní knihovnice s sebou přivezla na ukázkou celou řadu knih pro nevidomé zapůjčených ze speciálních knihoven. Mohli jsme tak opatrně potěžkat velmi objemné výtisky. Mezi nimi například příběh o Královské cestě v Praze. Děti se zavázanýma očima se na okamžik ponořily do šera a mohly si čtení hmatem vyzkoušet. Paní knihovnice měla připravenou velkou sérii tajuplných ukázek poznávání světa nevidomých a slabozrakých. Nabyté vědomosti pak páťáci využili při zápisu vlastního jména pomocí znaků.

Velké poděkování za krásnou a poutavou besedu patří paní Radce Viceníkové z napajedelské knihovny. A také jí děkujeme za trpělivost, protože poprvé u nás vyzkoušela nově instalovaný dataprojektor s plátnem.

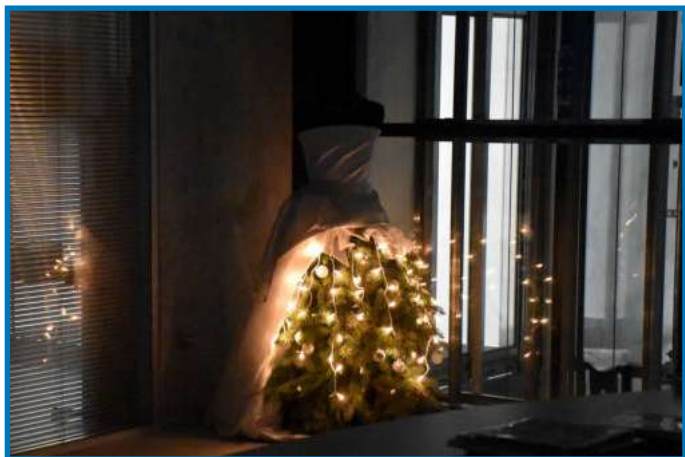
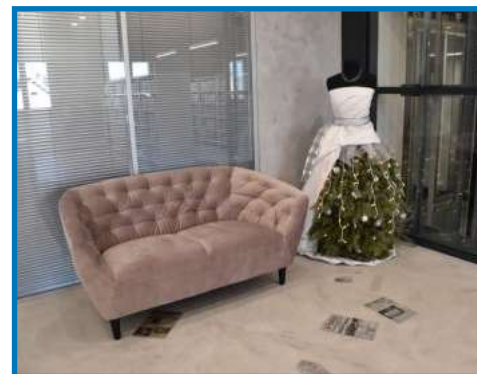
Prosinec v knihovně

Čtenářský kroužek

Posedový koutek využily děti z první třídy s paní učitelkou v rámci svého čtenářského klubu. Také poslední společné setkání v klubu čtenářů prožily děti s paní učitelkou Hanou Čechovou v knihovně.

Co se děje v knihovně, když sem nemohou čtenáři

Vánoční prázdniny, jsme věnovali úklidu, poslednímu stěhování a udělali definitivní tečku za prostory původní knihovny. V prosinci jsme pro vás nakoupili přes 40 knižních hitů, fond rozšířili o nový podzimní výměnný soubor s 60 knihami všech žánrů z krajské knihovny Zlín. Doladřovali interiér knihovny, abyste zde mohli v klidu posedět a začíst se... Zabíháme školící místnost pro blížící se jazykové kurzy. V případě zájmu o studium základů angličtiny a němčiny sledujte informace na webu knihovny.

KOLEDOVÁNÍ V KNIHOVNĚ

Děti z mateřské školy s paními učitelkami přišly na obecní úřad popřát k blížícím se svátkům. V knihovně pak za zvuku vánočních koled hledaly symboly našich Vánoc v podobě lidových tradic – světlo, Betlém s Ježíškem, stromček a nadílku pod ním. Letos nebyly dárečky v knižní podobě, ty se objevily až v průběhu vánočních svátků (viz foto). Ale dostali jsme barevné taburetky na posezení v knihovně. Malí školáčky je okamžitě vyzkoušeli. Jako poděkování u stromčku krásně zazpívali půvabnou a opravdu dlouhou písničku o svatém Martinovi.

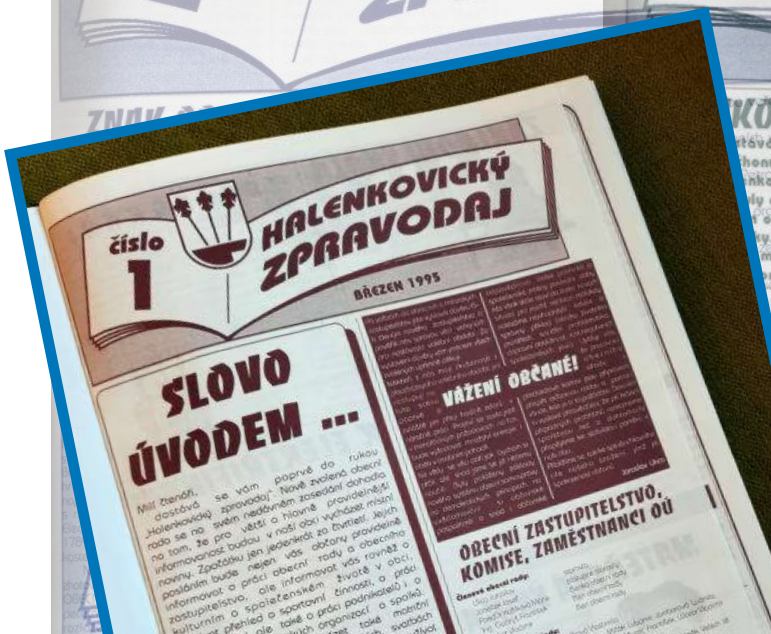
Pavla Bieberlová, knihovnice

Z archivu Halenkovického zpravodaje

Halenkovický zpravodaj č. 1/1995

Vážení čtenáři,

na následujících 31 stránkách naleznete vybrané články z prvních 40 čísel Halenkovického zpravodaje. Od 41. čísla jsou zpravodaje dostupné v elektronické podobě na webových stránkách obce:

www.halenkovice.cz/zivot-v-obci/zpravodaj

takže si je můžete online prolistovat a začíst se. První dvě série (HZ 1-40) jsou pro vás k nahlédnutí v místní knihovně.

Starší příspěvky jsou většinou hůř čitelné a bez fotopříloh. V jubilejním čísle zpravodaje jsme se je pokusili tématicky doplnit dochovanými snímky z let 1998-2004.

Zavzpomínejte s námi na nedávnou historii Halenkovic.

Vaše redakce, 2022

SLOVO ÚVODEM ...

Milí čtenáři,

dostává se vám poprvé do rukou „Halenkovický zpravodaj“. Nově zvolená obecní rada se na svém nedávném zasedání dohodla na tom, že pro větší a hlavně pravidelnější informovanost budou v naší obci vycházet místní noviny. Zpočátku jen jedenkrát za čtvrtletí. Jejich posláním bude nejen vás občany pravidelně informovat o práci obecní rady a obecního zastupitelstva, ale informovat vás rovněž o kulturním a společenském životě v obci, podávat přehled o sportovní činnosti, o práci místních škol, ale také o práci podnikatelů i o aktivitách společenských organizací a spolků. V novinách budete nacházet také matriční přehledy - o narozených, zemřelých, svatbách aj. Místní čtvrtletník můžete rovněž využívat k inzerci, k blahopřání či poděkování spoluobčanům. Můžete se také sami podílet na práci novin a to jednak pravidelnými příspěvky, jednak příspěvky příležitostnými, také náměty a připomínkami k životu obce, k práci místního zastupitelstva i k práci novin. Své příspěvky můžete předávat na obecní úřad nebo přímo p. Dr. Marii Kašíkové. Noviny nebudou v žádném případě poskytovat prostor pro propagaci činnosti politických stran a hnutí. Přejeme vám i sobě, aby se noviny líbily, aby byly vždy pestré a zajímavé, abyste i vy v nich nacházeli potřebné informace, podněty a nápady, abyste si je zamilovali.

Novinám přejeme dlouhé trvání, dobrou úroveň a vaši stálou přízeň. Nám, redakci přejeme pěknou a příjemnou práci, dostatek pěkných příspěvků a dobrých nápadů i radostný pocit z dobře vykonané práce.

Vaše redakce

ZNAM OBCE HALENKOVICE

Na titulní straně našeho zpravodaje je umístěn znak obce Halenkovice. Tento znak byl na základě návrhu obecního zastupitelstva schválen a udělen Parlamentem České republiky a jeho Poslaneckou sněmovnou Rozhodnutím č.10 dne 15.července 1993. Znak byl navržen Heraldickou kanceláří pana Pavla ve Zlíně. V barevném provedení jsou v modrém štítě tři zlaté, od středu odkloněné liliové hůlky, pod nimi položená zlatá radlice.

Proč heraldik pan Pavla znak takto navrhl a z čeho vycházel nám napoví tato historická skutečnost.

Obec Halenkovice původně Alenkovice vznikla kolem roku 1630 a své jméno získala po Alině Bruntálské z Vrbna, první manželce hraběte Jana z Rottálu, držitele napajedelského panství. V 18. století s ní v jeden celek splynuly osady Eleonorovice a Kateřinice. V roce 1789 byl ve vsi dokončen a vysvěcen kostel svatého Josefa pěstouna Páně.

Nejpozději v 18. století byl zhotoven typář s kruhospisem - PECZET OBECNI DIEDINY HALINKOWITZ. V pečetním poli vidíme pět vějířovitě rozložených obilných klasů, vyrůstajících z malého pahorku a radlici, položenou napříč. Typář se sice nezachoval, k dispozici jsou však jeho otisky, pečetící písemnosti halenkovického obecního úřadu z konce 19. a z počátku našeho století (přesněji jde o otisky pozdějšího razítka, nahrazující staré, zřejmě ztracené pečetidlo).

Při tvorbě znaku Halenkovice bylo přihlédnuto jak k uvedeným dokladům, tak k počátkům vzniku obce. Znak je sice podobný obrazu na původním typáři, respektive na razítku, v detailech se však odlišuje. Vypuštěn byl ne zcela heraldický pahorek, naopak převzata byla radlice, ukazující na zemědělský charakter obce. Klasy byly nahrazeny liliovými hůlkami (jde o rozkvetlé hole s květy v podobě heraldických lilí). Lilie nejsou jen mluvícím znamením, ale podobně jako rozkvetlé hole jedním z atributů patrona zdejšího farního kostela svatého Josefa, pěstouna Páně, jako symbol čistoty. Lilie měla ve svém erbu taktéž Alina Bruntálská z Vrbna a právě jeho tinktury ovlivnily také barevnou podobu halenkovického znaku. Počet hůlek připomíná dříve samostatné osady Alenkovice, Eleonorovice a Kateřinice.

Josef Janeček

Halenkovický zpravodaj č. 2/1995

Znak obce Halenkovice

Na titulní straně našeho zpravodaje je umístěn znak obce Halenkovice. Tento znak byl na základě návrhu obecního zastupitelstva schválen a udělen Parlamentem České republiky a jeho Poslaneckou sněmovnou Rozhodnutím č.10 dne 15. července 1993. Znak byl navržen Heraldickou kanceláří pana Pavla ve Zlíně. V barevném provedení jsou v modrém štítě tři zlaté, od středu odkloněné liliové hůlky, pod nimi položená zlatá radlice.

Proč heraldik pan Pavla znak takto navrhl a z čeho vycházel nám napoví tato historická skutečnost.

Obec Halenkovice původně Alenkovice vznikla kolem roku 1630 a své jméno získala po Alině Bruntálské z Vrbna, první manželce hraběte Jana z Rottálu, držitele napajedelského panství. V 18. století byl zhotoven typář s kruhospisem - PECZET OBECNI DIEDINY HALINKOWITZ. V pečetním poli vidíme pět vějířovitě rozložených obilných klasů, vyrůstajících z malého pahorku a radlici, položenou napříč. Typář se sice nezachoval, k dispozici jsou však jeho otisky, pečetící písemnosti halenkovického obecního úřadu z konce 19. a z počátku našeho století (přesněji jde o otisky pozdějšího razítka, nahrazující staré, zřejmě ztracené pečetidlo).

Při tvorbě znaku Halenkovice bylo přihlédnuto jak k uvedeným dokladům, tak k počátkům vzniku obce. Znak je sice podobný obrazu na původním typáři, respektive na razítku, v detailech se však odlišuje. Vypuštěn byl ne zcela heraldický pahorek, naopak převzata byla radlice, ukazující na zemědělský charakter obce. Klasy byly nahrazeny liliovými hůlkami (jde o rozkvetlé hole s květy v podobě heraldických lilí). Lilie nejsou jen mluvícím znamením, ale podobně jako rozkvetlé hole jedním z atributů patrona zdejšího farního kostela svatého Josefa, pěstouna Páně, jako symbol čistoty. Lilie měla ve svém erbu taktéž Alina Bruntálská z Vrbna a právě jeho tinktury ovlivnily také barevnou podobu halenkovického znaku. Počet hůlek připomíná dříve samostatné osady Alenkovice, Eleonorovice a Kateřinice.

Josef Janeček

Nahoře znak obce Halenkovice. Napravo obecní pečeť, která je nyní vyobrazena na čelní zdi nové knihovny.

Halenkovický zpravodaj č. 2/1995

SOCHY SV. PETRA A PAVLA

Přijďte-li do Halenkovic směrem od Spytihněvi, podnou vám do oka dvě vysoké bílé sochy sv. Petra a Pavla, umístěné v části obce pojmenované podle těchto světců - „U svatých“. Zmíněná umělecká díla pocházejí z roku 1747 a původně stály odděleně. Sv. Petr na pozemku p. Marie Skácelové, sv. Pavel na pozemku p. Vojtěcha Kašpárka. Jejich autor není znám. Stáří obou soch, neodborné zásahy a téměř žádné opravy přispěly k velkému poškození figur. Odborníci posoudili jejich momentální stav a ukázalo se, že restaurování tohoto díla je více než nezbytné. Vybírám ze zprávy pana Vítězslava Martináka, sochaře a restaurátora z Uherského Hradiště, který bude opravu provádět:

Sochy stojí na mohutných podstavcích z hrubozrnného pískovce zn. Budačina, který byl těžben v několika lokalitách /Buchovice, Kudlovská dolina, Žlutava/. Uvedený kámen se vyznačuje poměrně dobrou kvalitou.

Sv. Petr - Figura světce, staršího muže s vousy stojí s pokrčenou a mírně nakročenou pravou nohou. V levé ruce drží zavíjenou knihu, pravá ruka pokrčená v lokti, svírá klíče. Ruka s klíči a hlava sochy nejsou autentické, tzn., že byly zhotoveny dodatečně a dle odborníka znehodnocují celou figuru.

Socha sv. Petra je zhotovena z jemnozrnného jřávitého mála kvalitního pískovce z Pozlovic u Luhačovic. Je vysoká 217 cm, s pozdvíženou rukou s klíči 230 cm. Kamenná hmota figury je korozi zničena do hloubky 3 cm, příčně puká, drolí se a po vrstvách je deštěm splavována. Ke špatnému stavu přispívá trhlina, která probíhá od ramene pravé ruky až téměř k podstavci. Povrch sochy je na ramenou, hlavě a zádech porosten mechy a lišejníky. Závěrem prohlídky byly provedeny do kamenné hmoty sondy vrtem, které prokázaly, že ani po restaurování nemůže být socha sv. Petra umístěna v exteriéru, kde by byla vystavena povětrnostním vlivům. Opravy budou provedeny v ateliéru v Uherském Hradišti, kam byla socha již převezena a na původní místo bude umístěna její kopie. O umístění originálu rozhodne obecní zastupitelstvo.

Sv. Pavel - Figura je provedena z hrubozrnného kvalitního pískovce, jako u podstavců. Postava muže s pokrčenou levou nohou, hlavou mírně zakloněnou dozadu, s bohatým plnovousem. Pravá ruka drží zavíjenou knihu, opřenou vpředu o tělo světce, levá ruka drží železný kovový meč, opřený špicí u levé nohy. Výška sochy je 224 cm.

Kamenná hmota je rozrušená a drolí se. Nejvíce jsou poškozeny detaily na hlavě, obličejové části, vlasech, rukou a chodidlech. Povrch kamene je zamechován, avšak není narušen trhlínkami. Kovový meč je silně zkorodován a korozi znečištěn i kámen. Bude nově zhotoven z barevného kovu a pozlacen plátkovým zlatem. Restaurátorské práce na tomto díle budou prováděny na stávajícím místě.

Celá rekonstrukce obou soch včetně kopie sv. Petra by měly být ukončeny během příštího roku.

Dr. Marie Kašíková

Mé obci

Nebe je plné vloček stříbrných,
už je to tady, padá sníh.
Snáší se k zemi lehounce,
to brzy již přijdou Vánoce!
Já mé obci chci dnes přát,
ať má Halenkovice každý rád.
Ať ubude hádek, sporů,
ať přibude upravených dvorů.
Ať je obec samý květ,
ať je radost kolem pohledět.
Ať přibudou do rance,
naši obci vysoké finance.
Chceme ji vždy pěknou mít,
příští rok ji zvelebit.
Hanka Kolečkářová

1,100.000,- Kč
ole-stará část
300.000,- Kč
ikac
nové
1,200.000,- Kč

40.000,- Kč

25.000,- Kč

30.000,- Kč

50.000,- Kč

10.000,- Kč

200.000,- Kč

odstraň. komu
výstavba a op
mateřská škol
základní škola
školní jídelna
knihovna
ostatní činnos
civilní obrana
požární ochra
členové obec
vnitřní správa
péče o staré
bytové hospo
pohřebnictví
tělovýchova
VPP /nezamě
veřejné osvě
VHC /Drobná
tržby za prod
čištění a zim
technická vy

Z HISTORIE SDH HALENKOVICE

kulturních i jazykových. Češi, Moravané i Slezané mají již své Národní divadlo, od r. 1882 samostatnou českou univerzitu, zastoupení v říšském sněmu radikální a pokrokovou stranou Mladočechů aj.

Pro posilování vlasteneckých snah vzniká celá řada českých vlasteneckých spolků i organizací, tělovýchovných, pěveckých i hudebních, divadelních, vzdělávacích, muzejních i vlastivědných, vznikají první veřejné knihovny, první záložny, nastává rozvoj pojišťoven. A v této době vznikají první dobrovolné hasičské sbory. Řád policie požárové pro markrabství Moravské založen 1873 doporučoval zřizování dobrovolných hasičských sborů.

Také podle zákona z r. 1882 byly povinny přispívat na činnost hasičstva pojišťovny. Tyto okolnosti i potřeba lepší i dokonalejší ochrany soukromého i obecního majetku vedly také tehdejšího starostu naší obce, aby i v Halenkovicích byl ustanoven dobrovolný sbor hasičů. V úvodu pamětní knihy hasičského sboru v Halenkovicích z roku 1895 čteme:

„Sbor dobrovolných hasičů v Halenkovicích založen 31. března 1895. K podnětu starosty obce Josefa Vičánka přihlásilo se 41 členů, z nichž uznáno 36 členů. Po přečtení schválených stanov zvoleni zakládající bratři: Starostou sboru zvolen Jan Vičánek č. 20, náčelníkem zvolen Josef Juřena č. 15, podnáčelníky zvoleni František Kašpárek č. 298 a Antonín Gajdošík č. 4. Do výboru zvoleni br. Josef Mannsfeld, řídící učitel, Josef Vičánek č. 88, Jan Mihal č. 6, zbrojmistrem stanoven Josef Ančinec č. 245. První požár u p. Maňáska č. 127.

Stříkačka zakoupena dvoukolová u fa. A. Smékal za 600 zlatých a zároveň pořízen 36 bratrům úplný výstroj. Obnos na úhradu vydlužen u Rolnické záložny v Napajedlích.“

Tolik kronika. Po několika dalších letech byl stav pokladny mínusový. Ještě v roce 1904, kdy končila zlatková měna činil dluh 305 zlatých, ale už v roce 1906 činil stav pokladny poprvé plus 13 K, 32 haléře.

Když vypukla světová válka, odešla většina členů sboru na frontu a tím byla činnost sboru na několik let úplně ochromena. Nemohly být konány valné hromady - doma zůstalo jen sedm členů.

První velké oslavy uspořádal sbor v roce 1920, kdy oslavoval 25 let trvání. Při těchto oslavách byli oficiálně přivítáni členové, kteří se vrátili z války. Sbor měl opět 36 členů, v pokladně 200,- Kč a starostou zůstal i nadále Jan Vičánek - a zůstal jím až do roku 1925.

V listopadu r. 1921 vznikla v Halenkovicích řada požárů. V kronice čteme: „Toho roku v měsíci listopadu začal dosud nevypátráný žhář zhoubné dílo, takže téměř každý den byl hlášen požár. Hasičstvo nebylo hotovo ještě s jedním požárem a už byl hlášen druhý. Všechny hadice byly

hasičstvo byl rok 1928, kdy byl uspořádán Všeobecný sjezd československého hasičstva v Praze. Delegátem na sjezd do Prahy byl br. Josef Gajdošík, podnáčelník. Místní sbor konal též okrsková cvičení. V tomto roce byl zaveden poprvé při sboru samaritánský oddíl. To vše se již konalo pod vedením nového starosty sboru Jana Koleckáře, byl starostou až do své smrti r. 1939. Od svého založení do roku 1930 zasahoval sbor 76krát.

V roce 1933 a následujícím roce vznikaly opět série záhadných nevypátráných požárů, v r. 1933 celkem deset, v r. 1934 celkem osm požárů.

Rok 1935 byl rokem 40. výročí sboru a nesl se ve znamení velkých oprav i doplňování výstroje mužstva. Hasiči při této příležitosti poprvé cvičili proutná se sekurkami. Toho roku jsou přijaty poprvé do sboru dvě ženy jako

Z HISTORIE HALENKOVICKÝCH SBO DOBROVOLNÝCH

samaritánky a to sestra Anna Gajdošíková a sestra Filoména Zlámalová. Požárů toho roku bylo pět. Členové se soustavně starali o zdokonalování své výstroje. Doprava vody k požárům se dosud prováděla pumpováním. K tomu bylo třeba 6-8 mužů. Protože to byla práce velmi namáhavá, museli se jednotlivé skupiny často střídát. Člousm snad i ubývalo ochotných pracovníků pro tuto činnost a tak koncem roku 1937 byla zakoupena po dlouhé úvaze a vyjednávání se třemi firmami motorová stříkačka u fa. Chotěboř - Brno za obnos 22 000,- Kč. 22. května 1938 byla tato motorová stříkačka slavnostně posvěcena. Kmotrou se stala paní Josefa Vičánková, choť místostarosty a župního starosty Jana Vičánka a věnovala na stříkačku obnos 500,- Kč. Tyto oslavy byly spojeny s okrskovým cvičením a se sbírkou na novou stříkačku, která vynesla 2 817,60 Kč.

To už přichází doba, kdy se na naši vlastní stahují mraky německé rozplínivosti a fašistického nebezpečí. Přichází Mnichov, okupace zbytku republiky a Protektorát Čechy a Morava. Také činnost hasičstva je pomalu omezována a nakonec zastavena. V roce 1940 jsou zapečetěny jednací knihy. Místní výbor si však ví rady, jeho činnost pokračuje tam, kde je toho třeba. Konají večerní odborné školy, pořádají přednášky, večírky. V době žní pořádají týdenní konání žňové hlídky, pak organizují náletové hlídky. Od roku 1941 je poručeno

Počátky zakládání hasičských sborů spadají do doby dozrívání v mnoha oblastech národního obrození. České země dosáhly značných ústupků politických, kulturních i jazykových. Češi, Moravané i Slezané mají již své Národní divadlo, od r. 1882 samostatnou českou univerzitu, zastoupení v říšském sněmu radikální a pokrokovou stranou Mladočechů aj.

Pro posilování vlasteneckých snah vzniká celá řada českých vlasteneckých spolků i organizací, tělovýchovných, pěveckých i hudebních, divadelních, vzdělávacích, muzejních i vlastivědných, vznikají první veřejné knihovny, první záložny, nastává rozvoj pojišťoven. A v této době vznikají první dobrovolné hasičské sbory. Řád policie požárové pro markrabství Moravské založen 1873 doporučoval zřizování dobrovolných hasičských sborů.

Také podle zákona z r. 1882 byly povinny přispívat na činnost hasičstva pojišťovny. Tyto okolnosti i potřeba lepší i dokonalejší ochrany soukromého i obecního majetku vedly také tehdejšího starostu naší obce, aby i v Halenkovicích byl ustanoven dobrovolný sbor hasičů. V úvodu pamětní knihy hasičského sboru v Halenkovicích z roku 1895 čteme:

„Sbor dobrovolných hasičů v Halenkovicích založen 31. března 1895. K podnětu starosty obce Josefa Vičánka přihlásilo se 41 členů, z nichž uznáno 36 členů. Po přečtení schválených stanov zvoleni zakládající bratři: Starostou sboru zvolen Jan Vičánek č. 20, náčelníkem zvolen Josef Juřena č. 15, podnáčelníky zvoleni František Kašpárek č. 298 a Antonín Gajdošík č. 4. Do výboru zvoleni br. Josef Mannsfeld, řídící učitel, Josef Vičánek č. 88, Jan Mihal č. 6, zbrojmistrem stanoven Josef Ančinec č. 245. První požár u p. Maňáska č. 127.

Stříkačka zakoupena dvoukolová u fa. A. Smékal za 600 zlatých a zároveň pořízen 36 bratrům úplný výstroj. Obnos na úhradu vydlužen u Rolnické záložny v Napajedlích.“

Toliko kronika. Po několik dalších let byl stav pokladny mínusový. Ještě v roce 1904, kdy končila zlatková měna činil dluh 305 zlatých, ale už v roce 1906 činil stav pokladny poprvé plus 13 K, 32 haléře.

Když vypukla světová válka, odešla většina členů sboru na frontu a tím byla činnost sboru na několik let úplně ochromena. Nemohly být konány valné hromady - doma zůstalo jen sedm členů.

První velké oslavy uspořádal sbor v roce 1920, kdy oslavoval 25 let trvání. Při těchto oslavách byli oficiálně přivítáni členové, kteří se vrátili z války. Sbor měl opět 36 členů, v pokladně 200,- Kč a starostou zůstal i nadále Jan Vičánek - a zůstal jím až do roku 1925.

V listopadu r. 1921 vznikla v Halenkovicích řada požárů. V kronice čteme: „Toho roku v měsíci listopadu začal dosud nevypátráný žhář zhoubné dílo, takže téměř každý den byl hlášen požár. Hasičstvo nebylo hotovo ještě s jedním požárem a už byl hlášen druhý. Všechny hadice byly používáním poškozeny a musely být nahrazeny novými, na které si sbor musel vydlužit.“ Významný pro hasičstvo byl rok 1928, kdy byl uspořádán Všeobecný sjezd československého hasičstva v Praze. Delegátem na sjezd do Prahy byl br. Josef Gajdošík, podnáčelník. Místní sbor konal též okrsková cvičení. V tomto roce byl zaveden poprvé při sboru samaritánský oddíl. To vše se již konalo pod vedením nového starosty sboru Jana Koleckáře, byl starostou až do své smrti r. 1939. Od svého založení do roku 1930 zasahoval sbor 76krát.

V roce 1933 a následujícím vznikaly opět série záhadných nevypátraných požárů, v r. 1933 celkem deset, v r. 1934 celkem osm požárů.

Rok 1935 byl rokem 40. výročí sboru a nesl se ve znamení velkých oprav i doplňování výzbroje mužstva. Hasiči při této příležitosti poprvé cvičili prostná se sekyrkami. Toho roku jsou přijaty poprvé do sboru dvě ženy jako samaritánky, a to sestra Anna Gajdošíková a sestra Filoména Zlámalová. Požárů toho roku bylo pět. Členové se soustavně starali o zdokonalování své výzbroje. Doprava vody k požárům se dosud prováděla pumpováním. K tomu bylo třeba 6-8 mužů. Protože to byla práce velmi namáhavá, museli se jednotlivé skupiny často střídát. Časem snad i ubývalo ochotných pracovníků pro tuto činnost, a tak koncem roku 1937 byla zakoupena po dlouhé úvaze a vyjednávání se třemi firmami motorová stříkačka u fa. Chotěboř-Brno za obnos 22.000,- Kč. 22. května 1938 byla tato motorová stříkačka slavnostně posvěcena. Kmotrou se stala paní Josefa Vičánková, choť místostarosty a župního starosty Jana Vičánka a věnovala na stříkačku obnos 500,- Kč. Tyto oslavy byly spojeny s okrskovým cvičením a se sbírkou na novou stříkačku, která vynesla 2.817,60 Kč.

To už přichází doba, kdy se nad naší vlastní stahují mraky německé rozpínavosti a fašistického nebezpečí. Přichází Mnichov, okupace zbytku republiky a Protektorát Čechy a Morava. Také činnost hasičstva je pomalu omezována a nakonec zastavena. V roce 1940 jsou zapečetěny jednací knihy. Místní výbor si však ví rady, jeho činnost pokračuje tam, kde je třeba. Konají se večerní odborné školy, pořádají přednášky, večírky. V době žní po 6 týdnů konají žňové hlídky, pak organizují náletové hlídky. Od roku 1941 je poručeno zavést všude /i na veškerém zařízení/ dvojjazyčné německo-české nápisy. Od r. 1937 a pak po celou dobu německé okupace rozvíjejí hasiči velmi bohatou divadelně ochotnickou činnost. Nebylo ani jednoho roku, aby nesehráli divadlo, většinou však dvě, někdy i tři, dokonce nacvičili a sehráli i operetu. První divadelní hra „Strýc Matal“ sehraná již v r. 1937. V ní je krásně popsána obětavost hasičstva.

Po válce v r. 1945 se konaly radostné oslavy 50 let sboru. Opět po mnoha letech je uskutečněna valná hromada, volby však byly přeloženy na rok následující, takže starostou zůstal i nadále Jan Vičánek /od r. 1939 do r. 1946/. Přichází rok 1948. 17. října je uspořádán „Den československého hasičstva“. Oslavy byly zahájeny v 9 hodin slavnostním shromážděním členstva ve vyzdobeném sále br. Albína Bezloje. Zde provedli všichni členové nový slib. V roce 1951 dekretem z 18. ledna se stal Čs. svaz hasičstva celostátní dobrovolnou organizací a tento svaz se stal v březnu téhož roku jednou ze složek NF /Národní fronty/ a v roce 1953 byl přejmenován na „Československý svaz požární ochrany“ /ČSPO/.

Od roku 1952 se začaly organizovat pravidelné soutěže požárních družstev, při kterých byla ověřována připravenost k zásahu. V r. 1953 byla obec pro požární účely rozdělena na úseky a jsou budovány vodní nádrže.

Léta 50. a 60. byla ve znamení rozvoje činnosti sboru, rozvíjí se velmi úspěšně práce s mládeží, bohatá je rovněž kulturní i vzdělávací činnost. Svaz pořádá každoročně zábavy /pout'ovou, ostatkovou, Kateřinskou/, pořádá každoročně požární ples, letní výlety i taneční zábavy, provádí vzdělávací a kulturní zájezdy. I nadále se velmi úspěšně rozvíjí divadelní činnost, každý rok opět sehraje jedno až dvě divadelní ochotnická představení. Tato léta jsou i léty budovatelskými. Budují se vodní požární nádrže, požárníci pomáhají při stavbě školy, při práci v lese, při budování místního rozhlasu, při senosecích a při všech budovatelských akcích v naší obci i okolí. Přitom dosahují velmi pěkných úspěchů ve vlastní činnosti, soutěžích, závodech, přehlídkách. První stejnokroje – bílé – pořízené pro první hasiče v roce 1895 byly vyřazovány v r. 1954 a bratři si je mohli odkoupit za úhradu 5,- Kč, vydržely tedy plných 60 let.

I léta 70. a 80. jsou naplněna činností: rozvíjí se práce s mládeží, vznikají žákovská družstva. Na jejich úspěšné činnosti mají nemalý podíl bratři Režný Josef, Gabrhelík Josef, Trvaj Jindřich i Musil Pavel. Požárníci pořádají sběry železa, suší seno, v lese vysazují stromky, pomáhají stavět dokonce kravín ve Slušovicích, vidíme je při stavbě nákupního střediska, při přístavbě základní školy, budují svoji zbrojnicu, ale stávají se také dárci krve, zúčastňují se sportovních turnajů ve fotbale, třikrát vyhráli tenisový turnaj, pro děti pořádají sáňkařské závody, znovu se rozvíjí zájezdová poznávací činnost po celé naší vlasti – každoročně připraví a provedou několik zájezdů. Hasiči mají velmi rádi dechovku, proto si ji většinou zvou na své plesy, letní zábavy anebo za ní pořádají zájezdy – nejčastěji do Tvrdonic, staví máje i kácí máje a při tom všem cvičí k požárům, soutěží, závodí, vítězí. K tomu provádějí pravidelnou preventivní činnost v celé obci prohlídkami komínů i topných zařízení, a tak soustavně předcházejí požárům.

V roce 1987 se přejmenovávají na „Dobrovolný požární sbor Halenkovice“ a nyní jsou opět „Sbor dobrovolných hasičů“ a smějí se hlásit opět i ke svému patronu sv. Floriánovi a pod vedením opět starosty /ne již předsedy/ Josefa Kašpárka a celého výboru navazují na sbor dobrovolných hasičů i na staré stoleté tradice, obnovují vše, co bylo pěkné a tvořivé pro ušlechtilou myšlenku ochrany životů i majetku svých bližních.

O historii se můžete ještě více dozvědět z hasičské kroniky nebo knihy Karla Zezuly: Halenkovice, dějiny, současnost i perspektivy.

Václav Kalivoda

VÁNOČNÍ ZVYKY A OBYČEJE

Halenkovický zpravodaj č. 4/1995

Vánoční zvyky a obyčeje

S vánočními svátky je spojeno plno tradic a zvyků, které si některé rodiny předávají z pokolení na pokolení a udržují se tak až do dnešní doby. Snad i ti, kteří na žádné čáry a věštby nevěří, přečtou si rádi, čím se naši předkové o vánocích zabývali a kdo ví, snad si i některé z následujících kouzel vyzkouší, neboť kdo by si na přelomu roku nekladl otázku: „Co mě a mou rodinu čeká v příštím roce?“

1. Rozkrojíme-li na Štědrý den po večeři jablíčko napříč a uvidíme hezkou hvězdičku jádřince, čeká nás v příštím roce zdraví, štěstí a úspěch. Nepěkný nebo červivý jádřinec znamená neštěstí, nemoc či smůlu. Jadýrka ve tvaru kříže prý přináší velké neštěstí. Přejeme všem našim čtenářům, aby o letošních Vánocích nacházeli ve svém jablíčku pouze krásné a pravidelné hvězdičky.

2. Budoucnost můžeme také věstit z ořechů. Louskají se po večeři a musí být čtyři. Pokud najdeme zdravá jádra, prožijeme celý příští rok ve zdraví. Zkažené ořechy znamenají nemoc. Čím více je těch špatných, tím větší je předpoklad, že se věštba splní.

3. Skořápky z ořechů z předcházejícího pokusu můžeme využít k další předpovědi budoucnosti. Do skořápek vložíme malé kousky svíček (nakápneme trochu vosku a do něho zasadíme svíčku) a zapálíme. Takových „lodiček“ vyrobíme tolik, kolik je členů rodiny a položíme je na vodu do umývadla – všechny k sobě. Jestliže se lodičky drží pohromadě, následující rok zůstane pohromadě celá rodina. Čí lodička odpluje od ostatních, ten se vydá do světa. Musíme dávat pozor na zhasnutí svíčky nebo převrnutí lodičky. Obojí totiž znamená neštěstí. A ještě jedna varianta pro zamilované: ona položí svou lodičku na vodu pravou rukou, on levou rukou proti její loďce, vezmou se za ruce a čekají, co se stane. Pokud se lodičky setkají, je všechno v pořádku. Jestliže však každá pluje jiným směrem, potom je třeba se zamyslet nad tímto vztahem.

4. Zajímá halenkovické hospodáře, jaké bude v příštím roce počasí? Mohou se to dozvědět z následujících kouzel: 12 jáderek ořechů vložte do misky s vodou a čekejte, která vyplavou. Kolik oříšků vyplave na hladinu, tolik bude suchých měsíců. Nachystáme si na stůl 12 sukének z cibule, na každou z nich nasypeme trochu soli. Každá z takto připravených sukniček znamená jeden měsíc v roce, přesně jdoucí za sebou. Na které z nich se sůl rozpustí, ten měsíc bude deštivý, jestliže sůl pouze zvlhne, znamená to srážkově průměrný měsíc a neporušená sůl věští suché období.

5. Další pověra je méně známá, zato však prý zaručeně osvědčená. Stačí si na Štědrý den namazat tváře medem a celý příští rok vás budou mít všichni rádi. Nestojí to za zkoušku?

6. Trpíte nedostatkem financí? Máte peněženku prázdnou? V tom případě máme pro vás připravený zaručený recept, jak odolávat stálému zvyšování cen a inflaci. Stačí si o vánočních svátcích vložit do své peněženky 3 omyté a osušené šupinky z kapra a pak už jen čekat, jak bude vaše peněženka zvyšovat svůj objem...

Vánoce jsou to nejkrásnější období v roce, na které se těší snad každý z nás. Na chvíli odložit všední starosti a nechat se unášet romantikou rozsvíceného stromečku, koled a radostí dětí.

I v mateřské škole probíhá celý prosinec ve

překvapení stromem před měsícem zpěvů a menem „Barboři“ Vůně těchto vánočních rodíček.

Vánoční svátky ve

znamení příprav na nejhezčí svátky roku - Vánoce. P. učitelky seznamují děti s lidovými vánočními a předvánočními zvyky a obyčejí. Děti si vyrábí adventní kalendář, přáníčka a dárčky pro rodiče, pečou perníčky a vánoční cukroví. Před vánoční besídkou vyzdobíme mateřskou školu a rodiče

stromeček recitují hudební předvánoční dárček přijde opravdoví kteří dárků odcházejí spokojeně naladě

Přejeme veselé Vánoce i dětem, radostný pozdrav i všem, kteří letí celým světem. Přejí děti a

Dr. Marie Kašíková

Pohádka o lásce

- šestiletou položíme do postele a povídáme jí pohádky
- šestnáctileté povídáme pohádky a pak ji položíme do postele
- dvacetišestiletou položíme do postele a pak je to pohádka sama o sobě

Poslední lež. „Já jsem ten zajíček šťastný“.

Více dechu v novém roku
Halenkovičtí páni muzikanti

Do hospody přijde Olin, posadí vedle sebe ke stolu psa, kočku, papouška, želvu, morče, akvárium s rybičkami a povídá udivenému hospodskému: „Prosím ťa, dej tomu něco najest, Mača je v lázních.“

„Přece nenechám shořet svého nejlepšího společníka“

Návrat z honu: „daun“ = „lehni“

Hajnů Ondra v nouzi

Jablko roku 1996

Autorem této silvestrovské stránky je náš spoluobčan
p. František Tomašík z Obecnic. Halenkovický zpravodaj 4/1995

Halenkovický zpravodaj č. 5/březen 1996

Skončila zima. Letos obzvlášť tuhá, dlouhá, s neobvyklým přídělem sněhu. První jarní deště rozpačitě smývají její pozůstatky a nánosy. Příroda se znovu probouzí, odstraňuje a vstřebává to, co zima způsobila - očišťuje, splachuje, oživuje. Zima měla ovšem také vliv i na nás - na lidi. A to jak na tělo, tak na ducha. I my lidé potřebujeme po dlouhé zimě očistit, zbavit se škodlivých nánosů, jak na těle, tak na duchu. Potřebujeme třeba odstranit nadbytečné kilogramy, které na nás přes zimu narostly, odstranit usazené škodliviny z těla, ale osvěžit a oživit svého ducha i mysl. K očistě těla slouží třeba jarní „krev čistící“ kúry a posty. Jarními kúrami dodáváme tělu potřebné vitamíny, které tělo přes zimu spotřebovalo. Posty sloužily k odstraňování nejen škodlivých látek, ale i ke cvičení vůle. Posty člověk nejen očišťoval tělo od pozůstatků těžké, převážně masité potravy, ale cvičil se jimi také v odříkání, procvičování a upevňování své vůle. Půst tedy neměl význam náboženský. Člověk se jím i tělesně čistil a duchovně rostl. Kdo by třeba dnes ze současných kuřáků dokázal např. to, co pravidelně dělávali naši dědečkové nebo i otcové. Zakouřili si ze své dýmky nebo si ubalili poslední cigaretu na popeleční středu a pak své kuřácké potřeby uložili. A to tak, aby je měli stále na očích, třeba mezi okna v kuchyni nebo na polici. Denně se pak na ně dívali více jak šest týdnů a opět si s požitkem labužníka i s pocitem vítěze sebe nad sebou zakouřili až o Bílé sobotě, když se vrátili z kostela ze „Vzkříšení“. K tomu se po celou dobu vyhýbali masu a omezovali i příjem ostatních potravin. Obnovovali se tak i posilovali. Na těle i na duchu. Obnovovali a očišťovali se jako jarní příroda. Obnovovali tělo, ducha i duši. Každý podle své letory, věku, svého přesvědčení či víry. Lidé žili po celý rok v přírodě, žili v souladu s přírodou, znali ji, rozuměli jí, znali její rytmy, znali její sílu. Věřili v obrovskou omlazující sílu jarní přírody, jarních rostlin. Proto i „pomlázka“ - mrskání a šlahání děvčat narašenými vrbovými proutky - symbolizovala dodávání tělu obrovské jarní osvěžující, omlazující, plodivé síly. Proto je symbolem Velikonoc vejíčko - zárodek ve skořápce - ze kterého se na jaře rodí nový život, proto je symbolem i rozkvetlá jarní ratolest.

Všude kolem nás se probouzí nový život.

dělávali naši dědečkové nebo i otcové. Zakouřili si ze své dýmky nebo si ubalili poslední cigaretu na popeleční středu a pak své kuřácké potřeby uložili. A to tak, aby je měli stále na očích, třeba mezi okna v kuchyni nebo na polici. Denně se pak na ně dívali více jak šest týdnů a opět si s požitkem labužníka i s pocitem vítěze sebe nad sebou zakouřili až o Bílé sobotě, když se vrátili z kostela ze „Vzkříšení“. K tomu se po celou dobu vyhýbali masu a omezovali i příjem ostatních potravin. Obnovovali se tak i posilovali. Na těle i na duchu. Obnovovali a očišťovali se jako jarní příroda. Obnovovali tělo, ducha i duši. Každý podle své letory, věku, svého přesvědčení či víry. Lidé žili po celý rok v přírodě, žili v souladu s přírodou, znali ji, rozuměli jí, znali její rytmy, znali její sílu. Věřili v obrovskou omlazující sílu jarní přírody, jarních rostlin. Proto i „pomlázka“ - mrskání a šlahání děvčat narašenými vrbovými proutky - symbolizovala dodávání tělu obrovské jarní osvěžující, omlazující, plodivé síly. Proto je symbolem Velikonoc vejíčko - zárodek ve skořápce - ze kterého se na jaře rodí nový život, proto je symbolem i rozkvetlá jarní ratolest.

Skončila zima. Letos obzvlášť tuhá, dlouhá, s neobvyklým přídělem sněhu. První jarní deště rozpačitě smývají její pozůstatky a nánosy. Příroda se znovu probouzí, odstraňuje a vstřebává to, co zima způsobila - očišťuje, splachuje, oživuje.

Zima měla ovšem také vliv i na nás - na lidi. A to jak na tělo, tak na ducha. I my lidé potřebujeme po dlouhé zimě očistit, zbavit se škodlivých nánosů, jak na těle, tak na duchu. Potřebujeme třeba odstranit nadbytečné kilogramy, které na nás přes zimu narostly, odstranit usazené škodliviny z těla, ale osvěžit a oživit svého ducha i mysl. K očistě těla slouží třeba jarní „krev čistící“ kúry a posty. Jarními kúrami dodáváme tělu potřebné vitamíny, které tělo přes zimu spotřebovalo. Posty sloužily k odstraňování nejen škodlivých látek, ale i ke cvičení vůle. Posty člověk nejen očišťoval tělo od pozůstatků těžké, převážně masité potravy, ale cvičil se jimi také v odříkání, procvičování a upevňování své vůle. Půst tedy neměl význam náboženský. Člověk se jím i tělesně čistil a duchovně rostl. Kdo by třeba dnes ze současných kuřáků dokázal např. to, co pravidelně dělávali naši dědečkové nebo i otcové. Zakouřili si ze své dýmky nebo si ubalili poslední cigaretu na popeleční středu a pak své kuřácké potřeby uložili. A to tak, aby je měli stále na očích, třeba mezi okna v kuchyni nebo na polici. Denně se pak na ně dívali více jak šest týdnů a opět si s požitkem labužníka i s pocitem vítěze sebe nad sebou zakouřili až o Bílé sobotě, když se vrátili z kostela ze „Vzkříšení“. K tomu se po celou dobu vyhýbali masu a omezovali i příjem ostatních potravin. Obnovovali se tak i posilovali. Na těle i na duchu. Obnovovali a očišťovali se jako jarní příroda. Obnovovali tělo, ducha i duši. Každý podle své letory, věku, svého přesvědčení či víry. Lidé žili po celý rok v přírodě, žili v souladu s přírodou, znali ji, rozuměli jí, znali její rytmy, znali její sílu. Věřili v obrovskou omlazující sílu jarní přírody, jarních rostlin. Proto i „pomlázka“ - mrskání a šlahání děvčat narašenými vrbovými proutky - symbolizovala dodávání tělu obrovské jarní osvěžující, omlazující, plodivé síly. Proto je symbolem Velikonoc vejíčko - zárodek ve skořápce - ze kterého se na jaře rodí nový život, proto je symbolem i rozkvetlá jarní ratolest.

Milý čtenáři! Naše redakce i obecní rada vám všem přeje na počátku nového jara také co největší a nejhlubší očistu těla i ducha. Ať se tak upevní vaše zdraví, ať se obnoví vaše vnitřní síla. Ať do vás přejde z jarní přírody krása, mládí, svěžest, radost ze života, ať ve vašich rodinách sídlí pohoda, ať se ve vašich srdcích rozpučí láska a úcta k životu, ke všemu živému, ke všem lidem.

Pokud budeme konat vše s láskou a radostí, budeme mít jistě dostatek sil a chuti očistit a pěkně upravit i okolí svých příbytků, aby i celá naše vesnice byla na jaře svěží a čistá. K nastávajícím Velikonocům přejeme vám všem, milí čtenáři, také pevné zdraví, rodinnou pohodu. Ať se ve vašich srdcích vzkřísí a obnoví láska k lidem, důvěra v lidi, důvěra v nekonečnou obnovu života.

Václav Kalivoda

Halenkovický zpravodaj č. 9/březen 1997

CO UDĚLÁME LETOS NA JAŘE PRO SVÉ ZDRAVÍ?

Vzpomínáte si, milí čtenáři? Před rokem jsem vám v těchto našich novinách nabízel a doporučoval k očistění těla i posílení ducha různé jarní bylinné kúry a zaplavování těla přirozenými vitamíny.

I letos na jaře chci přispět k upevnění a rozvoji vašeho zdraví, k obnově vašich tělesných i duševních sil.

A opět nebudu vymýšlet žádné novoty či neověřené experimenty, ale připomenu vám osvědčený recept k upevnění zdraví.

Tentokrát nabízím, abyste k loňským bylinným kúram přidali pohyb. Zdravý pohyb na čerstvém, čistém vzduchu. A zdravý a čistý vzduch u nás na Halenkovících, Bohu díky, zatím máme. Tak co si tak naplánuvat "100 jarních kilometrů"? Mnoho to nechce. Vlastně jedinou a největší překážkou je jen naše pohodlí, naše lenost.

A víte vy vůbec, staří halenkovičtí rodáci, kolik krásných, kouzelných a podmanivých míst skýtá okolí naší rozlehlé obce?

Kolik nezvyklých a zajímavých pohledů na naši vesnici se vám naskytne při procházkách po okolí? Přiznejte si, kolik let už jste neviděli naše Halenkovice třeba z Hradské, ze zadních Krží? Víte vy vůbec, jak se změnila Dřínová či přední Kržle, jak dnes vypadá les na zadním Krásnu? ... Ale to bychom se nikam nedostali. To bychom na několika stránkách mohli jen vyjmenovávat desítky a desítky názvů polních tratí, místních částí či názvů částí lesů.

Ale chcete-li postupovat trochu plánovitě a systematicky, vezměte do rukou turistickou mapu našeho kraje s názvem "Kroměřížsko", vyhledejte na ní několik bližších či vzdálenějších míst, podívejte se, po které turistické značce půjdete a nic vám nebrání, abyste již tuto sobotu či neděli vyrazili za prvními jarními kilometry.

Pro ty úplně nejpohodlnější stačí na poprvé cesta z Pláňav na Kopec, dál za Bezlojovu hospodu ke Kříži a pak po asfaltové hřebenové cestě až nad Bábolnou k vodojemu. Z Pláňav tam a zpět vám to pohodlným tempem nebude trvat ani celou hodinu.

A další víkend to zkuste již dále. Třeba cestou z Pláňav ke žlutavskému lesu, kolem Mrazíka přes Diviny až na Novou Dědinu a zpět. Budete dvě až dvě a půl hodiny dýchat svěží lesní vzduch. Můžete se na této cestě osvěžit na Nové Dědině v restauraci u Tkadleců, podle počasí chladivým pivem či teplým čajem.

dokončení ze str. 1

Stejně kouzelná dvou až tříhodinová vycházka je z Pláňav k obchodu na Dolině, pak nahoru na Hradskou a buď kratší cestou ke Kapličce, pak ke Svatým a přes Kopec zpět, či z Hradské až za Spáčilovu chatu a po zelené značce přes Kržle zpět. Všichni, co nechodíte často pěšky po okolí, budete mile překvapeni okouzujícími pohledy z různých světových stran na naši vesnici. A to v každé roční době.

Ale tyto vycházky jsou opravdu jen pro ty nejpohodlnější. Ti mladší a čilejší se sportovním duchem se vydají postupně na Budačinu, na Bunč, přes Brdo na Vlčák. Nebo na Salaš a přes Jankovice, Košíky a přes Paňháj na Hradskou a domů. Jiní si vyjedou na Buchlov, do Střílek, do Cetechovic a odtud se budou vracet pěšky malebnou krajinou našeho kraje zpět do svých krásných Halenkovíc.

Jistě byste sami vyjmenovali mnoho kratších i delších turistických tras po našem okolí. Tak co vám brání, abyste se vydali na některou z uvedených tras či na tu vaši oblíbenou trasu? No a že nestihnete třeba celých sto kilometrů hned toto první jaro? Nevadí, stačí třeba jen polovina. Stačí vlastně už jen to, že jste se odhodlali a že jste začali svou cestu ke zdraví.

A věřte, že nepůjdete po našem okolí sami, neboť je více těch se sportovním duchem, co dělají něco pro své zdraví. Mezi ty pohodlné a lenošné patříte snad už jen "vy"!

Ale přesto jsem přesvědčen, že se i s vámi setkám někde na polní či lesní cestě a společně budeme obdivovat některé pěkné zákoutí našich Halenkovíc, či tiché podmanivé lesní zátáčí či svěží lesní pěšinu. Pak se pozdravíme, popřejeme si hezký den, usmějeme se na sebe a rozejdeme se s hřejivým pocitem v srdci.

Těším se s vámi, milí čtenáři, na setkání na polních či lesních cestách našeho čistého kraje.

Václav Kalivoda

strana 2

HALENKOVICKÝ ZPRAVODAJ

Milí čtenáři,

po delší době se dostává do vašich domovů Halenkovický zpravodaj. Potěšilo nás, že většina občanů naší obce noviny postrádala. Zvykli si totiž na to, že pravidelně čtyřikrát ročně dostávali zprávy týkající se všech oblastí života obce. A tak se podivili, že v měsíci červnu ani během letních prázdnin čtvrtletník nepřišel.

Ptáte se po příčině zpoždění? Je prostá, ale vše říkájící. „Povodeň...“ Povodeň skloňovaná během celého léta ve všech pádech v jednotném i množném čísle nejen na Moravě, ale v celé České republice. Povodeň, před kterou nebyla uchráněna ani naše vesnice a její nejbližší okolí. Povodeň, jež byla příčinou havárie na Nové silnici, a tím rozdělení Halenkovice na dvě zcela oddělené části. Tato situace byla a je příčinou velkých problémů s dopravní obsluhovaností obce a přináší kupu dalších nesnází a nepříjemností. Ze zprávy pana starosty pozorný čtenář zjistí, že OÚ podniká všechno proto, aby průjezd tímto úsekem byl zprovozněn co nejdříve. Doposud se však nenašli potřebné finanční prostředky na opravu silnice, která je komunikací „pouze“ místního významu. To je hlavní důvod komplikovaných a zdoluhavých jednání.

Záplavy však přinesly škody i v dalších částech naší obce. Podmáčená půda, kombajny a traktory bojící se na polích hluboko do bláta, obrovské sesuvy půdy v několika lokalitách Halenkovice (např. Kolečiska, Zádřinová, Zemanová) a zpoždění samotných žnů kvůli deštivému počasí způsobily mimořádně nízké výnosy všech sklizených plodin.

Nebyla ušetřena ani živočišná výroba. Sesuvy půdy v lokalitě Bábolná poničily vodovodní přípojku do velkokapacitního vepřína, a proto se pitná voda musela několik dní dovážet cisternami.

Mezi další důsledky stoleté vody můžeme zařadit i zaplavené Zádřinové dne 18. července, závadnou vodu z veřejného vodovodu, chybějící pečivo v obci v důsledku zatopené pekárny, škody ve firmách a závodech, v nichž pracují halenkovičtí občané a také absenci Halenkovického zpravodaje...

Koncem června naše redakce novinů připravila, disketa s příslušnými texty červencového čísla byla odvezena do otrokovické tiskárny HART PRESS se sídlem na Štěrkašově. Při korektuře článků dne 3. července bylo pracovníky tiskárny přislíbeno, že 7. nejpozději 8. července bude náš čtvrtletník připraven k distribuci do vašich domovů. Jenže Otrokovice se změnilo v obrovskou řeku a nad našimi novinami se také zavřela vodní hladina. Budova tiskárny je totiž nová moderní, ale nízká stavba, která byla zcela zaplavena. Přinášíme vám proto zprávy nové i starší, avšak stále aktuální.

OÚ v Halenkovici i redakční rada vyslovuje poděkování všem obětavým občanům, kteří v těchto složitých situacích neztratili hlavu a dokázali pomoci všem potřebným. Ať už se jedná o fyzickou práci při likvidaci následků povodně či finanční výpomoc anebo za povzbuzující slova postiženým spolupobčím. Vždyť dobré a laskavé slovo může být tím nejlepším lékem i na nejbolavější rány osudu.

PoedDr. Marie Kašíková

O opravě státní silnice a zajištění průjezdnosti se stále jedná

Sesuvy silničního tělesa na silnici III/36747 v trati Halenkovice - Spytihněv, úsek Pláňavy - Dolina narušily plynulý chod a provoz obce.

Od 10. července 1997 je silnice úplně uzavřena a silniční provoz přesměrován do Napajedel přes Zádřinová a do Spytihněvi přes „Bábolnou“. Okamžitě byl informován správce silnice SÚS Zlín a společnost Autobusy Zlín - Otrokovice zajišťující hromadnou veřejnou dopravu s požadavkem zajistit v nejkratším možném termínu technickou přípravu pro opravu, rekonstrukci a zprovoznění silnice. Škoda způsobená na vozovce hloubkovými sesuvy půdy byla odhadnuta na 4 000 000 Kč. Geologický průzkum s návrhem sanace zpracovává ČTP Zlín s termínem ukončení prací 15. 9. 1997. Cena geologické ho průzkumu a projektu je 140 000 Kč. Návrh sanace bude předložen ve dvou variantách s předpokládanými rozpočtovými náklady téměř 10 000 000 Kč. Oba sesuvy na silnici finančně pokrývá Ředitelství silnic a dálnic ČR, Správa Brno.

Obecní rada požádala o pomoc přednostu OkÚ za účelem urychlení přípravných prací a zpro-

vornění silnice před zimním obdobím. Bylo vedeno jednání v Brně s požadavkem vyvinutí maximálního úsilí pro splnění rozhodnutí č. 3992/1997 OkÚ Zlín, kterým bylo uloženo zprůjezdnění úseků dotčených sesuvy silničního tělesa do 31. 10. 1997 s definitivním ukončením opravy do 30. 6. 1998.

Na základě dalšího jednání je zatím v roce 1997 počítáno s uvolněním částky 4 200 000 Kč s tím, že oba sesuvy jsou začleny mezi sledované stavby. Uvolnění dalších finančních prostředků a zprovoznění silnice se předpokládá v příštím roce. Na základě těchto skutečností bylo jednání s ředitelem SÚS Zlín a vedoucím ref. dopravy OkÚ za účelem zajištění dopravní obsluhovanosti obce a zimní údržby komunikací v zimním období 1997-1998. Jedná se především o zajištění finančních prostředků pro urychlenou opravu silnice přes Zádřinová, opravu komunikační spojky „Kaménka“ a rozšířenou zimní údržbu. Tato opatření si vyžadují mimořádné uvolnění FP ve výši 780 000 Kč.

Jaroslav Ulica
starosta obce

Podzimní přírodou

Je neděle po obědě. Po krátkém „šlofíčku“ se oblékám do vycházkového a jdu na dvůr. Tam mne již očekává můj společník na vycházkách vlčák Brit. Radostně pobíhá a kňučí, neboť ví, že půjde ven. Dávám mu obojek, zapínám vodítko a vyrážíme.

Pomalou stoupáme vzhůru, přes úzké pásy políček. Některá jsou na zimu zorána, jiné leží ladem a trčí z nich chomáče staré trávy a bodláků. Ze země se zdvíhá pár vran, které tam hodovaly na zbytcích ovoce.

Po chvilce jsme na kopci a naskýtá se výhled po širém okolí. Vidím bílý vrchol Javoriny s televizní věží a pak se již střídají jedna za druhou vesnice, dále pohled na Napajedla, Zlín, Otrokovice. Oči končí na kopuli hostýnského kostela, také v bílém hávu. Zima se hlásí o slovo.

To již jdu po zamrzlé půdě velkého lánů a myšlenkama do vzpomínek.

Je to nedávno, co jsem se tady proháněl na běžkách a znovu je mám nachystány na novou sezonu. Čas prostě neúprosně běží. Při pohledu dolů do údolí řeky Moravy je tu ta nejhorší vzpomínka na to, co naši krásnou krajinu potkalo. Zdá se to být jako sen, ale byla to krutá pravda. Jindy klidná řeka se změnila v ničící živel a každý z nás jistě ví, co dokázal. Ještě dnes nemůže řada rodin vychutnat to prosté, ale to nejkrásnější a tím je teplo domova. Ale doufejme, že příroda nám to vynahradí a bude se k nám chovat přívětivěji.

Scházím pomalu dolů, přecházím potok a zase trochu do kopce. Na Hradské, ke staré plané hrušce, která jediná přežila rozsáhlé sjednocování půdy. Kolikrát jsem u ní byl a nikdy mi nechce povyprávět, čeho byla svědkem a co sama zažila. Jen zašumí svou mohutnou korunou a z jejich větví odlétne pár sýkorek, které se nás polekaly.

Jako malý kluk jsem kolem chodil z Napajedel na hřiby. To ještě bylo v okolí plno jiných stromů, plno mezi s vonící mateřídouškou a z pod noh vylétávali

bažanti, koroptve a zajáci. Je to pěkná vzpomínka, ale oči vidí jinou realitu. Uroda letos vypadala slibně, ale příroda si prosadila své a mnohdy nedovolila sklídit ani to málo, co se dalo zachránit. Po vodě přišla sucha, sesuvy půdy, zkrátka snad všechno zlé je na dlouho vybráno.

Mírným stoupáním se blížím k lesu ke Kucharici, jak ho všichni znají. Ještě loni tu odolávaly větru mohutné duby, teď se choulí v ojíněných chomáčích trávy malé sazenice, převážně buků. Snad mezi nimi zažiju radost z nalezených hříbků. Těch bylo letos také poskrovnu a jejich hledání bylo velmi nepříjemné díky velkému množství komárů.

Míjím trnkové houští v místech, kde dříve bývala studánka. Pramen je teď označen množstvím stop zvěře, nejvíce srnčí. V září jsem tu byl na trnky. Těch letos bylo požehnaně a snad každý má nějakou tu bečku, aby byla „halúzková“ na zahrátí.

Venku začíná soumrak, na obloze se objevují první hvězdy. Točíme to opět na Halenkovice a v krvavé záři již zapadlého slunce se rysuje panoráma Chřibů. Mezi vrcholky probleskuje světélko a neomylná silueta hradu Buchlova. Všude kolem je ticho. Mé oči kopírují vršek po vršku. Snad stokrát již jsem prošel tu krásnou krajinu a pořád je v ní něco nového.

Při pochodech s kamarády se užije také plno legrace a je pořád na co vzpomínat. Štěkot psů, silueta kostela a kouřící komíny říkají, že budeme doma. Prochladlé tělo se těší na čaj se slivovicí a v myšlenkách mi napadají slova jednoho našeho horolezce:

„Nejdůležitější je žít pro jedinečnou krásu okamžiku, chvíli, která se nikdy nebude opakovat. Vzpomínky, ty jsou jediné, co nás může, třeba na smrtelné posteli, potěšit. Kdo je nemá, je chudák i kdyby měl jinak miliony...“

Arnošt Fischer

Budačina, autor: Viola Vysloužilová, 3. třída

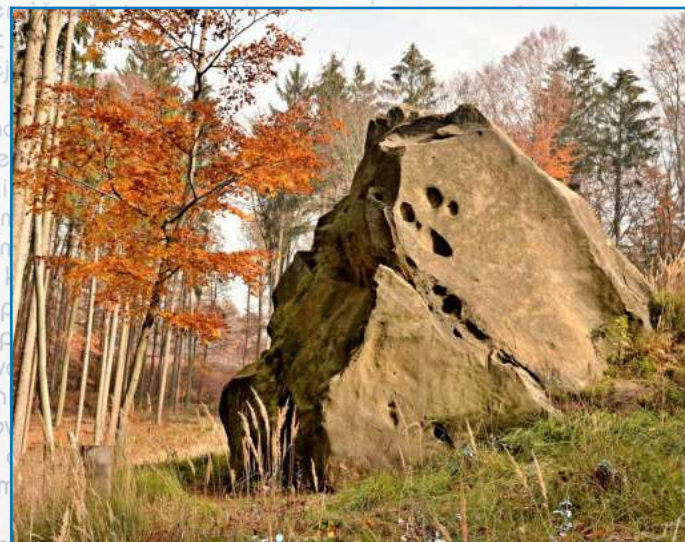

Foto: František Riedl

Recept na životní pohodu na rok 1998

Vezme se dvanáct měsíců,
pořádně se očistí od veškerých
zlomyslností, nedůvěry, nenávisti.
Každý měsíc se rozkrájí na 30 nebo 31 dílů
tak, že zásoba vystačí na celý rok.
Potom se každý den upraví tak,
že se vezme jedna porce důvěry,
jedna dávka opravdového přátelství,
dvě dávky dobré nálady,
přidají se tři vrchovaté lžíce optimismu,
čajová lžička snášenlivosti,
zrnko trpělivosti a špetka taktu.
Všechno se zaleje láskou.

Podáváme ozdobené kytičkou pozornosti s milým
úsměvem a přátelským slovem .

PaedDr. Marie Kašíková

Vánoční strom v roce 2006

Halenkovický zpravodaj 16/1999

Příjmení v Halenkovících

Víte, která jsou nejčastější příjmení mužů a žen v Halenkovících? I my jsme si po několikáté položili tuto otázku a zvědavost nás nenechala v klidu. Zalovili jsme v našich spisech a odpověď je následující:

Nejrozšířenějšími příjmeními v Halenkovících jsou:

1. místo -	Juřena	50 obyvatel
2. místo -	Kocián	43 obyvatel
3. místo -	Zapletal	40 obyvatel
4. místo -	Vičánek	32 obyvatel
5. místo -	Kašpárek	27 obyvatel
6. místo -	Gabrhelík	26 obyvatel
7. místo -	Gajdošík	22 obyvatel

Pavlaína Janežková, evidence obyvatel

Statistika příjmení

V jubilejním vydání zpravodaje vám přinášíme odpočinkové žánry, což může být i následující statistika příjmení. Jedná se o 33 nejrozšířenějších halenkovických příjmení v mužském i ženském tvaru.

Mezi top ten se v roce 2022 dostali:

1.	Trvaj	38 obyvatel
2. - 3.	Juřena	36 obyvatel
2. - 3.	Kocián	36 obyvatel
4.	Kašpárek	34 obyvatel
5.	Gabrhelík	28 obyvatel
6.	Vičánek	24 obyvatel
7. - 8.	Gajdošík	22 obyvatel
7. - 8.	Zapletal	22 obyvatel
9.	Marholt	21 obyvatel
10. - 11.	Pavelka	19 obyvatel
10. - 11.	Stuchlík	19 obyvatel

Další nejrozšířenější podle počtu osob jsou: Horka (17), Navrátil (16), Sklenařík (16), Režný (15), Čevela (13), Huťka (13), Kašpar (13), Kedra (13), Plšek (13), Skácel (13), Hučík (12), Kašík (12), Tomašík (12), Blažek (11), Dundálek (11), Musil (11), Vojáček (11), Hanáček (10), Machala (10), Novák (10), Vlachynský (10), Vlk (10). Dalších příjmení je méně než 10. Podobnou statistiku jste mohli najít ve zpravodaji č. 16 z roku 1999 (viz výše) a č. 53 z roku 2008. Tradiční příjmení se v popředí tabulky objevují, jen se mění jejich četnost, ubývá počet nositelů.

S přílivem nových obyvatel přichází do Halenkovice i řada nových, zajímavých příjmení, která se v kronikách nebo matrikách doposud nevyskytovala, ale ta staro- usedlická přesto stále zůstávají a budoují.

Bohdana Blažková

MASOPUST v Halenkovicích

Halenkovický zpravodaj č. 12/duben 1998

„S lítostí oznamujeme všem přátelům a známým, že po 25-ti letech obnovíme POCHOVÁVÁNÍ BASY“ – to byl začátek pozvánky, které byly roznášeny při masopustním průvodu pošťákem v osobě předse-
dy hasičů p. Josefem Kašpárkem.

Každá z dalších asi třiceti postav navštěvující halenkovické domácnosti měla svoji specifickou úlohu. Cigánka velice znaleckým způsobem věštila budoucnost, výběrčí daní zjišťoval stav hospodářství na dvoře i v zahradě a policajti se přesvědčovali o tom, zda je v domě všechno v pořádku, co se bezpečnosti týká. Jiné mužské postavy jako řezník nebo vodník, ale i další, měli za úkol vytančit paní domu a všichni ostatní pomáhali hlídat, aby „domáci“ zaplatili daně v naturální či finanční podobě. Vždyť při započaté stavbě nových hasičských garáží a dílen bude třeba obojího.

Nutno vzpomenout záslužné činnosti muzikantů, bez nichž by celý průvod neměl tu správnou atmosféru rozverného veselí, radosti a úsměvů. Tohoto úkolu se ujali p. Kníchal od Svatých, Václav Šubík, Jindřich Maňásek, Josef Chmelík, František Trvaj a Rostislav Očadlík ml. Jedná se převážně o hudebníky, kteří hru na nástroj mají pouze jako svého koníčka. Ovšem tohoto úkolu se zhostili na výbornou. U mnoha stavení zahráli dokonce písničku „ušitou“ na paní nebo pána domu.

Málem bych zapomněla na jednu z nejhlavnějších postav masopustu – medvěda. Proto také typický název „Vodění medvěda“. A protože na Halenkovicích se tradice obnovuje po dlouhém čtvrtstoletí, chodili medvědi dva. Jeden tmavý, představovaný p. Kamilem Kociánem. Druhý zrzavý, za kterého byl převlečen Josef Kubín, nedávný oslavenec kulatého životního jubilea.

Rozhodnutí o tom, aby byli voděni dva medvědi mělo i další důvod. Tím byla a je značná rozlehlost naší vesnice. Aby mohlo být navštíveno co nejvíce domácností, úkoly se mezi medvědy i další postavy dělily. I přesto oceňujeme výdrž všech účinkujících, kteří za dva dny absolvovali cestu téměř po celých Halenkovicích. V sobotu 21. února to byla trasa od Hradské, přes Járky, Svaté, Dolinu, Novou silnici, Obecnice až po část Pláňav. V neděli 22. února ráno si „maškary namastily pod kolenama“, jak se na Halenkovicích lidově říká a vyrazili na další pouť. Trasa v tento den vedla od Zádřinovic, přes Dědinu, Kopec, Záhumení a Katernice. Končila opět na Pláňavách.

Bez povšimnutí však nebylo ponecháno ani jedno projíždějící auto. Některá z maškar musela zkontrolovat technický stav vozidla nebo zda-li je osádka vozu upoutána bezpečnostním pásem. Při zjištění jakýchkoliv nedostatků nastoupil policajt a „dal věci do pořádku“.

Celé této akci předcházely desítky hodin přípravy, mezi něž lze zařadit několik organizačních schůzek hasičů s ostatními účinkujícími, půjčování masek, šití kostýmů, zajištění hudby, psaní pozvánek, příprava i samostatný nácvik scénáře vlastního pochovávání basy a další a další úkoly, které s touto akcí bezprostředně souvisely. A k tomu bylo třeba ochoty, spolupráce, dohody a pochopení všech těch, kteří svým dílem přispěli ke zdárnému ukončení celého vystoupení. Někdo pomohl více, druhý o trochu méně, ale v každém případě všichni tito lidé zásluhu na tom, že se tradice masopustu v naší vesnici obnovila.

Již v dřívějších letech se o to pokoušely různé organizace, ale neuspěly právě pro malý zájem případných účinkujících. Až hasičům se to za pomoci obecního úřadu a členů dalších spolků podařilo. A za to patří všem VELKÝ DÍK.

Průvodem však masopust v Halenkovicích neskončil. Na pozvánce od zmíněného pošťáka jste si mohli dále přečíst: „...basu pochováváme v úterý 24. února 1998 ve 23.00 hodin v sále OÚ v Halenkovicích...“. Sem přišlo velké množství lidí všech věkových kategorií. Ti starší si chtěli zavzpomínat na svá mladší léta strávená při těchto akcích. Mnozí z nich v minulosti také účinkovali a nyní měli možnost porovnat si úroveň tehdejší a současné zábavy. Mladší ročníky přišli hlavně ze zvědavosti. Vždyť doposud neměly možnost pochovávání basy vidět na vlastní oči. Všechno znali pouze z vyprávění rodičů či prarodičů. Přesně ve 23.00 hodin vše vypuklo. Za zvuků tklivé hudby vcházel do sálu smuteční průvod – basu v černém hávu na márách nesli hasiči v uniformách, za nimi jedni z nejhlavnějších postav večera – kostelník v osobě p. Miroslava Bučika a farář představovaný p. Josefem Švečarou ze Zlámance. Dále skupina „plaček“ s ostatními členy hasičského sboru.

Následoval smuteční obřad, ve kterém mimo jiných ceremonií a písní vyslechli všichni přítomní „hříchy“ halenkovických občanů z předcházejícího období.

PaedDr. Marie Kašíková

2010

Halenkovický zpravodaj č. 20/duben 2000

Mateřská škola je první výchovně vzdělávací institucí a prvním společenstvím dětí a dospělých, s nimiž se dítě setkává mimo rodinu, což se týká stále větší populace.

Samozřejmě, že mateřská škola nemůže nahradit primární instituci, kterou je bezesporu rodina. Je však nutné a potřebné, aby se dítě v mateřské škole cítilo maximálně spokojené, mělo pocit bezpečí a jistoty, uspokojovali se jeho přirozené potřeby a mohla se tak rozvíjet jeho celková osobnost.

Cílem naší MŠ je vytvořit nejen přátelskou atmosféru pro děti, aby se cítily spokojené a šťastné, ale především, aby měly vytvořeny dobré podmínky pro tělesnou, duševní a společenskou

ce s rodiči. Ve výchovné práci navazujeme také na dobrou tradici školy, kterou je především mimoškolní činnost a dále ji rozvíjíme. Spolupracujeme přitom nejen s rodiči, ale také se ZŠ Halen-

kovice, ZUŠ Napajedla a okolními mateřskými školami - Pohořelice, Komárov, a Spytihněv. V tomto školním roce je naše výchovně vzdělávací práce zaměřená na "Zdravý

životní styl a ekologickou výchovu" a k tomu směřujeme i mimoškolní aktivity. Po celý rok pracuje logopedická asistentka s rodiči dětí se špatnou výslovností, provádíme cvičení grafomotoriky - zejména u dětí se špatným držením tužky. Velkou péči věnujeme dětem s odloženou školní docházkou. Další pozitivum, kterému přikládám důležitý význam je kurz plavání. Děti se při něm seznamují s vodou, učí se základům plavání, které jim bude ku prospěchu v době

Mateřská škola

výchovu. K tomu, aby se osobnost každého dítěte rozvíjela, je důležitá práce celého kolektivu, se kterým dítě přichází do styku, včetně dobré a aktivní spoluprá-

ce s rodiči. Ve výchovné práci navazujeme také na dobrou tradici školy, kterou je především mimoškolní činnost a dále ji rozvíjíme. Spolupracujeme přitom nejen s rodiči, ale také se ZŠ Halen-

Září - výlet na hrad Buchlov

Únor - dětský karneval

strana 6

Mateřská škola

září až leden - plavání předškolních dětí

povinné školní docházky a v neposlední řadě při tomto kurzu podporujeme správný vývoj a růst dítěte, nebojácnost, odvahu.

Za nejdůležitější však považujeme aktivní spolupráci s rodiči a to v podobě různých společenských akcí, na jejichž organizování se podílejí nejen pedagogičtí pracovníci, ale i ostatní zaměstnanci MŠ a pak rodiče se svými dětmi.

Rodiče tak mají možnost vidět mateřskou školu i z jiného pohledu. Z akcí, které v průběhu roku pořádáme, bych ráda vzpomněla ales-

poň některé: jako např. Mikulášská, vánoční besídka, časté návštěvy divadel, koncertů, výlety do přírody, dětský karneval, velikonoční vajíčko, škola v přírodě, výlet do pohádky, rozloučení s předškoláky, školní výlet, besedy s odborníky a další.

Na závěr bych chtěla poděkovat za uskutečněné i připravované akce "Běh o velikonoční vajíčko" - 22.4.2000, "Výlet do pohádky" - 20.5.2000, všem členům výboru MŠ a ZŠ, rodičům i pedagogickému kolektivu.

Marie Mihálová
ředitelka MŠ

Halenkovický zpravodaj č. 22/říjen 2000

V r. 1960 byla s velkou pomocí a zadostiučiněním konečně otevřena v Halenkovicích nová, tehdy osmiletá střední škola. Stalo se tak po téměř čtyřletém pracovním úsilí stovek brigádníků v období na vesnici nejbouřlivějším, kdy probíhala intenzivně socializace vesnice se všemi průvodními i negativními jevy. Po několika letech žádostí, intervencí a interpelací se konečně za přispění poslance ONV V. Červinky podařilo prosadit, že se v Halenkovicích zřídí i 2. stupeň školy. Původně měla být škola postavena z dřevěných ubytoven n. p. Moravan Otrokovice, které byly k tomuto účelu rozmontovány a přemístěny na Halenkovice. Staveniště bylo vybráno ve velmi příhodném místě na Záhumení. Zpracováním projektu byl pověřen Jos. Marčík. Byl při projekci vázán jednak rozměry rozebrané ubytovny, jednak později limitem 1 milionu Kčs, který nesměla stavba přesáhnout. Situace se několikrát změnila. Ačkoliv původně měla být celá škola dřevěná, později bylo doporučeno vybudovat pevné základy a budovat celou budovu zděnou. Poněvadž byl tíživý nedostatek materiálu, byly hledány cesty k jeho získání. V této době se v Gottwaldově "Na Padělkách" rušily baťovské domky. Tři z nich byly získány, rozbourány a převezeny do Halenkovic. Bylo tím získáno 45000 cihel a hlavně mnoho dřeva, jehož byl tíživý nedosta-

tek. Velmi pohnutá historie různých kombinací, machinací a záměrů vedla nakonec k tomu, že se 1. září otvírala na naše poměry krásná, moderní škola, která velmi usnadnila žákům školní docházku v místě a rodičům uspořila hodně peněz a starostí. Hned od počátku provozu se však projevil závažný nedostatek: malá studovna, naprosto nevyhovující kabinety a hlavně chybějící tělocvična.

V létě bylo k dispozici krásné hřiště přímo u školy, v podzimním a zimním období se však cvičilo v naprosto nevyhovující

"My školu stavěli pro vás, abyste rostly rovně v ní..."

tělocvičně TJ Sokol. Bylo nutno tuto situaci konečně řešit. Škola potřebovala tělocvičnu. Trvalo to téměř 15 let od otevření školy, než se podařilo s tímto problémem pohnout.

Velmi kritická situace nastala v roce 1968-69, kdy se jednalo o výstavbu nákupního střediska. Bylo pro ně totiž vyhlédnuto místo ve školní zahradě (téměř na místě dnešní přístavby) a ředitel školy musel - i za cenu upadnutí v nemilost - tento záměr vyvrátit. Pro nákupní středisko se pak našlo dnešní, mnohem lépe vyhovující místo.

Kolem r. 1975 se začalo kon-

krétně uvažovat o výstavbě tělocvičny. Byly různé záměry. Postavit ji např. na místě dnešního parčíku v jedné řadě se školou s minimálním nákladem - téměř jako provizorium. Dále bylo uvažováno, že by zamýšlená výstavba měla být víceúčelová, něco jako kulturní dům s tělocvičnou. Nakonec se podařilo prosadit celou tuto stavbu jako záležitost čistě školskou - přístavbu tělocvičny a otevření jídelny. Ze zkušeností z nákupního střediska, z velké pracnosti z tradičního materiálu, bylo hledáno řešení druhé - z panelů.

V létě 1977 byla zrušena část školní zahrady vyčleněná na výstavbu, na podzim prováděny inženýrské sítě - bagrování staveniště, odvoz zeminy a vybagrování patek pro panely (toto byla práce velmi náročná, provedena brigádníky) a v r. 1978 hrubá stavba z panelů dokončena.

Dne 19. prosince 1981 byla přístavba slavnostně otevřena mimo jiné výstavou obrazů akademického malíře Josefa Běra. Jeden z nich "Pohled na Halenkovice" v ceně 5000 Kčs, věnoval naší škole a je trvale umístěn v jídelně nové školy. Provoz v nové jídelně, v tělocvičně, v dílnách i ve cvičné kuchyni byl zahájen po jarních prázdninách v polovině měsíce března 1982.

Dle školní kroniky zpracoval Vojtěch Tělužil, ředitel ZŠ

TURNAJ OBEČNÍCH ZASTUPITELSTEV V MALÉ KOPANÉ

Letos se uskutečnil II. ročník turnaje obecních zastupitelstev v malé kopané, který se konal na hřišti ve Spytihněvi.

Z pozvaných obcí se turnaje zúčastnily: Halenkovice, Babice, Huštěnovice, Topolná, Napajedla, Pohořelice, Otrokovice, Zlín. Putovní pohár, o který se hraje, přijel obhajovat i loňský vítěz, mužstvo ze Žlutavy.

Program zahájila prezentace, slavnostní uvítání všech hráčů starostkou Spytihněvi paní M. Vojtkovou, poté následovalo losování skupin a turnaj mohl začít.

Počasí se letos opět nevydařilo, proto hned od začátku turnaje nastoupil náš lékař družstva Jindra Juřena, který věděl, díky své přesné tekuté lékárničce, jak udržet v kondici hráče, fanoušky a hlavně rozhodčí. Za doprovodu zdravotní sestry E. Kedrušové byli po celý turnaj v pohotovosti.

Zápasy provázely roztleskávačky ze Spytihněvi, které povzbuzovaly nejen svým pokřikem, ale i lidovými písničkami a tancem. V průběhu celého turnaje bylo zajištěno občerstvení pro hráče, ale i diváky.

Mužstvo Halenkovice nastoupilo ve složení: Zbyněk Horka, Roman Kedruš, Luboš Regent, Vladimír Wozar, Antonín Gajdošík, Josef Gabrhelík, v brance Josef Janeček st. a jako nehrající kapitán pan starosta Jaroslav Ulica. První vítězné utkání sehráli s mužstvem z Otrokovice, poté porazili i Napajedla a vítězstvím s Topolnou se probojovali až do finále.

Před finálovým utkáním následoval exhibiční zápas žen obcí Spytihněv a Halenkovice. V jasné červených dresech sestavu Halenkovice tvořily: Jarmila Nádvořníková,

TURNAJ OBEČNÍCH ZASTUPITELSTEV V MALÉ KOPANÉ

Letos se uskutečnil II. ročník turnaje obecních zastupitelstev v malé kopané, který se konal na hřišti ve Spytihněvi. Z pozvaných obcí se turnaje zúčastnily: Halenkovice, Babice, Huštěnovice, Topolná, Napajedla, Pohořelice, Otrokovice, Zlín. Putovní pohár, o který se hraje, přijel obhajovat i loňský vítěz, mužstvo ze Žlutavy.

Horní řada zleva: Dagmar Juřenová, Jana Šťastná, Pavla Wozarová, Eliška Smetanová, Jitka Krkošková, Pavla Šedrová, Eva Hedrušová
Prostřední řada zleva: Veronika Chytilová, Simona Vojtková, Barbora Přecechtělová, Iveta Stiksová, Jarmila Nádvořníková
Dolní řada zleva: Jindřich Juřena, Vlasta Gabrhelíková, Jaroslav Ulica

Zápasy provázely roztleskávačky ze Spytihněvi, které povzbuzovaly nejen svým pokřikem, ale i lidovými písničkami a tancem. V průběhu celého turnaje bylo zajištěno občerstvení pro hráče, ale i diváky.

Mužstvo Halenkovice nastoupilo ve složení: Zbyněk Horka, Roman Kedruš, Luboš Regent, Vladimír Wozar, Antonín Gajdošík, Josef Gabrhelík, v brance Josef Janeček st. a jako nehrající kapitán pan starosta Jaroslav Ulica. První vítězné utkání sehráli s mužstvem z Otrokovice, poté porazili i Napajedla a vítězstvím s Topolnou se probojovali až do finále.

Horní řada zleva: Roman Kedruš, Josef Gabrhelík, Zbyněk Horka, Antonín Gajdošík, Prostřední řada zleva: Vladimír Wozar, Luboš Regent, Jaroslav Ulica

Dagmar Juřenová, Barbora Přecechtělová, Pavla Wozarová, Jana Šťastná, Eliška Smetanová, Veronika Chytilová, Iveta Stiksová, v brance chytala Simona Vojtková a jako trenérky: Vlasta Gabrhelíková a Jitka Krkošková. V samotném zápase měl náš ženský tým skvělou taktiku, spoustu šancí, ale podle hesla: "Nedáš - dostaneš!", za stavu 2:1 vyhrála děvčata ze Spytihněvi. A čekalo nás finále, kde se o první a druhé místo utkalo mužstvo Zlína a Halenkovice.

Zápas probíhal za mírného deště a přes snahu našich hráčů, ale i fanoušků, se vítězným stal oddíl Zlína a Halenkovice obsadily krásné druhé místo.

Děk patří našim hráčům za jejich výkony, ale i fanouškům za jejich podporu a možná ten příští III. ročník bude pro nás ten vítězný.

Barbora Přecechtělová

Turnaj zastupitelstev z r. 2004 - reprezentanti Halenkovice

Halenkovický zpravodaj č. 22/říjen 2000

Chov pštrosů v naší afrických obci

Redakce Halenkovického zpravodaje požádala rodinu Valentíkovou ze Záhumení o několik zajímavých informací z chovu pštrosů afrických.

Chov byl zahájen v roce 1998 zakoupením 3 kuřat stáří kolem 1/2 roku.

Ceny pštrosů v době, kdy jsme začínali, byly několikanásobně vyšší než jsou v dnešní době. Naše prodejní cena 1 měsíčního kuřete se pohybuje okolo 2 tisíc korun.

Samec dospívá ve 3 letech a samice ve 2. Jedna pštrosice snese za rok (převážně v sezóně od března do srpna) v průměru 30 – 80 vajec v několika cyklech, ve kterých snáší každý druhý den. Vejce mají hmotnost 1300 – 1800 g. Průměrné pštrosí vejce odpovídá svým objemem 25 slepičím. Vejce se denně sbírají a 1x týdně je ukládáme do líně. Tam se automaticky otáčejí a udržují při stálé teplotě asi 36,3 °C a při stálé vlhkosti. Za 42 dnů se z nich líhnou kuřata. Vylíhlé kuře váží okolo 1 kg. Během 1. týdne část své hmotnosti shodí, protože se učí samo chodit a přijímat potravu. V jednom měsíci už váží kolem 3 kg a ve dvou měsících už téměř 12 kg. Větší kuřata dokáží za den vyrůst o 1 cm. Za rok totiž už jsou výškově téměř narostení a měří okolo dvou metrů a váží asi 80 kg. Pštrosi se chovají v triádách – tzn. 1 samec na 2 samice. Jelikož nám v prvním roce chovu byl nabídnut k pronájmu místní původně kravín, pak vepřín, rozhodli jsme se chov z původních 3 kusů kuřat rozšířit. Zakoupili jsme dospělé chovné trio. V roce 1999 pak proběhly nějaké výměny v chovných seskupeních a nyní v roce 2000 máme 2 chovné skupiny. Nám se osvědčily jako chovné skupiny kvarteta (1 samec na 3 samice). Tedy současný stav počtu chovných kusů činí 8. Pštros je zástupce býložravců. V této oblasti už ale není výběravý. Krmení: sekaná tráva, seno, brambory, řepa, zelenina, obilí, jablka, hrušky, veškeré přebytečky ze zahrady, dále siláž i senáž. Má velmi dobré trávení, dokáže strávit i hrubší vlákninu. Vždyť je to zvíře africké, které musí být na to od přírody připraveno. Malí pštrosi do 3 měsíců jsou dost nároční na krmení a zejména na hygienu ve stáji. Dostávají speciální granulky spolu s jemně nařezanou vaječnou nebo kopřivou. Toto období je pro chovatele nejobtížnější. Po 4 měsících se dokáže v podstatě pštros o sebe sám postarat. Musel by mít však k dispozici velký výběh, kde by se mohl pást. My jsme prostorově omezení, a tak nám nezbývá nic jiného, než jim chodit denně na trávu a sečkovat. Pštros africký je veden jako nebezpečné zvíře, ale ve skutečnosti jsou nebezpeční jen dospělí samci a to pouze v období páření – tedy jaro, léto. Jinak to jsou velmi zvědavá a hodná zvířata, avšak mají tendenci velmi se lekat. Každé letadlo kroužící nad farmou je dokáže velmi vystrasovat a mohou se dokonce zranit neustálým přebíháním.

Pštros africký je největší žijící pták. Na základě utváření křídel a letek nemůže pštros létat, ačkoliv jeho předkové toho byli schopni. Jako kompenzaci své neschopnosti létat má však pštros velmi vyvinuté nohy, které mu umožňují docílit rychlosti i nad 60 km, přitom ne jen na krátkou chvíli, ale na vzdálenosti i více než 10 km. Je to také jediný ptačí druh na světě, který má na běhacích jen dva prsty.

Pštrosi mají také velmi dobře vyvinutý zrak. Literatura uvádí, že vidí dobře až do vzdálenosti 3,5 km, ale také dokáží dobře rozpoznat drobné předměty přímo před svým zobákem.

Pštrosi se dožívají vysokého věku, nejméně 50 – 70 let, a do 30 let jsou schopni plnohodnotné reprodukce.

Ze pštrosa se dá využít téměř všechno – peří, kůže, maso, vejce.

Peří v těchto klimatických podmínkách a stájových chovech není tak kvalitní, a proto jen část se dá nějak využít a to zejména na výrobu prachovek, či vějířů a hlavně velká péra samostatně do klobouků pro šermířské kluby.

Kůže ze pštrosa je velmi kvalitní, ale bohužel se zatím nenašel český zpracovatel, který by měl zájem o její pravidelný výkup. A proto se zatím všechna kůže expeduje na zahraniční trh. Výkupní cena je však velmi nízká, i když v zahraničí se kůže prodávají drahé, a tak největší zisky mají ti, co prodají pouze zprostředkovávají.

Maso pštrosa označují znalci jako maso pro gurmány, také díky nízkému obsahu tuku. Maso našich běžných hospodářských zvířat (prase, skot, ovce, drůbež) obsahuje více než 3% tuku, kdežto u pštrosa je obsah tuku ve svalovině do 0,3%. Nízký obsah tuku však u pštrosiho masa není na úkor jemnosti. Kalorická hodnota pštrosiho masa je 114 cal/100g, významná je však úplná absence cholesterolu. Jde prostě o "maso budoucnosti". V nedávné době jsme začali s porážkou na jatkách ve Zlíně – Prstném. Maso je velmi dietní, ale je při tom i velmi chutné. Je vhodné k rychlé přípravě a to na bifteky, steaky, grilování Může se však i dusit, smažit i péci. Svou chutí spadá mezi vyzrálou zvěřinu a nejkvalitnější hovězí svíčkovou. Špičkového masa je na pštrosi málo – max. 20 kg.

U nás na farmě Lipová je možnost si cokoli zakoupit. Vejce po sezóně i plná za 250,- Kč, vyfouklé skořápky za 200,- Kč maso od 120,- do 300,- Kč za 1 kg, různá okrasná péra. Nedávno jsme prodali 4 pštrosy do ZOO Lešná, takže, vážení spoluobčané, až budete obdivovat tamější nový africký pavilon, pak vězte, že spolu s žirafami zde pobíhají pštrosi, kteří nepocházejí z Afriky, ale z místa našeho bydliště – Halenkovice! Pokud byste měli zájem také začít s chovem pštrosů afrických nebo jen si něco koupit, můžete nás navštívit. Rádi vám poradíme a podělíme se s našimi zkušenostmi.

Martin Valentík,
chovatel pštrosů

PŠTROSÍ FARMA

HALENKOVICE - LIPOVÁ

nabízí:

- PŠTROSÝ AFRICKÉ na chov (kuřata, mladé i dospělé)
- MASO
- VEJCE (plná, vyfouklá, kraslice)
- PEŘÍ

kontakt:

VALENTÍK, Záhumení 579, Halenkovice
PSČ 763 63 okr. Zlín
TEL: 0603 967 865

Autor: Samanta Petrášová, 4. třída

Zajímavé letopočty z historie Halenkovic

Milí čtenáři,

dostávají se k vám poslední halenkovické noviny ve 20. století. Vybraly jsme proto několik zajímavých dat z historie naší obce, které by vám měly připomenout významné dny a roky v dějinách Halenkovic. Věříme, že si spolu s námi rádi připomenete časové horizonty, které vytvořily dějiny naší obce.

29.6.1634 - nadační listina, která určuje povinnosti a platby pro Alenkovské od Jana, svobodného pána z Rottálu. Předpokládá se, že toto datum je zároveň datem, kdy byly Halenkovice oficiálně založeny. Součástí byly Eleonorovice - dnešní Zádřínov.

1677 - přibyla 3. část Alenkovice tzv. Kateřinice

1747 - kudlovický sedlák Jan Tomašík nechal zhotovit sochy sv. Petra a sv. Pavla

1755 - postavena zvonice na Kopci

1780 - první halenkovický učitel Jan Žluna ze Zlína (jed-

notřídka)

1787 - započeti stavby halenkovického kostela a fary

1795 - na kostele umístěn zvon

1809 - první halenkovický zájezdni hostinec

1861 - na zvonici na Kopci umístěn zvon

25.7.1865 - položen základní kámen pro školu

30.10.1865 - škola dokončena (dvoutřídka)

1889 - škola rozšířena na čtyřtřídku

1890 - postavena kaplička na Hradské

1895 - založen místní hasičský sbor

1896 - zřízen poštovní úřad v Halenkovících. První vedoucí pošty Václav Vojkůvka

1900 - Halenkovice mají 1971 obyvatel a 396 domů

23.7.1901 - škola rozšířena na pětitřídku, tato budova po modernizaci slouží dodnes

1901 - 1902 - stavba silnice Napajedla - Halenkovice

pokračování na str. 4

strana 3

pokračování ze str. 3

přes Pláňavu, na Kopec a Dolní konec
1902 - založen Čtenářský spolek. Po jeho zániku byla zřízena obecní knihovna
1903 - založen první peněžní ústav v Halenkovících
1903 - založena první halenkovická kapela
1904 - výstavba silnice v Zádřínově
1919 - první volby do obecního zastupitelstva
9.6.1919 - založení TJ SOKOL

„Záhumení“

1924 - postavena požární zbrojnice na Kopci
1926 - první autobusová doprava v obci
1928 - v Halenkovících je již 5 hospod a 6 obchodů
19.5.1930 - telefonní stanice na poštovním úřadě
1930 - Halenkovice mají 2021 obyvatel, 454 domů
1932 - přístavba horního patra fary
1932 - výstavba silnice od mlýna k hájence na Dolině
1933 - založení ovocnického spolku
15.3.1939 - od tohoto data se na silnicích jezdí vpravo
13.6.1943 - OZ rozhodlo o elektrifikaci obce
 V době II. světové války 1. halenkovické kino, potřebná el. energie vyráběna benzinovým motorem
2.5.1945 - osvobození Halenkovic
 říjen 1945 - měnová reforma
6.12.1945 - v Halenkovících svítí první žárovka
1946 - elektrifikace školy
1947 - obrovské sucho po celý kalendářní rok
1948 - I. etapa kanalizace na Pláňavách
1948 - výsadba smrku republiky na Pláňavách
1948 - obec pronajímá skálu v oblasti Ťukal od Státních lesů Kroměříž
1.1.1949 - Halenkovice již nepatří od tohoto data pod okres Uherské Hradiště, ale do okresu Zlín
1949 - výstavba žulové dlážděné silnice v úseku Pláňava - Záhumení (Spáčil)
1949 - II. etapa kanalizace (Maňásek - Spáčil)
1949 - elektrifikace Kržlí, Zemanových, Hradské. Od r. 1949 mají celé Halenkovice elektřinu.
16.9.1950 - založení JZD v Halenkovících
1950 - zřízena mateřská škola z bývalého učitelského bytu

1951 - rozšíření starého hřbitova
1951 - na věž kostela instalovány elektrické hodiny
1951 - v obci je 22 telefonních stanic
16.10.1952 - poprvé použit obecní rozhlas (35 km dráhu) Končí vyhlášení obecních zpráv bubnováním
 říjen 1952 - symbolické rozorání mezí na bývalých soukromých pozemcích
1952 - v Halenkovících založen ČČK
1.6.1953 - další měnová reforma
1953 - zahájení výstavby hřiště na Záhumení
1954 - zahájení stavby obchodu na Dolině
1954 - obec Halenkovice má 2 180 obyvatel
1954 - asi 1/3 Halenkovjáků má rádio
1955 - 1958 - výstavba kravína na Drahách
28.11.1955 - dokončena výstavba prodejny na Dolině
1956 - v Halenkovících je asi 250 motorů
1956 - zřízeno holičství a kadernictví jako komunální podnik
23.7.1957 - započato s výstavbou nové školy
1958 - v Halenkovících žije 2 305 obyvatel (asi nejvíce v historii obce)
1958 - vybudování šaten na fotb. hřišti na Záhumení - použito dřeva určené původně na výstavbu školy.
1959 - v obci je 7 obchodů, občané vlastní 17 osobních automobilů
28.8.1960 - slavnostní otevření nové školy.
1961 - počet obyvatel 2262, počet domů: 558 (550 trvale obydlených)
1961 - vybudování autobusové zastávky na Kopci
1.3.1961 - sčítání lidu
1962 - vybudování samoobsluhy na Dolním konci

„Kostel sv. Josefa“

1964 - výstavba márnice
1.10.1966 - zavedení pětidenního pracovního týdne
1967 - zahájení výstavby střelnice na Dolině
1974 - Halenkovice mají 1980 obyvatel
1974 - budování veřejného osvětlení v části obce Dědina, Záhumení, Pláňava, Obecnice

pokračování na str. 5

strana 4

Autor: Nelinka Nekorancová, 3. třída

Autor: Liliánka Chludová, 3. třída

Autor: Eliška Kašpárková, 3. třída

Zajímavé letopočty z historie Halenkovic

dokončení ze str. 4

23.11.1974 - otevření nákupního střediska na Pláňavách

1.1.1975 - sloučení JZD Halenkovice a JZD Slušovice

1974 - zahájení provozu zahrádkářské pálenice

1976 - 1984 - výbudování urnového háje

1978 - zahájení výroby mobilních buněk - JZD

1979 - zahájení výstavby sedmibytovky

„Pláňavy“

1980 - Halenkovjáci vlastní dle sčítání lidu 160 osobních automobilů, 430 černobílých televizorů, 25 barevných televizorů

1980 - 1986 - I. a II. etapa vodovodu

1982 - dokončení přístavby školy (tělocvična, jídelna)

1986 - dokončení výstavby kulturního domu a OÚ Halenkovice

1988 - 1. ročník "Výletu do pohádky"

15.7.1993 - schválen znak obce Halenkovice

březen 1995 - 1. číslo Halenkovického zpravodaje

8. a 9.5.1996 - povodně v Zádřinově

červenec 1997 - velké povodně, ujetá nová silnice spojující Pláňavy a Dolinu

1998 - obnovení tradice masopustu s voděním medvěda

1998 - dokončení cesty "v Dílech"

1998 - pronájem majetku družstva s.r.o. LUKROM

17.11.1999 - zprovoznění plynovodu v Halenkovících

17.11.1999 - telefonní síť v Halenkovících je připojena na digitální ústřednu v Napajedlích

24.11.1999 - OÚ je vytápěn plynem

1999 - budování střechy na budově OÚ

1999 - zahájení výstavby kabelové televize

leden 2000 - Internet na OÚ Halenkovice

2000 - plynofikace školy

Na závěr:

Halenkovičtí starostové:

František Kopunec

Jan Kolečkář

Jan Vičánek

1919 - 1923

1923 - 1934

1934 - 1945

Josef Janeček

1945 - 1946

Jaroslav Dohnálek

1946 - 1951

Vojtěch Plaček

1961 - 1952

Blažej Juřena

1952 - 1953

Josef Koniček

1953 - 1957

Josef Vičánek

1957 - 1959

Bohumil Chocholatý

1959 - 1963

Josef Čevela

1963 - 1971

Josef Kníchal

1971 - 1981

Jindřich Čeleďa

1981 - 1990

Jaroslav Ulica

1990 - dosud

Halenkovičtí ředitelé školy:

Josef Mansfeld

1890 - 1926

Lechner

1926 - 1927

Píží

1927 - 1932

Zlobický

1932 - 1939

Gajdošík

1939 - 1946

Zlobický

1946 - 1950

Karel Zezula

1950 - 1978

Václav Kalivoda

1978 - 1990

Vojtěch Tělipil

1990 - dosud

*Použité zdroje informací: Karel Zezula - Halenkovice
staré halenkovické kroniky*

Anna Kašpárková, Dr. Marie Kašíková

Kaplička na Hradské

HALENKOVICKÝ KROJ

V létě letošního roku se dožila p. Vojtková z Pláňav krásného životního jubilea 90 let. Bez čakanu se sice při chůzi již neobejde, ale jinak jí zdravičko slouží, i když se samozřejmě nějaké neduhy občas objeví. Paní Vojtková je však doposud soběstačná a za to každý den děkuje Pánu Bohu. Naše redakce ji požádala o krátký rozhovor i o foto, protože tetička Vojtková je s největší pravděpodobností poslední ženou v naší obci, která ve všední den i ve svátek nosí klasický halenkovický kroj (tzv. "fěrtušky").

Ve svém dětství jsem denně potkávala mnoho halenkovických žen v krojích – například na Kopci tetička Tomašítková, Vičánková, Míková. S postupem času byly domácí kroje nahrazeny pohodlnějšími a praktičtějšími bavlněnými šaty či zástěrami. A tak ve všední den dnes již ve "fěrtuškách" můžete potkat pouze p. Vojtkovou. Chtěla jsem se od ní dozvědět názvy jednotlivých částí tohoto zajímavého oblečení. "Já kroj nosím už dlouhé roky, ale o názvy se nestarám," zněla odpověď na moji otázku. A tak příkládám alespoň fotografii.

Za redakci Halenkovického zpravodaje bych chtěla popřát paní Vojtkové i všem jejím vrstevníkům k životnímu jubileu 90 let hodně zdraví a ještě mnoho pěkných chvil v našich krásných Halenkovících.

Dr. Marie Kašíková

Fotografie zapůjčila paní Milatová

Zahrádkáři

Dne 15. února 1998 se v sále OÚ uskutečnila výroční schůze ČSZ Halenkovice. Hlavní projev přednesl předseda halenkovických zahrádkářů p. Vojtěch Čevora.

Místní organizace má v současné době 152 členů, z toho 44 žen. Tři ženy, pracují ve výboru. Výbor ČSZ se schází každé první úterý v daném měsíci.

Paní Marie Zapletalová zorganizovala tematický zájezd do Arbozeta Nový Dvůr u Opavy. Každoročně vybíráme a vyhodnocujeme 3 nejlepší předzahrádky. Pravidelně navštěvujeme své členy při různých životních jubileích. Mezi naše úkoly tradičně patří i úklid pálence a venkovního areálu před zahájením pálence.

V uplynulé desetiměsíční sezóně, která začala s přestávkami v polovině října loňského roku a skončila 10. února 1998, prošlo záznamem 595 přihlášek nového typu, tj. 30 litrů na hlavu rodiny. Měřidlem proteklo 12525,37 l absolutního alkoholu, což se rovná množství 25050,74 l ideálního 50% destilátu. Na spotřební dani bylo odvedeno 1,189.910,15 Kč.

Poznámka redakce: V sezóně roku 1996/97 proteklo měřidlem 18506,42 litrů absolutního alkoholu, což se rovná 37012,84 litrů 50% slivovice.

Výbor ČSZ vyslovuje díky pálenciářům a vedoucímu panu Břetislavu Kašíkovi za řádný chod pálence. Poděkování za úklid v pálence i kulturní místnosti náleží paní Anně Kašíkové. Je třeba vyslovit

poděkování i všem členům výboru i ostatním za vykonanou práci pro rozvoj naší zájmové činnosti na všech úsecích.

Při sečení trávy, jejím úklidu a dalších výpomocích bylo odpracováno 207 brigádnických hodin. V povidlárně si v letošním roce uvařilo povidla pouze 11 zájemců. V moštárně byl však větší provoz. O povidlárnu a moštárnu se opět starali p. Jindra Zábranová a p. Josef Michalík.

Jedním z dominujících bodů jednání výborových schůzí byl provoz pěstelské pálence. Firma LETASOL s.r.o. Staré Město platí zahrádkářům už po řadu let za nájem pouze 9.800 Kč. Snažíme se získat více finančních prostředků do naší pokladny, a proto usilujeme o provoz ve vlastní režii. Sousední organizace v Napajedlích takto provozuje svou pálenici již od roku 1989.

V současné době jsme zažádali o úvěr na zařízení pálence ze svépomocného fondu Republikové rady ČSZ v Praze. Všechna tato jednání však přinášejí mnohá úskalí a problémy, protože firma LETASOL má zájem i nadále o pronájem našeho zařízení, ovšem bez zvýšení nájmu.

Chtěl bych popřát všem zahrádkářům do roku 1998 bohatou úrodu všech plodin na zahradách i polích, dobrou sklizeň ovoce včetně švestek. Čím větší úroda ovoce a zeleniny, tím více vitamínů a nerostných látek tolik potřebných pro naše zdraví!

Vojtěch Čevora
Předseda ČSZ

Brigáda sečení trávy 2001

Halenkovický zpravodaj č. 29/červenec 2002

Kosecké písně VII.

Kosecké písně VII.

4.30	společné zahájení, kutí kos
5.00	cestou na lúky
5.00 – 6.30	kosení luk, písně mužských sborů
6.30 – 7.30	snídaně v trávě
7.30 – 9.00	soutěž o nejlepšího sekáče a sekáčku Slovácka
9.00 – ???	dosekání a prozpěvování

Státní zámek Buchlovice neděle 2. června 2002

To je stručný text pozvánky na soutěž o nejlepšího sekáče a sekáčku Slovácka, ale který v sobě skrývá mnoho nevšedních zážitků. A jelikož letošního ročníku se zúčastnili dva sekáči z Halenkovic, tak se jistě rádi seznámíte s průběhem této nevšední akce.

Už před čtvrtou hodinou ranní se lidé pomalu scházejí v branách buchlovického zámku. Noc dohořívá, tma se proměňuje na šero, začínají zpívat ptáci a z hloubi parku zaskřehotají pávi, ukrytí v korunách vysokých stromů.

V půl páté je prostor před zámek téměř zaplněn. Návštěvníci se navzájem vítají pozdravem, políbením, ale také skleničkou vína či "štamprkou". I když museli vstávat nezvykle brzy, mají k sobě blíž a mohou v klidu vychutnávat kouzelné ráno, poklábat si bez shonu, mobilů a všech těch jiných zvuků civilizace. Vědí, že v ránu prosyceném vůní čerstvě posečené louky plné kopretin a z běžného života dávno vytracených zvuků, zažijí pocit sounáležitosti s přírodou a také sami se sebou. A když se začne rozléhat zpěv čtrnácti mužských sborů, pak opravdu zjistíme, že jsme přijeli navštívit výjimečnou akci. Děvčata Folklórního studia Buchlovice začnou halekačkami vítat jednotlivé sbory a ty jim zdatně odpovídají. Po půlhodině zpěvu se všichni přenesou do samotného parku, kde také probíhá soutěž kosení. Nejprve při zahřívacím kole padají první "pokosy" a za chvíli je louka posečená. Chvilí před závodem, věnované odpočinku, vyplní krojovaná děvčata, která přivezla na voze škvařinu ze sedmi stovek vajec, chleba a kyšku. Tradiční jídlo sekáčů tak měli možnost ochutnat nejen soutěžící, ale také přítomní diváci. Pak se již z klobouku tahají startovní čísla a může se začít se soutěží. Z Halenkovic se zúčastnili dva sekáči: Pavel Nedoma už podruhé a letos se probjoval do finále. Arnošt Fischer díky "těžkému" vylosování (měl za soupeře mistra republiky z Kolína a také pozdějšího vítěze M. Zeťka z Vizovic). Nepostoupil do finále, ale přesto si získal přízeň části publika za velikost a kvalitu pokosu. Sám pak po závodě prohlásil, že na příští ročník si přiveze více fandů a dokáže, že i v době hlučných a smradlavých sekaček, křovinořezů a jiných strojů, které do poetického rána nepatří, máme také na Halenkovických chlapy, kteří to s kosou a hezkou písničkou také umí.

Arnošt Fischer

4.30	společné zahájení, kutí kos
5.00	cestou na lúky
5.00 - 6.30	kosení luk, písně mužských sborů
6.30 - 7.30	snídaně v trávě
7.30 - 9.00	soutěž o nejlepšího sekáče a sekáčku Slovácka
9.00 - ???	dosekání a prozpěvování

Státní zámek Buchlovice neděle 2. června 2002

To je stručný text pozvánky na soutěž o nejlepšího sekáče a sekáčku Slovácka, ale který v sobě skrývá mnoho nevšedních zážitků. A jelikož letošního ročníku se zúčastnili dva sekáči z Halenkovic, tak se jistě rádi seznámíte s průběhem této nevšední akce.

Už před čtvrtou hodinou ranní se lidé pomalu scházejí v branách buchlovického zámku. Noc dohořívá, tma se proměňuje na šero, začínají zpívat ptáci a z hloubi parku zaskřehotají pávi, ukrytí v korunách vysokých stromů.

V půl páté je prostor před zámek téměř zaplněn. Návštěvníci se navzájem vítají pozdravem, políbením, ale také skleničkou vína či "štamprkou". I když museli vstávat nezvykle brzy, mají k sobě blíž a mohou v klidu vychutnávat kouzelné ráno, poklábat si bez shonu, mobilů a všech těch jiných zvuků civilizace. Vědí, že v ránu prosyceném vůní čerstvě posečené louky plné kopretin a z běžného života dávno vytracených zvuků, zažijí pocit sounáležitosti s přírodou a také sami se sebou. A když se začne rozléhat zpěv čtrnácti mužských sborů, pak opravdu zjistíme, že jsme přijeli navštívit výjimečnou akci. Děvčata Folklórního studia Buchlovice začnou halekačkami vítat jednotlivé sbory a ty jim zdatně odpovídají. Po půlhodině zpěvu se všichni přenesou do samotného parku, kde také probíhá soutěž kosení. Nejprve při zahřívacím kole padají první "pokosy" a za chvíli je louka posečená. Chvilí před závodem, věnované odpočinku, vyplní krojovaná děvčata, která přivezla na voze škvařinu ze sedmi stovek vajec, chleba a kyšku. Tradiční jídlo sekáčů tak měli možnost ochutnat nejen soutěžící, ale také přítomní diváci. Pak se již z klobouku tahají startovní čísla a může se začít se soutěží. Z Halenkovic se zúčastnili dva sekáči: Pavel Nedoma už podruhé a letos se probjoval do finále. Arnošt Fischer díky "těžkému" vylosování (měl za soupeře mistra republiky z Kolína a také pozdějšího vítěze M. Zeťka z Vizovic). Nepostoupil do finále, ale přesto si získal přízeň části publika za velikost a kvalitu pokosu. Sám pak po závodě prohlásil, že na příští ročník si přiveze více fandů a dokáže, že i v době hlučných a smradlavých sekaček, křovinořezů a jiných strojů, které do poetického rána nepatří, máme také na Halenkovických chlapy, kteří to s kosou a hezkou písničkou také umí.

Arnošt Fischer

Noční výšlap na Brdo

Bylo jen velice málo odpočítáno z datumu 23. června 2002, když početná skupina účastníků nočního výšlapu polykala první kilometry z celkových asi třiceti. Cesta po „Hradské“ za krásné jasné

Chřibonoš

letní noci pěkně ubíhala, a tak zanedlouho dorazila skupina milovníků přírody za svitu měsíčka v úplňku do Kostelan, kde si v připraveném výčepu hospůdky u Jima, dočasně přemístěného na hřiště, dali nějaké to pívko a pokračovali v započatém tempu na nejvyšší vrchol Chřibů. V několika skupinkách dorazili na „Brdo“, kde je za úsvitu přivítal Chřibonoš. Postupně se tady sešlo 36 nadšenců včetně těch, co si netroufali nebo je zdravotní stav donutil k použití auta k přesunu na Bunč.

Krásným zážitkem byl příchod nového dne za zpěvu naší státní hymny.

Jisté zklamání nám však zapříčinil lesní porost na východní straně Brda, protože právě přes něho nebylo vidět vstávající sluníčko. Tato skutečnost však nezkažila začínající den a příští podobné akce se, alespoň doufejme, uskuteční na již nyní rozestavění kamenné rozhledně, která bude sahát do výšky 24 metrů a určitě nabídne krásný pohled na nejen vstávající sluníčko.

Po neobvykle prožitém svítání a nějakém tom kalíšku na „spálení červa“, jsme se všichni vydali na zpáteční cestu. Zdaleka však ne všichni mohli o půl sedmé ráno

vychutnat kávu, pivo nebo polévku v pro nás otevřené hospodě na Bunči. Postupně začaly prostřednictvím moderní techniky chodit zprávy o tom, že přímá cesta z Brda na Bunč vede například přes Roštín, Vlčák a jiné nepopsané okolí.

Po tomto neplánovaném (jak pro koho) zpestření nedělního dopoledne a po postupném příchodu zbloudilců následoval přesun přes Habeš do slunkem rozpálených Halenkov. Tak skončil a tvrdím, že úspěchem „Noční výšlap na Brdo“.

P. S.: Příští rok jdeme určitě zas! **Tonda Gajdošík**

VĚTRNÁ SMRŠŤ V HALENKOVICÍCH

V úterý dne 22. července 2003 v 19.35 hodin se Halenkovicemi

V úterý dne 22. července 2003 v 19.35 hodin se Halenkovicemi přehnala větrná smršť s kroupami, která se přibližovala dle meteorologů tornádu. Zanedlouho se přihnala týž večer ještě jedna vichřice, která měla slabší intenzitu. Přírodní živěl napáchal v naší obci množství škod.

Bylo poničeno více než 50 střešů na rodinných domech, vyvráceno asi 220 vzrostlých stromů (mimo lesního porostu), byly zataraseny příjezdové komunikace do obce z důvodu spadlých stromů, vyvráceny sloupky elektrického vedení nízkého i vysokého napětí, zaplavena komunikace v části obce Svaté. Obec se ponořila na několik hodin do absolutní tmy. Okamžitě po bouři se začaly ozývat ve vesnici motorové pily, aby odstranily první následky silného větru.

O situaci v Halenkovicích psaly Zlínské noviny, Blesk a Mladá fronta dnes. Nejvíce informací poskytl právě poslední jmenovaný deník, jehož redaktoři kontaktovali několik halenkovických občanů, aby se k vichřici vyjádřili. Možná že ne všichni Halenkovjáci měli možnost číst zmíněné novinové články, a proto si dovoluji ocitovat některé výroky našich spoluobčanů, uveřejněné v Mladé frontě dnes:

„Bylo to jak nějaká černá opona na západě. Člověk viděl proti obloze, jak kvanta vody letí k zemi. Začal se zvedat vítr a už to všechno lítalo. Bylo slyšet mohutný hukot, až tuhla krev v žilách,“ popsal začátek bouře třicetiletý muž z Halenkovice.

„Byl jsem zrovna ve Spytihněvi. Přišel najednou takový vítr s kroupami, točilo se to a šlo to vzhůru. I voda šla nahoru, to jsem ještě neviděl. Bralo to, co bylo v cestě,“ popsal živěl Ivan Blaha mladší.

„Mám 64 roků a nic takového nepamatuji,“ tvrdí Ivan Blaha senior. Střechy na jeho domě i na novostavbě jeho syna přišly o část tašek, na zahradě mají povalený plot, vyvrácené stromy a devět mrtvých kačen. Tak dopadlo množství rodin v Halenkovicích.

Sedmdesátileté důchodkyni od Svatých čerpali hasiči špinavou vodu ze zatopeného sklepa. Tato paní komentovala situaci takto: „Byl tam dřív potůček, ale místo něj jsou tam dnes roury a na začátku rošt. Ten se okamžitě ucpal a voda letěla po loukách na nás a do sklepů. K ničivým účinkům vody přispělo před lety rozorání mezí, které ve svažitém terénu bývaly. Také pole slunečnic nemá schopnost příval vody zastavit.“

O ničivé bouři v Halenkovicích jste si mohli také přečíst na internetových stránkách.

Na základě předběžných informací byl Milanem Šálkem (ČHMÚ) a Emilem Březinou (Hvězdárna Vsetín) proveden terénní průzkum za významné pomoci pánů Josefa Janečka staršího a Josefa Janečka mladšího, neboť autor nemálo podcenil rozsah území, na kterém se Halenkovice nacházejí a neměl k dispozici automobil.

Škody se projevovaly především v údolí potoka Vrbky a Zadrinovi a v přilehlých lesích, zejména na severozápadě od obce. Objevila se však velmi zajímavá svědectví: pan Stanislav Ondra, lesní správce, viděl až 3 výrazné trychtýře, které přišly zároveň se srážkami. Pan Jiří Neděla pozoroval až z Jižních Svahů Zlína v oblasti Halenkovice výrazný vír, který trval 1-2 minuty.

Odborníci dodávají, že většina škod, které vznikly v obci Halenkovice a jejím okolí, vznikla pravděpodobně působením silného větru z výrazné bouře, která se přesunovala k jihovýchodu. Pro tento závěr hovoří poměrně jednotný směr vývratu stromů a nástup ničivého větru současně s krupobitím a silným deštěm. Vícečetná svědectví však potvrzují působení víru nebo více vírů s vertikální osou, což naopak znamená výskyt tornáda.

Pravděpodobně se však jednalo spíše o menší tornádo, pro které se někdy používá název gustnado.

Závěrem bych chtěla dodat, že velké poděkování patří všem, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli odstraňovat následky ničivé bouře. Patří k nim členové dobrovolných hasičů, představitelé obce, pracovníci obecního úřadu a množství dobrovolníků, kteří bez nároku na odměnu pomohli tam, kde to bylo třeba. Přejme si, aby se podobná situace v naší obci už neopakovala.

PaedDr. Marie Kašíková

Likvidace lípy u kapličky na Kopci.

Vesnici zpustošil černý vír

Dne 15. července 2009 tedy o 6 let později vyšel ve Zlínském deníku článek redaktorky Gabriely Dvorníkové. Celou událost ničivého větru zachytila pohledem našich hasičů.

Psal se červenec roku 2003. Šestadvacetiletý Pepa Gabrhelík se s manželkou teprve před pár dny přistěhoval na patro hasičské zbrojnice. Zvykali si na nové bydlení nad garážemi, se zaparkovanými hasičskými auty, cisternou a dýchacími přístroji pod nohama, když v úterý večer zaslechli nezvyklý zvuk.

Nejprve jemné svištění a hvízdání, které rychle nabývalo na intenzitě. Za chvíli přišly ohromné rány...

Pepa vběhl do zasedačky, odkud byl na vesnici nejlepší výhled, a nevěřil svým očím. Obloha byla bílá, okna hustě bičovaly obrovské kroupy a mezi nimi kličkovalo děsivé černé tornádo. Když za chvíli vypadla elektřina, Pepova manželka strachy ani nedýchala.

Pepa byl v té době zástupcem velitele halenkovických dobrovolných hasičů a okamžitě pomyslel na to, jak co nejrychleji zkontaktovat zbytek sboru. Siréna kvůli výpadku proudu nefungovala, musel použít mobilní telefon. Ve stejnou chvíli vběhl do zbrojnice na kost zmoklý velitel Pavel Kocián.

„Mám zprávu od zlínských hasičů! Polámalo to stovky stromů, popadaly i na cesty. Musíme sebrat chlapy a jít to okamžitě odklízet směrem na Spytihněv. Zlínští dělají na dalších úsecích, potřebují každou ruku!“

Domů se hasiči vrátili až po půlnoci, ale na odpočinek měli po náročném fyzickém výkonu sotva pár hodin. V sedm ráno je čekal další sraz u zbrojnice a nekonečné odklizení naplavenin a zbylých spadlých stromů ve vesnici.

Dvanáctiletý Filípek Juřena, žák halenkovického sboru dobrovolných hasičů, byl tu noc na návštěvě u babičky v Uherském Hradišti.

„Ten večer v Hradišti jenom pršelo. Babičce najednou zazvonil telefon, byla to mamka. Prý se u nás doma přehnal vichřice a skácela vzrostlou lípu před naším domem. Naštěstí se nikomu nic nestalo, a chlapi od hasičů už ji prý pomalu uklízejí,“ vzpomíná Filip.

Zlomená lípa u kapličky na Kopci.

„Když jsem se vracel za dva dny do Halenkovice, chyběla všude spousta a spousta stromů.“

Josefu Gabrhelíkovi je dnes dvaatřicet let, a je velitelem sboru. Filip Juřena se učí leteckým mechanikem, a aspiruje na technika a mechanika halenkovické jednotky dobrovolných hasičů. Pavel Kocián se už velitelské funkce vzdal, ale hasičům zůstal věrný.

V roce 2003 v Halenkovici vichřice poničila více než padesát střech, vyvrátila na dvě stě stromů a několik sloupů elektrického vedení. Typem větrného víru se zabýval Český hydrometeorologický ústav a ohodnotil ho pouze o jeden stupeň slabší než tornádo. Pro potřeby použití sirény za všech okolností mají dnes již halenkovští záložní zdroje.

Sbor dobrovolných hasičů Halenkovice působí v obci od roku 1895 a v současnosti má padesát členů. Spíše než soutěžím a hasičskému sportu se věnuje péči o svoji vesnici.

Halenkovická jednotka požární ochrany byla v letošním roce zařazena mezi čtyřicet jednotek v celém Zlínském kraji, které jsou předurčeny k plnění úkolů civilní ochrany obyvatelstva.

Gabriela Dvorníková, zdroj: Zlínský deník

Most směrem ke Spytihněvskému dvoru.

Silnice U Svatých.

Perníkový bál

Dne 19. 2. 2000 uspořádala kulturní komise při obecním úřadu Perníkový bál. Aby se bál konal v ne-tradičním duchu, jako překvapení bylo typické oblečení členů kulturní komise, jak se na Perníkový bál sluší a patří. Tudíž nechyběla Mařenka s Jeníčkem, Ježibaba, Ježidědek a ani perníková chaloupka. V perníkovém opojení byla i tombola, za níž patří dík sponzorům, kteří nám ji upekli. Samozřejmě jsme měli i perníky k zakousnutí napečené, věřte-nevěřte, samotnými členkami kul-

turní komise a výbornou "kyselici", která byla dílem našich šikovných kuchařek ze

školní jídelny, za což jim patří rovněž dík. Zlatým hřebem večera byl neočekávaný smetá-

kový tanec, při němž se nejvíce bavili zřejmě přihlížející, když sledovali, jak se někteří tanečníci úporně snaží zbavit smetáku a urvat pro sebe nějakou partnerku. Všem to dalo hodně zabrat.

Myslím si, že se tento první počín uspořádání Perníkového bálu i přes malou účast vcelku vydařil a všem, kterým se zde líbilo, mohu slíbit, že se určitě bude konat i příští rok a jistě nebude nouze i o nějaké překvapení.

Za kulturní komisi

Dagmar Juřenová

Maškarní bál 2002

Obnova tradic pokračuje

Je krásné, když sousedící vesnice dokáží spolupracovat, spolu se bavit a spolu žít. To jsme si dokázali jako již po několika, tentokrát při obnovení tradice maškarních bálů pro dospělé, v sobotu 9. března 2002. Kulturní komise z Halenkovice se jednoho dne domluvila s kulturní komisí ze Spýtihněvi – slovo dalo slovo a o půl osmé večer dorazil autobus ze Spýtihněvi do našeho kulturního domu. Pověstná Klabzubova jedenáctka čekala netrpělivě na příjezd Vodníků, Tří mušketýrů, Sestry v akci, Bílé paní a dalších úžasných bytostí. Halenkovjáci se také nedali "zahambit" a překvapili dokonalými převleky. Už v šatně vás vítal Prostřený stůl v podobě naší milé šatnářky Aničky Sukupové, jejíž fantazie nezná mezí. Před osmou hodinou doskákala skupinka nádherných Žab se svým jedinečným průvodcem Vodníkem. Do odmaskování jsme netušili, s kým máme tu čest. Žabky se držely své role a bezustání nádherně kvákaly. Nechyběly rozverně Čarodějnice a dalším překvapením byla neodolatelná Černoška. Ty míry, pánové, a rtíky jako malinal O něco později dorazila také skvělá Lehká děvka (snad z Perlovky), nožky jako srnka ani podvazky nechyběly, se svým mladým Přítelem k zulibání. Celý ples zahájily působivým předtančením děti z napajedelského country kroužku "Hopsálek". Country tance byly proloženy skvělou ukázkou stepu jedné ze školaček. V průběhu večera nás doprovázela Malá muzika z Topolné a všichni jsme si krásně "zařídili" jak u moderních tónů, tak u tradiční polky a valčíku. Rozdala se vsutku karnevalová tombola a vyhodnotily se nejlepší masky. Ceny za dokonalý převlek si odnesli Černoška, Sestra v akci a Žabáci (teď už prozradím, že v tomto přestrojení se skrývaly především členky ČČK Halenkovice). A tak nám v příjemné atmosféře uplynul další sobotní večer a my jen doufáme, že tradice byla obnovena a budeme se těšit na příští ročník, který se uskuteční ve Spýtihněvi.

Všem účastníkům patří obrovský dík za bezvadnou zábavu, skvělé nápady a schopnost radovat se ze života.

Paulína Janečková

Maškarní bál 2006

Na fotografii vlevo vítěz kategorie nejlepší maska.

Kořenářka: Alenka Juřenová

VÝLET DO POHÁDKY

Jubilejní 10. ročník "Výletu do pohádky" je nyní již čerstvou minulostí. Členové SRPŠ při mateřské i základní škole mohou být s bilancí této velkolepé akce, známé v širokém okolí, nadmíru spokojeni. I když počasí bylo chladnější, návštěvnost nebyla touto skutečností nijak poznamenána, spíše naopak. Věhlas a záruka dobře připravené akce opět přilákaly tisíce lidí. Organizátoři vsadili na loňskou osvědčenou "trasu" a kulaté výročí oslavili zařazením postav z prvních let "Pohádky". Tak se mezi pohádkovými postavami objevily např. i "babky kořenářky" v podání pí. Juřenové a Chytilové. Nejenom jim, ale všem ostatním bychom chtěli na tomto místě velmi poděkovat. Nejdříve těm, kteří mají tu počáteční odvahu pustit se do tak náročného díla, pak všem, kteří jsou ochotni po celý den rozdávat radost a veselí dětem a jejich rodičům. Dále pak všem těm, kteří připravovali kulisy, rozvázeli je na trať, zajišťovali bufety, občerstvení účinkujícím, samozřejmě našim kuchařkám, lidem, kteří propůjčili pozemky, firmě ELINS atd. Tato velká "parta" obětavých lidí opět dokázala, že "umí". Hezké je, že se postupně zapojují i mladí lidé. Na závěr děkujeme všem letošním sponzorům za finanční či materiální příspěvky.

Hana Hutková

2021

FOTO: Dušan Chlud

0 20 let dříve na přelomu milénia

OBECNÍ ZABÍJAČKA

Většina z vás čtenářů si určitě vybaví okamžitě, co obnáší taková zabíjačka. Hospodyňky už v myšlenkách varí kroupy, pečou koláče, chystají nádobí, loupou cibuli a česnek a přemýšlí, kde všechny hosty usadí. Silnější pohlaví zase ví, že musí zajistit kotel, vodu, troky, ostré nože a hlavně dobrou slivovici.

A teď si zkuste vybavit, jak to u vás bývalo v ten den D. Je brzy ráno, mrzne, sněží, voda už vře v kotli. Řezník si obléká zástěru, první štamrpla na ranu, další na zahřátí. A pak už den plný práce. Maso do kotle, v kuchyni se smaží cibulka a postřevové sádlo. Ale samozřejmě se i v tomto shonu najde chvílička na dobrou kávičku a o srandu není také nouze. A potom, až se setmí, nádobí je umyto a prase je bezpečně rozděleno na požitelné části, se všichni sejdou u jednoho velkého

stolu. Všichni jsou příjemně unavení, v domečku panuje přátelská atmosféra. Je hotovo a důvod k tomu, aby se povídalo, vzpomínalo a někdy, pokud ještě síly dovolí, i zazpívalo.

"Babuše" se při zabíjačce věnovaly hostům

Zabíjačka v plném proudu

Končí se rok 2000. Konec starého a začátek nového tisíciletí je dobré nějakým způsobem oslavit. Proto pan starosta pozval všechny halenkovické občany na obecní zabíjačku. Na akci, kde mohl, kdo chtěl, přiložit ruku k dílu nebo jenom tak přijít a povykládat si se sousedy a spoluobčany, které už dlouho neviděl.

(pokračování ze str. 4)

Kulturní komisi se nápad líbil, a tak se spolu s radou OÚ, zaměstnanci OÚ a dalšími ochotnými občany pustili do práce.

8. prosince 2000 ráno přivezli hasiči dvě prasata, řezníci Vladimír Kašík a Miloš Čevora nabrousili nože a oblékli zástěry. První štamprla na ranu, další na zahrátí. A pak už za dozoru naší hygieničky vše, včetně života dvou čuníků, dostalo rychlý spád. V prostoru u kavárny vyrostla téměř polní kuchyně. Tři kotle s vodou, stánek se svařeným vínem. Už v 10

Chvilka odpočinku

hodin vonělo Halenkovicemi vařené masíčko a vínečko, hrála kapela pana Veselého, děvčata ve fěrťuškách a kacabajách po stařenkách roznášela koláčky a slivovici a práce odsúpala. Velice vhod přišla i pomoc ze strany kuchařek ze školní jídelny, které ochotně napekly maso a usmažily výtečné řízečky. Vše se zvládlo a v 17 hodin se už mohli vítat první hosté. Stoly v přísálí se prohýbaly pod tíhou všech zabíjačkových dobrot a pan starosta rád osobně zahájil slavnostní večerní program.

Kdo přišel, určitě nelitoval. O dobrou pohodu v sále se postaraly nejdříve děti z mateřské školky. Zpívaly koledy, a když nám ti malí kluci v krojích a půjčených kloboukách od dědečků a tatínků předvedli kloboučkový taneček, zvlhlo nejedno oko ba-

biček a maminek dojetím. Svým vystoupením mile překvapili přítomné i žáci základní a hudební školy. Nechyběl ani čert s Mikulášem. Třešničkou na dortu celého programu bylo cvičení halenkovických žen.

No a pak se všichni posadili ke stolům a pochutnávali si. A tam, kde je dobrá pohoda, nemůže samozřejmě chybět paní Brázdilová se svou harmonikou.

Setmělo se, prase bylo bezpečně rozděleno stráv-

níkům a všichni byli spokojení. A to byl účel. Poděkování patří všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli k dobré pohodě tohoto dne. Jak už těm, kteří se aktivně podíleli na přípravě, tak také všem hos-

tům, kteří úspěšně zvládli likvidaci prasátek. Ještě pořád si dokážeme společně sednout, popovídat si a vytvořit společně příjemnou atmosféru.

A to je rozhodně dobré znamení !

Vlastimila
Gabrhelíková

Obecní
zabíjačka

**A to je konec vzpomínání
v jubilejním zpravodaji č. 100.**

Děkujeme

MATRIKA

První děťátko Halenkovic roku 2022 je zároveň prvním občanem Zlínského kraje

V uherskohradištské nemocnici se rodičům Nikole Dokoupilové a Marku Navrátilovi z Plánáv narodila holčička a dostala jméno

Karolína Navrátilová

Na svět přišla 1. ledna 2022 ve 4 hodiny ráno. Měřila 49 cm a vážila 2,68 kg. Doma na Karolínku netrpělivě čekal devítiletý bratr David. Velice nás těší, že je také prvním občanem ve Zlínském kraji.

Ještě v porodnici rodinu navštívil premiér Petr Fiala. Doma potom hejtman Zlínského kraje Radim Holíš, který rodičům předal finanční dar.

Ani naše obec nezapomněla ocenit prvního občanka. Starosta obce Jaromír Blažek předal rodině také peněžitý dar a mamince Nikole kytku.

Bohdana Blažková, matrikářka

VĚKOVÁ STRUKTURA OBYVATEL HALENKOVIC

věk	počet občanů	věk	počet občanů
89	4	79	12
88	4	78	13
87	2	77	11
86	2	76	8
85	4	75	16
84	2	74	16
83	4	73	23
82	5	72	19
81	10	71	28
80	11	70	21

Na setkání seniorů v září loňského roku jsem slíbila všem přítomným, že zveřejním v Halenkovickém zpravodaji některé údaje o věkové struktuře obyvatelstva, které na této akci zazněly.

Údaje, které jsou z roku 2021 a které mi poskytla matrikářka p. Bohdana Blažková, uvádím v tabulce uvedené vedle článku.

Mezi nejstarší občany v době konání akce tj. 16. září 2021 patřili tyto občane:

Marie Cibulková (95 let), Anna Kuřinová (93 let), Radomila Hrdá (92 let), Josef Strašák (92 let), Josef Bocheza (91 let), Jiřina Polášková (91 let), Anna Snopková (91 let), Božena Gabrhelíková (91 let), Jarmila Kociánová (90 let), Marie Mihálová (90 let), Marie Riedlová (90 let).

Na seniorské posezení bylo pozváno celkem 225 občanů starších sedmdesáti let. Zváni byli také naši bývalí spoluobčané, kteří nyní žijí mimo Halenkovice. S některými z nich jsme se mohli setkat: Karel Mát'a, Marie Horková, Růžena Mišurcová, Helena Režná, Marie Vojáčková.

Marie Kašíková

SVATBY A JUBILEA

ZLATÁ SVATBA

Padesát let společného života oslavili manželé

VĚRA A JOSEF KNÍCHALOVÍ z Hradské.

Sňatek uzavřeli
20. listopadu 1971 v Halenkovicích.

Nejstarší občanka Halenkovic oslavila krásné životní jubileum

Nejstarší občankou Halenkovic
je paní

Marie Cibulková z Pláňav.

Je neuvěřitelné, že tato usměvavá a
milá dáma v prosinci 2021 oslavila
už **95. narozeniny**.

Zásluhu na tom, že ji neopouští dobrá
nálada, má jistě i její syn Jaroslav,
který o maminku po celá léta vzorně
pečuje (na fotce vlevo).

Popřát paní Marii Cibulkové k to-
muto významnému životnímu jubi-
leu přišel místostarosta obce p. Karel
Platoš.

95.

Vítání občánek 6. listopadu 2021

V sobotu 6. listopadu 2021 jsme na obecním úřadě v Halenkovicích do života přivítali naše nejmenší děti. Pozvání na tuto malou slavnost přijali: *Barbora Janečková a Petr Koláček se synem Šimonem* (foto č. 1), *Pavlaína Mitáčková a Tomáš Hasmanda se synem Štěpánem* (foto č. 2), *Eva Štumarová a Radek Vlachynský s dcerou Evou* (foto č. 3), *Nikola Válková a David Kovář s dcerou Leonou* (foto č. 4), *Michaela a Milan Slezákoví s dcerou Ladou* (foto č. 5), *Radka a Martin Barešovi s dcerou Viktorií* (foto č. 6) a *Denisa Hanáková a Tomáš Kadlecík se synem Tomášem* (foto č. 7).

Program plný básniček, písniček a tanečků předvedly děti z mateřské školy a žákyně základní školy. Program nacvičily pod vedením p. uč. Elišky Černochové a p. uč. Hany Čechové. O hudební doprovod se postarala p. Zuzana Šalášková.

Pozdravit novorozené děti přišli také jejich příbuzní a přátelé. Malou pozornost a pamětní list rodičům a dětem předala radní obce p. Iveta Stiksová.

Vítání občanů v prosinci 2021

Další vítání se z důvodu nařízení vlády a výskytu nemoci covid-19 v naší obci konalo individuálně, po domluvě s rodiči.

Během měsíce prosince jsme postupně přivítali: Lucii Kurtanskou a Petra Pišla s dcerou Malvínou. (foto č. 8), Valerii a Jiřího Gazdošovy se synem Albertem (foto č. 9), Nikolu Skalickou a Miroslava Zarembu se synem Miroslavem (foto č. 10), Petru Mikšíkovou a Bedřicha Zapletala se synem Ondřejem (foto č. 11), Kateřinu a Radka Švecovy se synem Filipem, (foto č. 12), Barboru Gabrhelíkovou a Richarda Donovala s dcerou Ester (foto č. 13), Nikolu a Davida Marholtovy se synem Eliášem (foto č. 14). Je nám líto, že se nekonal slavnostní doprovodný program dětí z MŠ a ZŠ, ale situace to nedovolovala. Přesto gratulaci a malou pozornost všem předal starosta obce spolu s místostarostou a nechybělo ani tradiční focení.

Přejeme malým občanům i jejich rodičům pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

Bohdana Blažková, matrikářka

**FINANČNÍ PŘÍSPĚVEK NA ONLINE REALIZACI
TOHOTO PERIODIKA VČETNĚ ŘEŠENÍ PRO JEHO
VYDÁVÁNÍ SVĚPOMOCÍ POSKYTUJE FUNPRINT.EU**

Pomáháme radnicím šetřit čas i peníze.

www.funprint.eu

BLAHOPŘEJEME

Březen

50 let

Dalibor Stuchlík, Katernice 239

55 let

Jana Prechtlová, U Svatých 238

60 let

Marie Stratilová, Kopec 290
Marta Hložková, Obecnice 641

70 let

Jana Kedrová, Katernice 130
Ing. František Kocián,
Záhumení 599
Miroslav Kníchal, Pláňavy 76

75 let

Vladimír Tomašík, Zádřinové 68

80 let

Rostislav Trvaj, Dolina 506

Duben

50 let

František Vojáček, Kržle 371
Blanka Stuchlíková, Katernice 239
Radek Kocián, Záhumení 578

55 let

Eva Zapletalová, Dolina 190

65 let

Jiřina Skybová, Dolina 749
Jarmila Snopková, Záhumení 326

70 let

Danuše Němcová, Dolina 301
Marcela Hučíková, Záhumení 447
Milena Trvajová, Dolina 506

75 let

Ludmila Horková, Katernice 279
Anna Musilová, Záhumení 573

Květen

50 let

Roman Janeček, Obecnice 730

70 let

Ing. Jiřina Černá, Dědina 1

75 let

Arnošt Fischer, Pláňavy 184
Vladimír Maňásek, Pláňavy 102

90 let

Ladislav Klopal, Katernice 141

Červen

50 let

Lenka Chytilová, Dolní Konec 35

55 let

Ing. Radek Kedruš, Pláňavy 672
Radek Strašák, Zemanové 217

60 let

Irena Přikrylová, Pláňavy 351
Alena Velechová, Kopec 633
František Stratil, Kopec 290

70 let

Ladislav Smetana, Dolina 426
Františka Juřenová, Dolina 590
Jana Vašková, Zádřinové 69

80 let

Svatava Gajdošíková, Pláňavy 285

K významnému jubileu Vám upřímně blahopřejeme.
Do dalších let přejeme pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.
Bohdana Blažková, matrikářka

**Za krásné výtvarné práce na téma "Dominanty Halenkovic", které zdobí celé jubilejní číslo,
DĚKUJEME žákům z Výtvarného oboru ZUŠ Halenkovic,
v čele s vyučující paní Mgr. Janou Šnédarovou.**

Uzávěrka 101. čísla je k 30. 4. 2022. Zprávy za období 1. 2. 2022 až 30. 4. 2022, zajímavosti a pozvánky na další kulturní a společenské dění zasílejte nejpozději k tomuto datu na adresu: zpravodaj@halenkovice.cz. Děkujeme.

Halenkovický zpravodaj / Periodický tisk územního samosprávného celku. / Vydává: Obec Halenkovice / Halenkovice 76, 763 63 / IČO: 00283932 / tel. č. 577 945 736 / e-mail: zpravodaj@halenkovice.cz / www.halenkovice.cz / Čtvrtletník / Číslo vydání: 100 / 2021 / 4 / Redakce: OÚ Halenkovice / Registrační číslo: MK ČR E 13080 / Povoleno referátem kultury okresního úřadu ve Zlíně dne 1. 3. 1995 / Náklad 1 000 ks / Nevyžádané příspěvky a fotografie se nevracejí. Vydavatel má právo příspěvky krátit, případně neuveřejnit. Uvedené příspěvky nemusí nutně vyjadřovat stanoviska vydavatele.